

Møte fredag den 14. desember kl. 10

President: J ø r g e n K o s m o

D a g s o r d e n (nr. 30):

1. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2002 vedkommende Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Finans- og tolldepartementet og Sosial- og helsedepartementet, Barne- og familiedepartementet og Kultur- og kirke- og kirkedepartementet (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 1 (2001-2002) og St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 4 (2001-2002))
2. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om sikring av museumsbanen ved Norsk Bergverksmuseum (Innst. S. nr. 34 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 5 (2001-2002))
3. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer på statsbudsjettet for 2001 under Barne- og familiedepartementet (Innst. S. nr. 43 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 14 (2001-2002))
4. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer i bevilgninger under folketrygden i statsbudsjettet for 2001 (Innst. S. nr. 44 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 23 (2001-2002) kap. 2530)
5. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer på statsbudsjettet for 2001 under Arbeids- og administrasjonsdepartementet (Innst. S. nr. 45 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 26 (2001-2002))
6. Innstilling fra finanskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2002 vedkommende rammeområdene 21 (eksportgarantier mv.), enkelte kapitler under Nærings- og handelsdepartementet, rammeområde 22 (finansadministrasjonen), enkelte kapitler under Finansdepartementet, enkelte garantier under Finansdepartementet, statsbudsjettets 90-poster og kapitlene som gjelder overføring til eller fra Statens petroleumsfond (Budsjett-innst. S. nr. 6 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 1 (2001-2002) og St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 4 (2001-2002))
7. Innstilling fra finanskomiteen om fullmakt til å ta opp innenlandske og utenlandske statslån (Innst. S. nr. 48 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 28 (2001-2002))
8. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Lodve Solholm, Øystein Hedstrøm og Harald T. Nesvik om at innførselskvotene av reiseutstyr og reisegods, som alkohol og tobakk m.m., harmoniseres med EUs regler (Innst. S. nr. 33 (2001-2002), jf. Dokument nr. 8:8 (2001-2002))
9. Referat

Presidenten: Representantene Siri Hall *Arnøy* og Haakon *Blankenborg*, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Representanten Knut Storberget vil framsette et privat forslag.

Knut Storberget (A): På vegne av representantene Gunn Karin Gjøl, Signe Øye, Anne Helen Rui og meg selv vil jeg gjerne fremme forslag om å utsette iverksetningen av tomtfesteloven.

Presidenten: Forslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Før sakene på dagens kart tas opp til behandling, vil presidenten foreslå at formiddagsmøtet – om nødvendig, og det blir det sikkert – fortsetter utover den reglementsmessige tid kl. 15 til dagens kart er ferdigbehandlet.

– Ingen innvendinger er kommet mot presidentens forslag, og det anses vedtatt.

S a k n r . 1

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2002 vedkommende Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Finans- og tolldepartementet og Sosial- og helsedepartementet, Barne- og familiedepartementet og Kultur- og kirke- og kirkedepartementet (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 1 (2001-2002) og St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 4 (2001-2002))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten om budsjettinnstillingen deles i to, slik at man først behandler rammeområdene 1 og 2 og deretter rammeområde 3, Kulturdepartementet.

– Det anses vedtatt.

Etter ønske fra komiteen vil presidenten foreslå at hver debatt blir begrenset til 2 timer og 5 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet 30 minutter, Høyre 30 minutter, Fremskrittspartiet 20 minutter, Sosialistisk Venstreparti 15 minutter, Kristelig Folkeparti 15 minutter, Senterpartiet, Venstre og Kystpartiet 5 minutter hver.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter samlet til slutt etter begge debattene.

– Det anses vedtatt.

Sonja Irene Sjøli (H) (komiteens leder): Først av alt vil jeg takke medlemmene i komiteen for et konstruktivt og godt samarbeid om budsjettet. Det har vært en krevende prosess, som har utfordret oss på mange måter, men jeg synes vi har kommet godt i havn.

Regjeringspartiene inngikk forlik med Arbeiderpartiet om budsjetttrammene 1, 2 og 3. Resultatet viser at Regjeringen har fått bred støtte til hovedlinjene og prioriteringene når det gjelder familierpolitikk, likestilling, forbrukerpolitikk og nødvendig omstilling og modernisering av offentlig sektor.

Ved behandlingen av statsbudsjettet har Regjeringen vært opptatt av å legge et best mulig grunnlag for lavere rente. Norges Banks beslutning denne uken om å senke renten med 0,5 pst. bekrefter at det var riktig av Samarbeidsregjeringen å holde fast på stramheten i budsjettet. Det er mange enkeltpersoner, familier og kommuner som sliter med å få endene til å møtes på grunn av høye renter, høye skatter og avgifter. Lavere renter, sammen med de skatte- og avgiftslettelsene Stortinget har vedtatt, vil gi bedre familieøkonomi, styrke kommuneøkonomien og gi større rom for å ivareta viktige velferdsoppgaver. Lavere renter viser at Regjeringen så langt har lyktes godt med sin økonomiske politikk, og det viser hvor viktig det var for Stortinget å vise den nødvendige budsjett disiplin og føre en stram finanspolitikk ved behandlingen av budsjettet. En balansert økonomisk politikk i tiden fremover vil kunne gi grunnlag for å få ned renten ytterligere.

Jeg vil i store trekk gjøre rede for flertallsinnstillingen til rammeområde 1 og 2 og går ut fra at de enkelte partier vil redegjøre for sine særstandpunkter.

Jeg er svært tilfreds med at Regjeringen har fått tilslutning til sine mål om modernisering og omstilling av offentlig sektor. Det handler rett og slett om å gjøre kvaliteten på offentlige tjenester bedre for brukerne og næringslivet. Det er også flertall for at bedre offentlige tjenester ikke skal gå på bekostning av tilgangen på arbeidskraft og kompetanse i privat næringsliv. Dette forutsetter at ressursene i offentlig sektor utnyttes bedre, og at kompetanse og arbeidskraft som finnes hos eldre arbeidstakere, yrkeshemmede og uføretrygdede, mobiliseres. Flertallet er opptatt av at ytterligere utstøting av arbeidslivet må forhindres, og at et inkluderende arbeidsliv og modernisering av offentlig sektor er to sider av samme sak. Særlig vil regjeringspartiene understreke betydningen av at det må foretas en forenkling av Norge. Unødig regelverk må fjernes og statlige virksomheter gjennomgås, slik at det blir mulig å oppnå økt samordning og rasjonalisering. For næringslivet er det viktig å kunne konsentrere seg om å bruke kreftene og ressursene på produktiv virksomhet fremfor skjemavelde og byråkrati.

Modernisering er et langsiktig og omfattende arbeid. Flertallet er, til tross for erkjennelsen av at dette arbeidet vil ta tid, utålmodig etter å komme i gang og ber Regjeringen igangsette konkrete prosjekter som går på effektivisering og konkurranseutsetting, allerede første halvår 2002. Flertallet er tilfreds med at Regjeringen allerede på nyåret vil gi en særskilt redegjørelse for Stortinget om målene og hovedprinsippene for moderniseringen.

Et flertall, bestående av Høyre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet, støtter Regjeringens forslag om å fornye og modernisere offentlig sektor gjennom konkurranse, valgfrihet, IT, fristilling, personalpolitikk og resultatbasert finansiering. Det samme flertallet mener at sen-

tralforvaltningen må slankes, bli bedre samordnet og mer effektiv.

Når det gjelder pristilskuddet, er det et flertall, bestående av Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, som støtter Regjeringen i at ordningen ikke har hatt de virkninger på bensinprisen som var ønskelig. Den store spredningen på bensinpriser i Norge skyldes trolig en varierende grad av konkurranse i de ulike markeder. Det viser seg at den distriktmessige betydning av ordningen er svært begrenset og kan avvikles uten særlige konsekvenser. Den samme vurderingen er gjort for en del andre varer.

Når det gjelder AFP-ordningen, ber flertallet i komiteen Regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om at avtalefestet pensjon kan kombineres med mulighet for arbeidsinntekt inntil 15 000 kr. For regjeringspartiene er hovedbegrunnelsen at mange innenfor AFP-ordningen deltar i lokalpolitisk og samfunnsnyttig arbeid, og at dette bør være mulig uten at pensjonen blir redusert.

En samlet komitee støtter Regjeringens forslag om å senke særaldersgrensen for fengselstjenestemenn til 63 år. Dette er en yrkesgruppe som har fysisk og psykisk slitsomt arbeid. Flertallet fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet vil imidlertid presisere at de gir sin tilslutning til forslaget under forutsetning av at det ikke skaper presedens for andre yrkesgrupper.

Så vil jeg gå over til rammeområde 2. Jeg vil innledningsvis understreke at Samarbeidsregjeringen vil føre en familierpolitikk som kan bidra til å styrke likestillingen i samfunnet. Kvinner og menn skal ha reelle muligheter til å delta på lik linje i arbeidsliv, organisasjonsliv og i familieliv. En fremtidsrettet familierpolitikk må ta hensyn til alle typer familier og også ivareta de ensliges situasjon.

Valgfrihet for barnefamilieene er sentralt. En forutsetning for økt valgfrihet og økt likestilling for småbarnsforeldre er at barnefamilieene har en økonomi til å velge en omsorgsform som passer best for dem, og et tilbud om flere og rimeligere barnehager. Økonomisk handlefrihet og mulighet for foreldrene til å tilpasse sin tid til barnas behov er en forutsetning for gode oppvekstvilkår.

Jeg er svært tilfreds med at Høyre og Kristelig Folkeparti, sammen med Fremskrittspartiet, sikrer flertall for forslaget om at alt offentlig tilskudd til private og offentlige barnehager samles i én pott, og det skal gis som et direkte tilskudd til den enkelte barnehage. Regjeringen vil sørge for at arbeidet med en ny finansieringsmodell blir ferdig i løpet av våren, slik at saken kan behandles i Stortinget før sommerferien. Målet er at den nye finansieringsmodellen skal tre i kraft fra 1. januar 2003. Denne ordningen vil sikre at tilskuddene kommer fram og gi barnehagene større forutsigbarhet. Regjeringen har fått bred tilslutning til sin offensive satsing på barnehager. Innsatsen skal rettes mot etablering av barnehageplasser, økning av driftstilskuddet og økt satsing på kvalitet.

Flere og billigere barnehager er nødvendig for å sikre foreldrene valgfrihet og gode omsorgsløsninger for barna. Mer tid og valgfrihet er grunnleggende verdier i fami-

liepolitikken, og det er derfor avgjørende at foreldrene har en reell mulighet til å velge barnehageplass til barna sine. Regjeringens mål er full barnehagedekning innen utgangen av 2003.

Kontantstøtteordningen har vært svært vellykket. Hele 76,6 pst. av barn i aldersgruppen 1–3 år benytter seg av ordningen. En gjennomgang av evalueringen viser at målsettingene – altså mer tid, større valgfrihet og større rettferdighet i overføringene til småbarnsfamiliene – langt på vei er oppfylt. En sak om evaluering av kontantstøtten ligger nå til behandling i Stortinget. Flertallet er opptatt av å se nærmere på om målsettingene er innfridd, og om det er behov for visse justeringer. Men så langt er det ikke kommet fram noe i forskningsrapporten som gir grunn til å endre på hovedprinsippene.

Jeg vil sterkt understreke at det ikke er noen motsetning mellom kontantstøtte og flere og billigere barnehageplasser. En reell valgfrihet innebærer både kontantstøtte og full barnehagedekning. Regjeringen har i Sem-erklæringen forpliktet seg til å videreføre kontantstøtten og øke beløpet i perioden.

Komiteens flertall ser svært positivt på innsatsen for å bedre levekårene for lesbiske og homofile, og viser til oppfølgingen av St.meld. nr. 25 for 2000-2001 om homofile og lesbiskes levekår og de tiltak som er vedtatt av Stortinget. Det er ikke tvil om at dette er et område som krever ekstra innsats for å hindre diskriminering og for å forebygge selvmord.

Flertallet, alle unntatt Fremskrittspartiet, mener det er viktig å styrke mannsperspektivet i likestillingspolitikken og legge til rette for at kvinner og menn får like muligheter, rettigheter og ansvar i familie-, arbeids- og samfunnsnivå. Etableringen av mannssenteret Reform, som vil kunne tilby rådgivning til menn i krise og konflikt, er et viktig tiltak for å fremme likestilling mellom kjønnene. Arbeiderpartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og SV ønsker å bevilge 2 mill. kr til et nasjonalt rådgivnings- og ressurscenter for menn. Dette er også et viktig tiltak i den samlede innsatsen for å forebygge vold mot kvinner.

Avslutningsvis vil jeg vise til at et bredt flertall, alle unntatt Fremskrittspartiet, mener at likestilling mellom kjønnene skal være et prioritert, felles mål for alle sektorer. Dagens likestillingspolitikk innebærer integrering av kjønnsperspektivet på alle samfunnsområder. Samarbeidsregjeringen har som mål å integrere kjønnsperspektivet også i budsjettarbeidet. Hensikten er å få fram konsekvenser for begge kjønn med hensyn til mål, strategiutforming og gjennomføring. Det vil bety større treffsikkerhet og bedre kvalitetssikring av reformarbeid, tiltak og tjenester, og det vil bidra til å oppnå målsettingen om en effektiv og mer brukervennlig offentlig forvaltning og tjenesteyting.

Jeg viser ellers til merknadene og forslagene i innstillingen.

Eirin Faldet (A): Først må jeg få si at barne- og familieministeren svikter ikke når det gjelder å løfte pekefingeren over folks gjøren og laden. I Dagbladet 11. desem-

ber mente hun at det var alarmerende at så mange barn var født utenfor ekteskap. Nok en gang ser vi at en statsråd fra Kristelig Folkeparti mener at frihet til å velge gjelder bare hvis Ola og Kari nordmann gjør det som Kristelig Folkeparti mener er moralsk rett.

Jeg vil anbefale statsråden å legge bort slike holdninger når hun skal sette seg ned for å skrive en ny familiemelding. Mitt råd er at hun gjør lurt i å forholde seg til at Norge i dag består av familier i alle varianter; samboende heterofile og homofile med og uten barn, gifte med og uten barn, homofile og lesbiske i partnerskap med og uten barn og enslige med og uten barn. Mitt råd til statsråden er at når hun sitter på kontoret sitt i departementet og skal skrive en ny familiemelding, bør hun ta folks valg på alvor. At Kristelig Folkeparti mener at ekteskapet er det eneste saliggjørende, behøver ikke å bety at alle andre må velge det samme.

Vi, som politikere, har gjennom bl.a. lovverk og målsetting gitt de barnevernsansatte en av de vanskeligste jobbene som er, nemlig å arbeide i den private sfære på barnas vegne og for barnas beste. Jeg vil derfor benytte anledningen til å rose den jobben denne gruppen gjør for de mest utsatte barn og unge.

Vi står nå ved et veiskille når vi på nyåret skal i gang med en debatt om Befring-utvalgets innstilling, og da blir spørsmålet: Hvordan skal barnevernet være for fremtiden?

Slik jeg ser det, er det viktig med et samarbeidende og åpent barnevern som har høy kompetanse og arbeider målrettet. Etter en slik generell målformulering kunne det sikkert sies mye om andre mål som barnevernet også bør nå, og om skjær i sjøen på vei mot målene. Men mitt poeng er at barnevernet skal være en aktiv deltaker for å sikre barn omsorg, sikre barn gode oppvekstvilkår og hjelp når det trengs.

Det er gledelig å registrere at barnevernet de siste årene har intensivert innsatsen for å gripe inn tidlig, slik at barnevernet kan hindre at barn og unges problemer blir svært alvorlige. Blant annet ser vi det gjennom det økte antall hjelpetiltak i hjemmet. Når dette er sagt, vil jeg samtidig si at jeg er enig med Befring-utvalget, der det advares mot å «la seg forføre» av uttrykket «hjelpetiltak». Det er usikkert i hvor stor grad antall hjelpetiltak gir et godt bilde av hvor mange barn, unge og familier som får den hjelpen de trenger fra barnevernet. Samtidig som hjelpetiltakene er den typen tiltak som brukes langt hyppigere enn andre tiltak, er det også de tiltakene vi har minst systematisk kunnskap om virkningene av. Enkle løsninger på hvordan vi kan få et barnevern som er bedre tilpasset barns og familiers behov, finnes neppe.

Fosterhjemsplussing er og har vært det viktigste omsorgstiltaket i barnevernet. Jeg vil her få understreke at det er det offentlige som overtar omsorgen for disse barna, og vi må vokte oss vel for ikke å privatisere problemene. Det er derfor viktig med god oppfølging av fosterhjemmene. Den jobben disse familiene gjør, er helt uunnværlig for å kunne gi disse barna og ungdommene et best mulig tilbud. Jeg vet at det er mye å ta fatt i når det gjelder oppfølging av fosterhjem og hvilke rammebetin-

gelsler de har, og jeg vil her få understreke at dette ønsker Arbeiderpartiet å følge opp.

Dette er en historisk dag. I dag vedtar vi starten på den største barnehagesatsingen noensinne, takket være Stoltenberg-regjeringens prioritering. Arbeiderpartiet vil ha nok barnehager, billigere barnehager og gode barnehager. Jeg er stolt over at vår satsing har bidratt til at også andre partier nå løfter barnehagefanen. Det er gledelig å se at kontantstøttepartiene Høyre og Kristelig Folkeparti vil satse på barnehagene. Spesielt gledelig er det at Kristelig Folkeparti ser ut til å sette barnehager foran en utvidelse av kontantstøtten til flere årskull. Jeg har merket meg at Bondevik II-regjeringen ikke vil love å bruke om lag 5 milliarder kr på barnehager fram til 2005, og er derfor litt i tvil om de nødvendige ressursene kommer når budsjettene fremover skal legges.

Hva er målsettingene for Arbeiderpartiets barnehagesatsing? Vi vil ha:

- full behovsdekning, slik at alle foreldre som ønsker det, skal få barnehageplass for sine barn innen 2003
- en ny kostnadsfordeling, 50 pst. fra staten, 30 pst. fra kommunene og 20 pst. fra foreldrene innen 2005
- lovfestet plikt for kommunene til å tilby barnehageplasser i 2002
- lovfestet rett til barnehage fra 2006
- kvalitetsutvikling i alle barnehager

Totalt vil Arbeiderpartiets barnehagesatsing utgjøre 5 milliarder kr i kommende stortingsperiode. Det mener vi vil gi grunnlag for en betydelig prisreduksjon for foreldrene. I gjennomsnitt vil satsingen bety en tilnærmet halvering av dagens pris på en barnehageplass.

Billigere barnehager vil føre til økt etterspørsel. Dette må tas med i betraktningen når utbyggingsbehovet skal vurderes i de kommende årene. Hvor mange nye plasser som vil være nødvendige, må vurderes nærmere gjennom perioden. Jeg vil ikke legge skjul på at vi står overfor en krevende oppgave.

Som alle her vet, vil en økning i statstilskuddet ikke automatisk føre til redusert foreldrebetaling. Kommuner og private barnehageeiere kan bruke økt statstilskudd til å redusere sin andel av barnehageutgiftene – uten at vi har sanksjoner mot det. Regjeringen Stoltenberg la derfor fram en modell som i stor grad sørger for at pengene kommer fram dit de skal, slik at det blir flere og billigere barnehager. Vi vil gjøre det økte statstilskuddet avhengig av kommunenes egen innsats. Da vi la inn økte midler, var det ikke uten sverdslag at kommunene til slutt senket prisene. Tidligere statsråd Karita Bekkemellem Orheim var ute med stadige påminnelser til kommunene, og det gav resultater.

Nå ser vi at kommunestyre etter kommunestyre øker prisene. Jeg vil spørre: Er det ikke mulig for statsråd Dávøy å heve pekefingeren i *denne* sammenheng? Hva har statsråden tenkt å foreta seg?

For å sikre en helhetlig barnehagepolitikk i kommuner og gi de private barnehageeierne mer forutsigbare økonomiske rammebetingelser er det viktig at samarbeidsavtaler mellom private barnehager og kommunen kommer på plass. Det vil også føre til at vi får lavere for-

eldrebetaling. En kan ikke forvente at foreldrebetalingen reduseres uten at de private barnehagene sikres økonomisk.

Helt til slutt må jeg få lov til å uttrykke glede over at vi i budsjettforliket med regjeringspartiene har fått til en økning av inntektsgrensen for avtalefestet pensjon, for AFP-pensjonistene. Beløpet er hevet fra 4 000 kr til 15 000 kr. Som representanten Sonja Irene Sjøli var inne på, vil nok flere som engasjerer seg i politisk arbeid og i organisasjoner, både private og offentlige, komme inn under denne grensen. Men den er for lav. Vi ønsker å beholde den kompetansen som mange har. Det hadde vært fint om f.eks. noen av de AFP-pensjonistene som tidligere har hatt omsorgsarbeid innen helsesektoren, kunne få fortsette med å ta vakter på sykehus, aldershjem osv. Dette begrenses, fordi beløpet fortsatt er for lavt. Men rett skal være rett: Dette er et steg på veien mot en inntektsgrense på 1 G, som er Arbeiderpartiets primære ønske. Jeg håper likevel at AFP-pensjonistene vil glede seg over denne julegaven fra Stortinget.

Presidenten: Vil representanten Faldet ta opp forslag?

Eirin Faldet (A): Ja, jeg vil ta opp de forslagene som Arbeiderpartiet er medforslagsstiller til.

Presidenten: Eirin Faldet har tatt opp de forslagene hun refererte til.

Ulf Erik Knudsen (FrP): Fremskrittspartiet ser med stor forventning fram til året 2002.

Vi har i høst fått en ny ledelse i Arbeids- og administrasjonsdepartementet som har en klar og markert profil i forhold til reduksjon av offentlig byråkrati og i forhold til effektivisering og rasjonalisering. Det er bred enighet i komiteen – dersom man unntar SV og Senterpartiet – om at offentlig sektor må moderniseres og omstilles. Regjeringens partiene, Fremskrittspartiet og Arbeiderpartiet ber Regjeringen igangsette konkrete prosjekter som går på effektivisering og konkurranseutsetting i første halvdel av 2002. Dette må anses å være en klar og tydelig beskjed til statsråden om at han har Stortingets støtte på dette området.

Vi vet at Norge er helt i verdenstoppen når det gjelder antall offentlig ansatte og offentlig administrasjon. Det viser bl.a. en rapport som ble utarbeidet av Statskonsult tidligere i år. Dette er en utvikling vi har hatt i vårt land over mange år, men for første gang i mitt 20-årige politiske engasjement har jeg nå et reelt håp om en endring.

Det er selvfølgelig ikke alle områder innenfor Arbeids- og administrasjonsdepartementet hvor Fremskrittspartiet og flertallet står sammen. Det vil fremgå av innstillingen at vi hadde et lavere forslag til dette rammeområdet. Det skyldes bl.a. at vi ønsker å kutte støtten til de politiske partiene. Vi mener de i større grad må kunne skaffe seg inntekter på egen hånd. Vi ønsker allerede nå å kutte i bevilgningene til statlig administrasjon, og vi ønsker å stramme inn budsjetttrammene for fylkesmanns-embetene.

Tallene for hva operasjonsprosjektet vil koste det norske samfunnet, varierer jo noe, men vi har de siste dagene sett i avisoppslag beløp på rundt 10 milliarder kr for operasjonen og de tilhørende trafikkkløsnings. Uansett vil bare bygget trolig ende på rundt 2 milliarder kr – penger som kunne ha vært meget vel anvendt f.eks. i skolesektoren eller innen helsesektoren, hvor det er betydelige behov.

Et annet område hvor Fremskrittspartiet står alene, er AFP-ordningen. På innstillingens side 18 har Fremskrittspartiet en merknad om AFP. I et så stramt arbeidsmarked som vi har i en rekke sektorer i Norge, er det et paradoks at samfunnet gjennom tidligpensjonsordninger har lagt til rette for at stadig flere arbeidsføre mennesker kan forlate arbeidslivet før den ordinære pensjonsalderen. Dette synes vi det er urimelig at det offentlige skal bidra til. Faktum er at vår merknad på side 18 er identisk med en merknad som Høyre og Fremskrittspartiet hadde ved forrige budsjettbehandling. For meg virker det underlig at Høyre har tverrvendt på dette området.

Så en kommentar til i forhold til pensjoner. 15. juni 2001 ble det her i Stortinget vedtatt et forslag om at «Stortinget ber Regjeringen sørge for en praktisering av samordningsloven slik at ingen kan tape på å ha opptjent pensjonspoeng i folketrygden». Dette burde være et enkelt og greit prinsipp som umiddelbart kunne gjennomføres. Det er trist å se at dette nå skytes ut i tid ved at regjeringens partiene ikke støtter Fremskrittspartiets forslag i saken, men legger dette til en vurdering i forbindelse med Pensjonskommissjonen, slik at det minst vil ta et par år.

Til slutt noen ord om et område innenfor Barne- og familiedepartementet som opptar meg. Det gjelder de statlige bevilgningene til likestillingsarbeid og til de homofile organisasjoner. Fremskrittspartiet mener det er feil å sette i verk og drive selektive tiltak for friske og arbeidsføre voksne mennesker kun på basis av deres kjønn eller deres seksuelle legning. Vi har tiltro til at kvinner og menn, enten de er heterofile eller homofile, kjenner sine egne behov og rettigheter, og har tiltro til at de selv kan ivareta disse i forhold til eventuell diskriminering som måtte foregå. Vi synes faktisk det er slik at det å lage spesielle tiltak for disse, nedvurderer det enkelte individ i forhold til deres kjønn og deres legning.

For øvrig lyttet vi vel alle nøye til komitelederens innlegg. Det jeg fant grunn til å merke meg, var at komiteens leder innledet med at man var veldig fornøyd med forliket med Arbeiderpartiet. Men det hun skrøt av i resten av innlegget, var alt Regjeringen og Fremskrittspartiet stod sammen om, og det kan man jo merke seg.

Til slutt vil jeg ta opp fellesforslagene og mindretallsforslagene som Fremskrittspartiet fremmer innstillingen.

Presidenten: Ulf Erik Knudsen har tatt opp de forslagene han refererte til.

May Hansen (SV): Velferdsstaten er avhengig av en sterk offentlig sektor. Lik rett til deltakelse i samfunnet og lik tilgang på velferdstjenester, uavhengig av kjønn, alder, etnisk bakgrunn eller økonomiske og sosiale ressurser, er viktig for Sosialistisk Venstreparti.

Regjeringspartienes strev for å privatisere og konkurranseutsette en stor del av de offentlige tjenestene er en trussel mot velferdsstaten og de brukerne som er avhengig av offentlige tjenester. Sosialistisk Venstreparti vil verne om fellesskapsløsningene, og vi vil jobbe mot de kreftene som baserer seg på profitt og inntjening. Privatisering og konkurranseutsetting vil føre til en utvikling som bryter med det politiske ansvaret for den offentlige produksjon av tjenester. Offentlige midler skal brukes til velferdsgoder, ikke til profitt for investorer.

Vi ønsker en vitalisering av offentlig sektor. Med det mener vi en mer brukervennlig og kvalitativt bedre tjeneste, hvor ansvaret for utformingen og formidlingen av offentlige tjenester skal ligge så nær brukeren som mulig.

Sosialistisk Venstreparti mener det er viktig at det nå føres en arbeidsgiverpolitikk som fremmer likestilling, og som møter utfordringene med bemanningskrisa i offentlig sektor. Kvinner har ikke hatt likelønnsutvikling. Kvinner tjener like dårlig i forhold til menn som for 25 år siden. Kvinner opplever økende stress og helseplager på jobben og hjemme. Mange kvinner jobber innenfor omsorgssektoren, med lav grunnbemanning, lav lønn og stillingsbrøker som ikke gir trygderettigheter. Bemanningskrisa i offentlig sektor er en trussel mot vår velferdsstat. Det er ikke effektivisering og konkurranse vi trenger, men en arbeidsgiverpolitikk som gjør det mulig å rekruttere unge mennesker til yrker som i dag er dårlig betalt, har lav status og er belastende.

Vi i SV ønsker å sette i gang ulike prøveprosjekter for å møte det store sykefraværet, bemanningskrisa og kvinners opplevelse av økende stress og helseplager på jobben og hjemme. Sosialistisk Venstreparti har i sitt alternative budsjett foreslått en bevilgning på 100 mill. kr til Prosjekt Kvinneliv og likelønnsnett. Denne potten skal brukes til forsøksprosjekter med 6-timersdagen, økt grunnbemanning og bedre lønnsvilkår for lavtlønte. Det må føres en offentlig arbeidsgiverpolitikk som gir like muligheter for kvinner og menn, og som legger til rette for et langt yrkesaktivt liv og sikrer rekruttering til offentlig sektor.

Dagens økonomiske overføringer til fylkesmennene fører til at fylkesmennene ikke klarer å oppfylle de lovpålagte oppgavene de har med tilsyn med barnevernstjenester i kommuner og fylkeskommuner. Det er vår oppfatning at man trenger en styrking av embetene for å ivareta disse viktige oppgavene, og vi har lagt inn en styrking i vårt alternative budsjett, på 33 mill. kr.

SV har også merket seg at Regjeringa varsler omfattende privatisering av offentlige forvaltningsorganer, som f.eks. at Norges forskningsråd skal omgjøres til aksjeselskap. Dette mener jeg er en meget uheldig tendens som kan frata det norske samfunn viktige nøytrale forsknings- og utredningsorganer. Og jeg ønsker ikke en økende privatisering av det offentlige rom til aksjeselskap, der aksjeloven gjelder, og der innsynsretten ikke er til stede.

Sosialistisk Venstreparti mener at avtalefestet pensjon er en meget god ordning som gir folk som velger denne ordningen, mulighet til å kombinere arbeid og trygd. Da

ordningen ble innført, kunne man tjene inntil folketrygdens grunnbeløp 1 G før man ble trukket i pensjon. Dette ble endret av Bondevik I-regjeringa, og vi støtter det forslaget som flertallet i komiteen har kommet fram til, med en økning av inntektsgrensen til 15 000 kr, men opprettholder vårt opprinnelige forslag om en grense på 1 G, som også Arbeiderpartiet var med på før budsjettforliket.

Når det gjelder særaldersgrensen på 63 år for fengselstjenestemenn, mener vi, i motsetning til alle de andre partiene i komiteen, at det er flere yrkesgrupper som har et fysisk og psykisk slitsomt yrke på lik linje med fengselsbetjenter, og at særaldersgrense må vurderes for andre yrker med tilsvarende belastninger.

Bondevik II-regjeringas kutt i pristilskuddet på 60 mill. kr er beklagelig, og viser at Regjeringa også i denne saken mangler perspektiv på distriktpolitikk. Pristilskuddet er et godt virkemiddel for distriktpolitikk, mener vi. Totalrammen er kuttet med 95 mill. kr når det gjelder ramme 1, og det er umulig å finne dekning innenfor budsjettammen. Derfor vil Sosialistisk Venstreparti stemme mot rammen, og vi henviser til vårt alternative budsjett, som har en styrking på 95 mill. kr og også en styrking av pristilskuddet på 60 mill. kr.

Investeringer i barn og unge er en investering for framtida. Det er ikke akseptabelt at mange tusen barn vokser opp i fattigdom i Norge. Og det er en skam at verdens rikeste land gjennom bedre økonomiske støtteordninger og andre nødvendige tiltak ikke har klart å avskaffe fattigdommen i Norge. Sosialistisk Venstreparti har i sitt alternative rammebudsjett når det gjelder ramme 2, lagt inn ulike forslag som bedrer barnefamiliens økonomi på en rettferdig måte – vi øker barnetrygden for tredje og fjerde barn med 3 792 kr pr. barn, vi prisjusterer barnetrygden, og vi senker foreldrebetalinga i barnehagen til 1 500 kr, med den klare målsetting å oppnå en maksimalpris på 1 140 kr i løpet av perioden.

Sosialistisk Venstreparti vil gjøre barnehageplassene tilgjengelig for alle barn, uavhengig av foreldrenes økonomi. Og det skal være barnehageplass til alle som ønsker det.

Sosialistisk Venstreparti vil fjerne ordningen med kontantstøtte. Kontantstøtten har ført til en negativ utvikling når det gjelder likestilling mellom mødre og fedre, småbarnsforeldres yrkesdeltakelse og benyttelse av barnehage. Vi ser med bekymring på at kontantstøtten fører til at kvinner i ulike yrker arbeider mindre. Dette fører til økende mangel på kvalifisert arbeidskraft i helse-, sosial-, skole- og barnehagesektoren.

I SVs alternative budsjett vil vi øke fars fødselspermisjon basert på hans egen inntjening, og vi øker adopsjonsstøtten opp til 1 G, slik at det ikke er foreldrenes inntekt som er avgjørende for om de kan ta på seg et foreldreansvar eller ikke.

Vi må ta på alvor de problemer vi ser i samfunnet knyttet til vold og rusmiddelmissbruk. Vi ser med bekymring på Regjeringas nedskjæringer i tiltak for barn og unge. Sosialistisk Venstreparti legger inn en bevilgning på 67 mill. kr til ulike prosjekter og forebyggende arbeid for barn og unge. Reklame, slankepress og økt seksualiser-

ing av jenter må få mer oppmerksomhet, og det må fokuseres på forskning og innsats. Styrking av barnevernet og forsøksprosjekter med nye tverrfaglige samarbeidsarenaer må til for å møte de utfordringene som ligger i det forebyggende arbeidet, og det er det nå helt nødvendig å få på plass. Vi kan ikke godta at unge mennesker mister livet fordi vi ikke tar ansvar for dem gjennom forebyggende arbeid og behandling.

Likestilling er en menneskerettighet, en mulighet for den enkelte til å kunne utfolde seg og sine evner, uavhengig av kjønn. Og det er viktig å styrke krisesentrene og forebyggende tiltak for barn og kvinner som utsettes for vold.

Sosialistisk Venstreparti har i sitt alternative budsjett foreslått en bevilgning på 20 mill. kr til krisetiltak og 100 mill. kr til Prosjekt Kvinneliv for å imøtekomme disse tingene.

Vi opprettholder våre forslag når det gjelder ramme 1 og ramme 2 – våre egne og dem vi er sammen med de andre om.

Presidenten: May Hansen har tatt opp de forslag hun refererte til.

Dagrun Eriksen (KrF): Det er for tidlig i dette budsjettet å foreta de store nye endringene innenfor barnevernet. Mange er kjent med at Bondevik-regjeringen satte ned et utvalg, Befring-utvalget, som skulle ha en bred gjennomgang av barnevernet. Dette var et historisk og nødvendig gjøremål. Barnevernet står overfor nye og store utfordringer som krever at vi tar noen nye grep. Og gjennom Befring-utvalget har vi fått den første totale gjennomgangen av barnevernet noensinne. Og om jeg ydmykt må få si det selv – og skal det bli sagt, må jeg nok si det selv – dette var ett av mange bra tiltak fra den forrige Bondevik-regjeringen som ble fulgt opp av Samarbeidsregjeringen.

Arbeidet med barnevernet på bakgrunn av Befring-utvalgets innstilling blir et viktig område for komiteen i denne perioden. Men komiteen har allerede valgt å kommentere et par spennende igangsatte prosjekter, Parent Management Training, PMT, og Multisystemic Therapy, SMT. Å plassere unge mennesker på institusjon er sjelden en hjelp for barn og unge med atferdsproblemer. I disse to prosjektene går fagfolk, foreldre og nærmiljø inn i et samarbeid for barn og unge med atferdsproblemer i et familiebasert behandlingsopplegg. Dette er prosjekter som foreløpig har gitt veldig gode resultater. Det er bra sett med samfunnets øyne, men det er først og fremst bra fordi det hever livskvaliteten til det enkelte barnet og den ungdommen som har strevd med å finne seg til rette i samfunnet vårt. Barnevernet er til for å verne barnet. Det er vårt mål som politikere, og jeg vet at det er målet for de fagfolk som sitter med kompetanse på dette området, og som legger betydelig innsats ned i sitt arbeid for disse barna.

Det er nok litt vemodig for noen i opposisjonen at Samarbeidsregjeringen følger opp barnehagesatsingen. Dette gjør vi selv om vi vet at Stoltenberg-regjeringen

skjov foran seg regninger på 13–14 milliarder kr, som vil inntreffe ved senere budsjetter. Dette er en offensiv satsing som legger opp til både økte plasser og lavere foreldrebetaling. Men den største revolusjonen innen barnehagesatsingen er ikke disse pengene. Nei, det er den finansieringsordningen som Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti står sammen om i komiteen, og som Arbeiderpartiet ikke er med på. Dette er kanskje det største grepet som kommer til å bli tatt på barnehagesektoren. Ved å samle alle tilskudd i ett offentlig tilskudd og la dette gå til den enkelte barnehage vil vi få et driftsgrunnlag for barnehager som gjør at det er trygt å satse og bygge barnehager, så den finansieringsmodellen som statsråd Dåvøy har skissert for komiteen, er det verdt å bruke store ord som revolusjon om. Selvfølgelig er det utfordringer knyttet til en slik modell, men det skal ikke stoppe oss i arbeidet med å ta det grepet som etter hvert vil bety mye for foreldres muligheter til å få plass og til en pris som gjør at de har en reell frihet i valg av omsorgsform. Representanten Faldet kommenterte at prisene ikke går ned. Vær med på denne finansieringsordningen, så vil dette kunne gå i orden!

I de siste ukene har det vært en debatt i media om likestilling og minoritetskvinner. Alle komiteens medlemmer, unntatt Fremskrittspartiet, peker på at likestillings-senteret ikke har sett det som en oppgave å jobbe med disse problemstillingene. Vi er veldig fort oppe på barrikadene og fokuserer på minoritetskvinnens situasjon når det er snakk om dramatiske ting som tvangsekteskap og omskjæring. Men nå etterlyses det, bl.a. fra MiRA-senteret, at vi fokuserer på minoritetskvinnens hverdags-situasjon. Jeg skjønner for så vidt Likestillings-senterets begrunnelse, ved Yssen, at de jobber med diskriminering på bakgrunn av kjønn generelt og ikke diskriminering på bakgrunn av etnisitet. Men det er jo nettopp kombinasjonen av kjønn og etnisitet som er spesiell for hverdagen til noen minoritetskvinner. Kristelig Folkeparti anser Likestillings-senteret som en viktig aktør i samfunnet, og komiteens flertall ønsker at likestilling og minoritetskvinnens hverdag skal settes på dagsordenen. Dette kan kun skje i dialog med de kvinnene dette gjelder. I denne dialogen skal vi ikke se bort fra at vi såkalt etnisk norske kvinner kanskje har noe å lære av våre medsøstre, også av minoritetskvinnene.

Da har jeg holdt et innlegg uten å nevne kontantstøtten, og det går jo ikke når man er en KrF-er. Men valgfriheten er avhengig av behovsdekning for barnehager. Det er den jobben vi lovte i valget, og det er den vi nå er i gang med. Heving av kontantstøttebeløpet er neste trinn. Da var det nevnt, og jeg kan avslutte mitt innlegg.

Eli Sollied Øveraas (Sp): Ein god og trygg barndom og oppvekst bør vere ein menneskerett for alle barn. Hovudansvaret for barna og heimen ligg sjølvsagt hos foreldra, og vår oppgåve som politikarar er å leggje tilhøva best til rette for foreldre, unge og barn.

Fattigdom burde ikkje vere eit tema i eit av verdas rikeste land, men dessverre, slik er det ikkje. Tal frå Folkehelsa viser at det er over 70 000 barn under 18 år i Noreg

som kan reknast som fattige, og medan kjøpefesten i desse førjulstider svingar og når nye rekordar, er det mange som veit at julehøgtida ikkje betyr gåver og overflod for alle. Fattige barn vel ikkje fattigdom. Dei vel heller ikkje utestenging frå sosialt samvær og frå venner. Dei har ikkje valt å leve med skam, sjølvforakt, sosial tilbake-trekking, motløyse og til slutt løgner for å dekke over skamma. Aldri før har så mange barn hatt god grunn til å vente seg mange harde pakker under juletreet. Det gjer det endå verre for dei mange barna som ikkje får vere med.

Under valkampen gjekk mange politikarar høgt på bana med den eine lovnaden etter den andre for å hjelpe dei som har minst, og det var bra. Men det undrar meg likevel at eit av dei grepa som Regjeringa vil ta, er å halde kontantstøtta – og ikkje barnetrygda – utanfor ved utbetaling av sosialhjelp. Isolert sett er dette positivt, men når dette berre skal gjelde kontantstøtta og ikkje barnetrygda, vert det for meg uforståande. Dei som treng sosialhjelp mest, har nødvendigvis ikkje alltid barn under tre år. Kva då med dei som har barn over tre år, og som treng hjelp? Etter Regjeringa si prioritering må ein oppfylle to kriterium:

1. Ein må ha barn under tre år.
2. Barnet eller barna må ikkje gå i barnehage.

Det er oppsiktsvekkjande at det ikkje vert sett nettopp på barnetrygda. Det ville ha vore eit grep som ville ha monna for dei som verkeleg treng det.

Valfridom i familiepolitikken er viktig. Og med den høge yrkesdeltakinga av småbarnsforeldre vi har i landet vårt, er det avgjerande at foreldre har noko å velje mellom. Senterpartiet ønskjer at alle som vil ha barnehageplass, skal få det. Evalueringa av kontantstøtta viser så langt at det er stor mangel på barnehageplassar, då dei fleste som mottar kontantstøtte, ikkje vel å vere heime, men derimot vel andre barnepassløyningar.

Det er kommunane som har det totale ansvaret for barnehagetilbodet. Dersom Regjeringa sitt signal om stykkprisfinansiering vert sett i verk, kan dette få konsekvensar for dei barna som treng ekstra ressursar og ekstra hjelp, men som ikkje kjem inn under omgrepet funksjonshemma. Det er barn med psykosomatiske sjukdommar, det er barn med spesielle vanskar som følgje av mis-handling, det er barn med talevanskar osv., som vanlegvis får barnehagetilbodet sitt i den offentlege barnehagen. Desse barna treng ofte ekstra ressursar. Spørsmålet er då: Kven skal ha ansvaret dersom stykkprisfinansiering vert innført? Og korleis skal dette henge saman med at det er kommunane som skal ha, og har, det overordna ansvaret for barnehagetilbodet? Og eit høveleg spørsmål: Kan kommunane instruere dei private barnehagane – som elles gjer ein fantastisk jobb – til å ta inn dei barna som har spesielle behov?

Barnehageutbygginga går for seint. Senterpartiet meiner at det viktigaste verkemidlet er å auke driftstilskotet, men i tillegg ønskjer vi å gi eit stimuleringsstilskot for ytterlegare å kunne bidra til fleire barnehageplassar, spesielt for barn under tre år. Å vareta og vidareutvikle barnehagen sin kvalitet og sitt pedagogiske innhald er òg

viktig, og vi støtter derfor Regjeringa sitt framlegg om ei ekstra satsing på 5,6 mill. kr til dette føremålet.

Barnetrygdsatsane har ikkje vore prisjusterte sidan 1996, og dette er ei universell ordning som skal kome alle barn til gode. I den varsla barnetrygdlova bør det etter Senterpartiet si meining lovfestast at barnetrygdsatsane automatisk skal prisjusterast.

Så til slutt vil eg ta opp Senterpartiet sine framlegg.

Presidenten: Eli Sollied Øveraas har tatt opp de forslag hun refererte til.

Torny Pedersen (A): Vi behandler to rammeområder, både området vedkommende Arbeids- og administrasjonsdepartementet og området vedkommende Barne- og familiedepartementet. Først vil jeg si noen ord om likestilling når det gjelder Barne- og familiedepartementets budsjett:

Det er viktig for Arbeiderpartiet å understreke at likestilling mellom kjønnene er en grunnleggende verdi i et demokratisk samfunn. Vi er kommet langt på likestillingsområdet, men vi er langt fra i mål. Likestilling mellom kjønnene skal være et prioritert, felles mål for alle sektorer, og dagens likestillingspolitikk innebærer integrering av kjønnsperspektiv på alle samfunnsområder.

Det er gledelig at Regjeringen følger opp tidligere statsråd Bekkemellem Orheims arbeid med å integrere kjønnsperspektivet i budsjettarbeidet. For første gang har fire departementer tatt kjønnsperspektivet på alvor.

Det er fortsatt slik at kjønn i stor utstrekning bestemmer lønn, og forskjellene i lønn følger det kjønnsdelte arbeidsmarkedet. Det er en klar tendens til at lønnsnivået er lavest i yrker og stillinger der det er flest kvinner, og det er flere kvinner med dårlige økonomiske levekår enn det er menn. Jeg forventer at Regjeringen fokuserer sterkt på disse misforholdene.

Så til det området som gjelder Arbeids- og administrasjonsdepartementets budsjett:

Etter å ha vært på et meget nyttig møte hos statsråd Norman og hans stab fikk komiteen et innblikk i hvor omfattende dette feltet egentlig er. Jeg har fått ansvaret for kapitlet om Statsbygg, og etter mange henvendelser fra hele landet skjønner jeg at utbygging og nybygg ved flere av landets høyskoler er helt nødvendig. Komiteen mener også at dette er viktig, og derfor har vi valgt å presisere omtalen av høyskoler som to regjeringer i høst har gitt i budsjettet både for Arbeids- og administrasjonsdepartementet og for Utdannings- og forskningsdepartementet.

For Arbeiderpartiet var det viktig å få et flertall for å følge opp Stoltenberg-regjeringens forslag om at Kongen gis fullmakt til å avhende statlige eiendommer til lavere pris enn markedspris der særlige hensyn tilsier det. Dette mener vi er et viktig redskap for å sikre rimelige tomter til ulike grupper i samfunnet som trenger et sted å bo til noe lavere kostnader enn hva markedet ellers kan tilby. Det er viktig at man tar hensyn til dette i framtiden, slik at man i ulike tilfeller har mulighet til å vurdere dette med tomtepriser.

Innenfor området vedkommende Arbeids- og administrasjonsdepartementet har vi et kapittel om pristilskudd. Pristilskudd har som formål å jevne ut prisforskjeller mellom ulike geografiske områder for de aktuelle varene. Dette tilskuddet, som er et viktig tilskudd til oljeselskapene på bensin og diesel, slik at de kan redusere frakttillegget ved salg og vi kan få noenlunde fornuftige bensin- og dieselpriiser i distriktene, har Bondevik II bare fjernet med et pennestrøk. Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet sier i innstillingen at «regjeringen Bondevik, også i denne saken, mangler perspektiver på distriktspolitikk». At bl.a. deler av Nord-Norge kan få økt bensinprisen med opptil 50 øre, ser ikke ut til å bekymre Kristelig Folkeparti og statsministeren i det hele tatt. Nei, da fortsetter Regjeringen heller kuttraidet mot distriktene.

I tillegg til å fjerne dette pristilskuddet fjerner de også særtilskuddet som Nord-Norge har hatt på noen viktige matvarer, bl.a. på frukt. Beklageligvis har mange barnefamilier gitt sterkt uttrykk for at de nå må begrense innkjøpene av disse varene på grunn av prisøkningen – noe som naturlig kommer i kjølvannet av bortfall av tilskudd.

Jeg lurer på: Hvor er det blitt av Kristelig Folkepartis distriktspolitikk og familiepolitikk? Kanskje har de egentlig aldri hatt noen politikk på disse områdene?

Statsråd Victor D. Norman: I tråd med Sem-erklæringen vil Regjeringen forsette arbeidet med å utvikle offentlig sektor, og vi vil gi det veldig høy prioritet.

Vi vil ha en offentlig sektor preget av høy kvalitet og god tilgjengelighet, og den skal være organisert på en åpen og ryddig måte. Vi vil ha en offentlig sektor som både enkeltmenneskene og næringslivet opplever som en støtte og en medspiller, og en offentlig sektor der de ansatte føler at de har en spennende og utviklende jobb. Jeg er veldig glad for den oppslutningen om moderniseringsarbeidet som er kommet fra flertallet i komiteen, og også for den oppslutningen som er kommet til de hovedlinjene vi har valgt for arbeidet. I redegjørelsen som jeg skal gi om denne saken i januar, vil jeg komme tilbake til de konkrete prosjektene, som komiteeflertallet har bedt om.

I moderniseringsarbeidet tror jeg det er veldig viktig at vi har klart for oss at offentlig sektor er til for innbyggerne og ikke vice versa – og det er vel det mest avgjørende vi vil legge vekt på.

Jeg har lyst til å konsentrere bemerkningene her om de andre tingene som komiteen tar opp, siden jeg kommer tilbake til moderniseringsprosjektet senere. Et av temaene som komiteen berører, er spørsmålet om pensjoneringsalder for fengselsbetjenter. Et av hovedmålene med intensjonsavtalen om et inkluderende arbeidsliv er at vi skal få opp den reelle pensjoneringsalder i Norge, og forslaget om lavere aldersgrense for fengselsbetjenter og fengselsførstebetjenter er åpenbart ikke i samsvar med dette målet. Når vi likevel har fremmet forslaget, er det på grunn av den helt spesielle arbeidssituasjonen som denne gruppen har, og jeg er glad for at dette forslaget nå vil gå igjennom. Samtidig er det viktig at det ikke skaper presedens, og jeg tror det også er viktig at vi ser dette

forslaget i lys av mangelen på en god livsløpspersonalpolitikk som preger store deler av den statlige sektor. Vi må utvikle arbeidskarrierer for offentlig ansatte som gjør at de kan stå frem til pensjonsalder, selv om de ikke kan utføre de samme oppgaver gjennom hele arbeidslivet. Vi ser på dette som en av de store utfordringene i forbindelse med intensjonsavtalen.

Komiteen foreslår at vi skal komme tilbake med forslag om at AFP-ordningen skal kunne kombineres med en arbeidsinntekt på inntil 15 000 kr. Jeg har lyst til å presisere at dette er et spørsmål som ligger under et annet departement, men jeg vil likevel komme med noen kommentarer til forslaget. Da AFP-ordningen ble innført i 1988, var intensjonen at vi skulle få en ordning som skulle sørge for at arbeidstakere som hadde en lang karriere bak seg, og som var slitne, skulle få valget om å fratre med en tidligpensjon før folketrygdens pensjonsalder. I årene som har gått, har utviklingen i AFP gjort dette til en allmenn pensjonsalder for de gruppene som omfattes av ordningen. Det var ikke intensjonen, og derfor fikk vi en reduksjon i det inntektsbeløpet man kunne ha uten at det førte til avkorting av pensjonen. Det beløpet som ble satt, var på 4 000 kr, og det var ment som et skjønnsbeløp som skulle gjøre det mulig å ha visse aktiviteter uten at man fikk problemer med pensjonen. Forslaget om nå å heve dette beløpet til 15 000 kr er et forslag som vi ikke har noen problemer med å leve med, men jeg tror det er viktig å gjøre det klart at vi ikke kan gå noe særlig høyere enn dette beløpet hvis vi skal unngå at AFP-ordningen kan føre til at vi igjen får en ytterligere reduksjon i den reelle pensjoneringsalder.

Regjeringen tar til etterretning at komiteen foreslår å opprettholde regjeringen Stoltenbergs forslag om at Regjeringen gis fullmakt til avhending av statlig eiendom til lavere pris enn markedspris der særlige hensyn tilsier det. Vi kommer i så fall til å bruke denne fullmakten i samsvar med de politiske vurderingene som Regjeringen legger til grunn for sitt arbeid.

Jeg har også lyst til å si litt om spørsmålet om flytting av Statskjøps-avdelingen i Statens forvaltningstjeneste til Narvik. Som Stortinget vil være kjent med, ble det nedsett en arbeidsgruppe som vurderte Statskjøps fremtid. Den arbeidsgruppen avgav sin innstilling til mitt departement for tre dager siden. Jeg har ikke hatt tid til å sette meg grundig inn i forslagene, men så vidt jeg kan se, legger arbeidsgruppen opp til et videre arbeid om organisering av statlige og offentlige innkjøp som virker veldig nyttig for vår videre planlegging. Når det gjelder spørsmål om lokalisering, er gruppen delt i synet på hvorvidt virksomheten bør flyttes til Narvik eller ikke. Jeg håper gjennom den vurdering jeg nå skal foreta, at jeg finner at forholdene ligger godt til rette for flytting til Narvik, men vil fastholde det jeg har sagt tidligere, at utgangspunktet for lokaliseringsspørsmålet må være hva som er funksjonelt i forhold til de oppgavene som skal løses. Jeg tar sikte på å få avklart dette spørsmålet tidlig på nyåret.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Eirin Faldet (A): Jeg kunne hatt lyst til å snakke lenge om AFP-ordningen, men jeg skal gi statsråden mulighet til å snakke om noe han ikke kom så mye inn på i sitt innlegg, nemlig likelønn.

I TV 2-nyhetene 1. november gikk administrasjonsministeren ut og tok til orde for større lønnsforskjeller. Det er fortsatt slik at kjønn i stor utstrekning bestemmer lønn. Forskjellene i lønn følger det kjønnsdelte arbeidsmarkedet. Jeg ser av Sem-erklæringen at Regjeringen vil arbeide for likelønn. Det er da litt forvirrende at statsråd Norman tar til orde for større forskjeller. Arbeiderpartiet vil understreke viktigheten av å synliggjøre og rette opp lønnsforskjeller mellom kvinner og menn. Her er det viktig at staten som arbeidsgiver går foran.

Kan statsråd Victor Norman garantere at han vil følge opp arbeidet med likelønn, og at han som ansvarlig for lønnsdannelsen i staten går foran?

Statsråd Victor D. Norman: Jeg kan bekrefte at jeg er sterk tilhenger av likelønn. Jeg er også sterk tilhenger av at vi etter hvert ikke bare får lik lønn for likt arbeid, men at vi også får like utviklings- og arbeidsmuligheter uavhengig av kjønn. Så svaret på det spørsmålet er helt klart ja.

Jeg har lyst til å benytte anledningen til å presisere hva jeg forsøkte å si i TV 2: Det var ikke å ta til orde for større lønnsforskjeller, men det var å ta til etterretning at vi har en utvikling i retning av større lønnsforskjeller, og at det er preget av stor vilkårlighet. Det jeg tror det er behov for, er at vi får en åpen diskusjon med partene i arbeidslivet om hva prinsippene for lønnsdifferensiering skal være, og hvilke kriterier som skal legges til grunn for å unngå at vi får en utvikling mot lønnsforskjeller basert på det som populært kalles rene «trynefaktorer». Ett av kriteriene som ikke skal ligge til grunn for lønnsforskjeller, er kjønn.

Ulf Erik Knudsen (FrP): Konkurransetilsynet er en av de viktigste budsjettpostene innenfor Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

For noen uker siden kunne vi registrere at arbeids- og administrasjonsministeren i media tok til orde for et politisk uavhengig klageorgan for Konkurransetilsynet og Kredittilsynet.

Statsråden skal ifølge NTB ha uttalt at det er et paradoks og en parodi når statsråder må avstå fra å delta i samfunnsdebatten fordi departementene er klageinstans for avgjørelser tatt av de forskjellige tilsynene, dette på grunn av at ankesakene krever at man er uhildet i vurderingen.

Fremskrittspartiet reagerte i utgangspunktet positivt på dette utspillet. Vi ser klart at det kan være egnet til å svekke tilsynenes autoritet og legitimitet hvis de i flere sammenhenger skal overprøves av politikere ut fra politiske og ikke rent faglige ståsteder.

Blant annet har vi sett eksempler på dette i bokbransjen, hvor Konkurransetilsynet har hatt klare meninger i forhold til å legge til rette for økt konkurranse i bokmar-

kedet og således lavere priser bl.a. på skolebøker. Men disse synspunktene har blitt politisk overprøvd.

Mitt spørsmål til statsråden er: Har han fortsatt det samme syn som han gikk ut med i media i slutten av november i år, og vil man kunne forvente konkrete forslag om regelendringer på dette området? Må vi vente til etter at utvalget som har gjennomgått konkurransepolitikken, er ferdig 1. november 2002, slik det er nevnt i budsjett-fremlegget – og da er det vel ikke noe håp om å få saken til Stortinget før høsten 2003 – eller kan vi håpe på forslag om endringer før dette?

Statsråd Victor D. Norman: Ja, jeg ønsker fortsatt å få vurdert muligheten for å få etablert en uavhengig ankeinstans for Konkurransetilsynet og andre tilsyn. Vi har bedt Lovutvalget, som jobber med konkurranseloven, om å fremme forslag om en slik ordning. Det må nødvendigvis gå via Lovutvalget, for dette krever en lovendring, og det krever en grundig saksforberedelse. Så jeg tror nok ikke vi kan ha et forslag på bordet før etter at Lovutvalget har avgitt sin innstilling.

La meg i den forbindelse også få benytte anledningen til å presisere én ting: Det jeg ønsker, er en uavhengig ankeadgang i enkeltsaker som behandles av tilsynene – jeg ønsker ikke en situasjon hvor politikk overlates til tilsynene, for å si det sånn. Det er oppslag i media i dag om at jeg har overprøvd Konkurransetilsynet i spørsmålet om saksbehandlingen av Aker-Kvæerner-fusjonen. Det er ikke riktig. I den saken bad jeg om et råd fra Konkurransetilsynet. Jeg fikk et råd tilbake som gav grunnlag for den beslutningen jeg måtte fatte i saken, uansett, og jeg har så foretatt en vurdering på det grunnlag av det rådet og samtale med tilsynet om hva som er den riktige saksbehandling. Og den type prosesser må vi ha, også om vi skulle etablere en uavhengig ankeinstans for tilsynene.

Presidenten: Da fikk vi klarert ut det.

Karin Andersen (SV): Statsråd Norman har overtatt som moderniseringsminister, og det er et spennende prosjekt. Da er det viktig å vite hva det er som er moderne, og hva det er som regnes som gammeldags. Fra SVs side mener vi at et samfunn der en må betale for tjenester som alle trenger, er gammeldags, og at et samfunn der kvaliteten på skolen er dårlig og ulik, er gammeldags. Vi mener et samfunn der det ikke er nok offentlig kollektivtrafikk f.eks., er gammeldags, vi mener at et stivbeint, rigorøst statsapparat som har vannrette skott seg imellom, og som ikke greier å samarbeide, er gammeldags. Jeg kunne tenke meg å utfordre statsråden litt mer på hva det er statsråden mener med begrepet «moderne», fordi jeg får en følelse av at det eneste som er moderne, er at det skal være mest mulig privat næringsliv inn i det som SV mener bør være offentlige tjenester.

Jeg kan også stille statsråden et helt konkret spørsmål: Hvis det f.eks. står AS Vask og rens på frakken til en renholdsarbeider, anser statsråden da vedkommende for å drive med verdiskaping, men hvis det står kommune på frakken, er det ikke verdiskaping? Jeg syns det er et vel-

dig viktig spørsmål å få avklart, for jeg syns det i debatten av og til høres ut som om folk som jobber i offentlig sektor, enten det nå er i helsevesenet eller i skolen osv., kun representerer et forbruk og blir ansett som et problem, mens så fort det er en privat bedrift som utfører denne jobben, er det verdiskaping. Jeg ønsker meg et klart svar fra statsråden på dette, slik at det i hvert fall ikke er misforståelser om disse grunnleggende tingene når det dreier seg om moderniseringsprosessen.

Statsråd Victor D. Norman: Det er jo en besnærende inntitt å kunne forelese om spørsmål knyttet til verdiskaping, også fra denne talerstolen. Det er en fristelse jeg skal motstå, men la meg ta det helt konkrete spørsmålet.

Selvfølger er det like stor verdiskaping om man yter tjenester direkte overfor enkeltpersoner i offentlig regi, som om man yter tjenester overfor de samme personene i privat regi. Det er like stor verdiskaping om man yter tjenester, som om man smelter aluminium. Det er ikke det som er spørsmålet her. Jeg har selv jobbet i staten i svært mange år, og synes jeg har bidratt til verdiskapingen i Norge, og det håper jeg også at alle andre som jobber i offentlig sektor, føler at de gjør.

Jeg synes også det er interessante spørsmål som representanten Karin Andersen tar opp mer generelt, men la meg presisere det som er det grunnleggende her. Jeg synes ikke det er avgjørende om man kaller ting modernisering eller fornyelse, eller hvilke ord man velger å bruke, det som er poenget, er at vi trenger å få bedre og mer velorganiserte offentlige tjenester i Norge – av hensyn til innbyggerne, av hensyn til næringslivet, av hensyn til skattebetalerne og av hensyn til dem som selv jobber i offentlig sektor. Det er utgangspunktet. Og så må vi spørre: Hvordan kan vi få det til? Jeg tror ikke at løsningen er å gjøre offentlig sektor om til privat næringsliv, men jeg tror at på samme måte som næringslivet ofte kan lære av det vi gjør i offentlig sektor, har vi mye å lære av det som gjøres i privat sektor, ikke i den forstand at det alltid kan overføres direkte, men at vi kan lære av tilnæringsmåter og organisasjonsmønstre. Og i tillegg tror jeg vi kan lære den tingen av privat sektor at det ofte kan være hensiktsmessig å ha en ryddig selskapsmessig organisering rundt de aktivitetene som naturlig kan identifiseres som en enhet.

Men alt dette er spørsmål som jeg gleder meg til å komme tilbake til Stortinget med i januar.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): Stortinget gir i dag Regjeringa moglegheit til å avhenda statleg eigedom til lågare pris enn marknadspris der særlege omsyn tilseier det. Eg vil gi statsråden moglegheit til å utdjupa på kva måte han vil nytta denne fullmakta. Staten har bygningsmasse og tomter som openbert kunne ha stor betydning for å sikra fleire unge og fleire vanskelegstilte ein god start. Det å ha ein god bustad som plattform for organisering av eige liv er avgjerande viktig.

Senterpartiet meiner at det er behov for overordna grep og bruk av politiske verktoy for å få dette til. Det

gjeld både låne- og tilskotsordningane og ikkje minst rammene for Husbanken. Men det er jo slik at disponible tomter ofte er hovuddilemmaet. Vi føreslo i fjor at dei 72 bygningane med tilhøyrande tomter som Posten la ut for sal, skulle vurderast avhenda under marknadspris. Berre SV gav si støtte til det då. Vi var svært fornøgde med at Stoltenberg-regjeringa no kom med forslag i budsjettet om å nytta avhendingsinstruksen. Vi er òg veldig fornøgde med dagens innstilling, der alle parti, unntatte Framstegspartiet, støttar det.

Så seier statsråden at Regjeringa vil nytta seg av denne fullmakta ut frå dei politiske vurderingane som Regjeringa legg til grunn. Det er då kjent av Tillegg nr. 4 at Regjeringa eigentleg er ueinig i å nytta avhendingsinstruksen på denne måten. Difor er det etter vårt syn eit heilt klart behov for ei nærmare utdjuing frå statsrådets side.

Statsråd Victor D. Norman: Som representanten Mel-tveit Kleppa ganske riktig minnet oss på, har ikkje Regjeringa bedt om å få denne fullmakten. Vi har ikkje noe imot å få en fullmakt, bare for å presisere det, og det var det jeg sa: Vi tar til etterretning at vi har fått denne fullmakten. Men når vi i utgangspunktet ikke har bedt om den, er det to grunner til det. Den ene er at vi tror det kan være litt problematisk å benytte den juridisk – og det må vi i så fall vurdere nærmere – men den andre er at vi mener at det normalt finnes andre og bedre virkemidler for å oppnå de samme målene. Og derfor har ikke jeg lyst til her i dag å si konkret om vi vil benytte den, eller hvordan vi vil benytte den. I den grad vi kommer til at de målene som komiteen har pekt på som begrunnelse for at det kan være nyttig for oss å ha denne fullmakten, kan oppnås like godt eller bedre med andre virkemidler, ser jeg ingen grunn til at vi skal benytte den. Men vi setter pris på at vi har fått også dette verktøyet i den samlede verktøykassen som vi har til vurdering.

Trond Giske (A): La meg først knytte en kommentar til Statskjøps lokalisering til Narvik. Jeg vil anbefale statsråden å lytte mer til en nær enstemmig stortingskomite enn til en delt arbeidsgruppe.

For det andre, noen kommentarer om fornyelse av offentlig sektor. Det arbeidet var godt i gang i den forrige regjeringen. Vi tok utgangspunkt i brukernes behov og opplevelser når det gjelder offentlige tjenester, men vi var også opptatt av å gjennomføre endringene i nært samarbeid med dem som kanskje vet mest om hvilke problemer man står overfor, nemlig de ansatte selv. Jeg vil anbefale statsråden å legge bort dogmatiske holdninger, som f.eks. privatisering for privatiseringens skyld eller et AS for AS-ets skyld, som vi kanskje har sett tendenser til bl.a. i behandlingen av Samferdselsdepartementets budsjett. Det er like dogmatisk og bakstreversk å være prinsipielt for en privatisering eller AS-organisering som det er å være mot enhver fornyelse.

Men så til mitt konkrete spørsmål. Det dreier seg om det som representanten Meltveit Kleppa også tok opp, nemlig fullmakten til å avhende statlig eiendom under

markedsverdi. Regjeringen Bondevik foreslo jo å ikke gå inn for at en slik fullmakt skulle bli gitt. Stortinget gir likevel en slik fullmakt. Vi har et stort behov for rimelige boliger, vi har et stort behov for friluftarealer etc., og staten sitter på store eiendommer som kan bidra til dette. Særlig innenfor boligområdet, der regjeringen Bondevik har flagget med noen millioner til studentboliger, vil denne fullmakten riktig brukt bety veldig mye mer for muligheten for unge studenter og unge i etableringsfasen til å få bolig.

Og mitt spørsmål til statsråden er: Tar statsråden signalet om at Stortinget nå, på tross av Bondevik-regjeringens forslag, gir en slik fullmakt? Og vil han bruke det signalet til å ta den fullmakten i bruk for å nå disse politiske målene?

Statsråd Victor D. Norman: La meg ta spørsmålene etter tur. Når det gjelder Narvik, er det helt klart at jeg er innstilt på å lytte til alle de synspunkter som har kommet. Jeg har merket meg at det i Stortinget er sterke ønsker om desentralisering. Det ønsker også jeg. Jeg kommer til å studere gruppens innstilling ut fra det synspunkt at jeg ønsker en desentralisering, og at jeg håper at det skal være funksjonelt å legge det til Narvik. Men jeg må nesten få lov til å se på realitetene i saken – og vi må også ivareta et funksjonalitetshensyn.

Når det gjelder modernisering og fornyelse, er jeg enig i at dette er et arbeid som den forrige regjeringen og regjeringer før det har jobbet lenge og godt med. Jeg er svært opptatt av å ha et tett og nært samarbeid med de ansatte og deres organisasjoner, og jeg har klart signalisert både her i Stortinget og overfor disse at vi ikke har noen dogmatisk, men en veldig pragmatisk holdning til hvilke virkemidler som kan være hensiktsmessig i forskjellige sammenhenger. Vi har invitert organisasjonene til å ha en tilsvarende pragmatisk – ikke dogmatisk – holdning f.eks. til spørsmålet om konkurranseutsetting og privatisering.

Når det gjelder det som skjedde i forbindelse med Samferdselsdepartementets budsjett, har jeg lyst til å si at jeg synes det illustrerer klart at det er viktig at dialogen med organisasjonene kommer bedre i gang enn den kanskje tradisjonelt har vært, slik at vi unngår at akutte saker dukker opp før man har hatt anledning til å ha god dialog med organisasjonene om det.

Til slutt: Når det gjelder spørsmålet om fullmakten, kan jeg ikke si noe annet enn det jeg allerede har sagt: Det er klart vi tar til etterretning at vi har fått denne fullmakten. Vi tar veldig alvorlig de signalene som ligger bak fullmakten. Men jeg går ut fra at de signalene mer går på hva man ønsker å oppnå, enn akkurat nøyaktig hvilket virkemiddel som skal brukes.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Karin S. Woldseth (FrP): Fremskrittspartiet er av den oppfatning at familien er et av de viktigste elementene og støttepunktene i dagens samfunn.

I et samfunn som er preget av uro og utrygghet, er det derfor svært viktig å legge forholdene til rette slik at familien kan være et trygt ankerfeste for barn og unge som vokser opp. Derfor mener Fremskrittspartiet at det er svært viktig å gi familiene frihet i hverdagen og råderett over egen familiesituasjon.

Fremskrittspartiet viser til at innføringen av kontantstøtten har vært svært vellykket så langt, og at vi er det eneste partiet i denne sal som ønsker å gå ett skritt videre og innføre kontantstøtte også for fireåringer, slik at enda flere kan nyte godt av tiltaket, og slik at enda flere foreldre gis mulighet til å få mer tid sammen med barna sine.

Vi må holde fast ved at det er familien som har oppdrageransvaret for barna. Fremskrittspartiet vil derfor advare mot en utvikling der samfunnet i stadig større grad tiltar seg familiens tradisjonelle oppgaver og dermed svekker familiens rolle i samfunnet ytterligere.

Dessverre er det likevel ikke til å komme forbi at svært mange ekteskap og samboerforhold oppløses, og det er vel heller ikke tvil om at det er barna som blir den tapende part i slike saker. Særlig har vi i forbindelse med barnefordelingssaker sett at konfliktnivået kan være svært høyt, og at barna blir brukt som våpen i konflikten.

Fremskrittspartiet ønsker at man skal verne barn mot slike konflikter. Vi ønsker derfor en større satsing på meglerverket ved familievernkantorene, og at disse blir satt i stand til å megle også i de svært tilspissede konfliktenes, slik at man unngår å skade barna.

Alle barn har rett til en god oppvekst og rett til foreldre. Fremskrittspartiet vil fortsette å arbeide for at barna ikke skal bli taperne, og vi vil gjøre det vi kan for å trygge barn og unges oppvekstvilkår.

Fremskrittspartiet mener at de aller fleste barn har det best sammen med sine foreldre, og at de tiltak som blir satt inn gjennom barnevernet, i størst mulig utstrekning blir satt i verk i hjemmet. Vi får nesten ukjentlig henvendelser fra foreldre som føler seg overkjørt av barnevernet. Foreldre og barn føler ikke at deres rettssikkerhet blir ivaretatt på en forsvarlig måte. I et demokratisk samfunn må ingen føle at det offentlige blir overgriper. Det er derfor vi ønsker å styrke dette kapittelet i budsjettet noe, slik at vi får en kvalitetssikring på det arbeidet som blir gjort innenfor barnevernssektoren, både i fylkene og kommunene.

Nå kan det høres ut som jeg svartmaler, men dagens samfunn er ikke bare lystelig heller. Riktignok har de aller fleste barn det svært godt og lever i trygge, stabile familieforhold. Men det er ikke til å komme fra at det faktisk er en del som ikke gjør det, og som søker ut i voldelige gjenger for å få aksept og finne sin identitet.

Fremskrittspartiet ser med bekymring på en utvikling der stadig flere kriminelle handlinger blir foretatt av de yngste ungdommene. Pressområdene er uten tvil de store byene. Fremskrittspartiet ønsker derfor å styrke budsjettet innenfor voldsforebyggende tiltak.

Ingen ønsker et samfunn som er preget av vold. Ingen ønsker vel heller at noen skal føle seg utrygge om de går ut etter mørkets frembrudd.

Fremskrittspartiet ønsker et trygt samfunn for alle, hvor rettssikkerheten blir ivaretatt og familien er det samlende punktet.

Statsråd Laila Dævøy: Innenfor familie-, likestillings-, barne- og ungdoms- og forbrukerpolitikken er det bred enighet blant partiene på mange viktige politikkområder. Et slikt viktig område er satsingen på barnehager, som har fått en særlig prioritering i 2002-budsjettet, noe jeg er svært glad for.

Regjeringen arbeider med sikte på full barnehagedekning i løpet av 2003 og for at private og offentlige barnehager skal likebehandles. Samtidig vil vi øke den offentlige finansieringen betydelig, slik at foreldrebetalingen i løpet av 2005 kommer ned på et nivå tilsvarende 20 pst. av det en barnehageplass koster. For de fleste brukerne vil dette bety en tilnærmet halvering av foreldrebetalingen i forhold til det de betaler i dag. Midlene som er lagt inn i budsjettet for 2002, er første trinn i opptrappingen slik den ble lansert i forbindelse med stortingsbehandlingen av revidert nasjonalbudsjett og kommuneproposisjonen for 2002.

En forutsetning for økt valgfrihet og økt likestilling for småbarnsforeldre er at familien har økonomi til å velge den omsorgsform som passer dem best. Derfor vil vi i tillegg til å følge opp kontantstøtten legge til rette både for flere barnehageplasser og billigere barnehageplasser. Bedre tilgjengelighet vil kunne gi økt etterspørsel. Vi må derfor regne med at det må bygges flere barnehageplasser kanskje også etter 2003. Vi må også bli flinkere til å imøtekomme behovet for deltids plasser. Det er slik at vi i dag ikke har formelle sanksjonsmuligheter i forhold til kommuner eller private barnehageeiere som ikke reduserer foreldrebetalingen. Jeg vil likevel løpende følge med på hvordan foreldrebetalingen utvikler seg, og vurdere å sette inn nye tiltak dersom dette er nødvendig. Men ut fra det som er gjort og planlagt, burde foreldrebetalingen nå gradvis trappes ned. Det forventer foreldrene, det forventer jeg, og jeg er bekymret for det vi ser skjer i en del kommuner.

For å sikre brukerne et best mulig tilbud uavhengig av hvem som eier barnehagen barnet går i, bør offentlige og private barnehager behandles likt av det offentlige. For å nå målene, både full utbygging og lavere foreldrebetaling, ønsker Regjeringen å endre finansieringen av sektoren. Vårt forslag til ny finansieringsordning innebærer at alle offentlige midler til drift av barnehager samles i ett statlig tilskudd som gis direkte til den enkelte barnehage. Et tverrdepartementalt utvalg skal nå arbeide med tilretteleggingen av dette i kontakt med representanter for barnehageeierne. Opplegget skal være klart til våren.

Ny finansieringsordning vil gi bedre og mer forutsigbare driftsvilkår for alle barnehagene og dermed også – forhåpentligvis – et bedre barnehage tilbud for barna. Men jeg er samtidig klar over at en endret finansiering gir oss noen nye utfordringer. Det gjelder forholdet til kommunene og hvilken rolle de skal ha i en framtidig sektor. Det gjelder alle barn med særlige behov som skal sikres et godt barnehage tilbud, og det gjelder kvalitet på

barnehagetilbudet. I dette ligger også utfordringen med å sikre tilgang på nok kvalifisert personale. En god dialog med forvaltningsnivåene, organisasjonene og eierne i sektoren vil ha høy prioritet i det videre arbeidet.

I forbindelse med behandlingen av stortingsmeldingen om barnehager vårsesjonen 2000 bad Stortinget om at det ble fremmet forslag om en lovfestet plikt for kommunene til å tilby nok barnehageplasser. Jeg vil håndtere denne saken i forbindelse med en helhetlig gjennomgang av barnehageloven og den nye tilskuddsordningen.

Gjennomføringen av barnehagereformen er en høyt prioritert sak for Regjeringen. Samtidig er det viktig for meg å understreke at det skal være valgfrihet for småbarnsforeldre. Barnehage skal være et frivillig tilbud, og for dem som har barn mellom 1 og 3 år, skal kontantstøtten være et alternativ til barnehage. For å gjøre valgfriheten mer reell vil Regjeringen øke kontantstøtten i løpet av stortingsperioden. Vi vil også komme tilbake til en styrking av fedres rettigheter i fødselspermisjonsordningen. Utvidelse av fedrekvoten vil være et viktig tiltak for å gi fedre mer omsorgserfaring og dermed også styrke likestillingen i småbarnsfamiliene.

Regjeringen ønsker å føre en familiepolitikk som bidrar til å styrke likestillingen i samfunnet, og gi menn og kvinner reelle muligheter til å delta på lik linje både i arbeids- og organisasjonsliv og i familielivet. Familiemønsteret er i endring, og en framtidsrettet familiepolitikk må ta hensyn til alle typer familier. Regjeringen tar sikte på å legge fram en bredt anlagt familiemelding, og også følge opp utredningen om «Samboerne og samfunnet».

I 2002-budsjettet legges det til rette for å samle tilskuddene til de familie- og likestillingspolitiske organisasjonene, og legge søknadsbehandlingen til Statens Ungdoms- og Adopsjonskontor. Vi blir først fornøyd når vi ser at tilskuddskriteriene er enkle, samtidig som det legges vekt på likebehandling.

Regjeringen ønsker også å styrke bredden i organisasjonslivet, og mener at dette best skjer ved at den offentlige støtten i størst mulig grad gis som driftstilskudd framfor aktivitets- og prosjektstøtte. De frivillige organisasjonene er en viktig sosial møteplass, som utvikler demokrati og skaper økt deltakelse i samfunnet. Det er derfor viktig å sikre de frivillige organisasjonene gjennom tilstrekkelige og stabile betingelser, som kan stimulere til økt innsats i og rundt organisasjonene.

Arbeid for å sikre barn og unge gode oppvekst- og levekår har høy prioritet, og i statsbudsjettet legger vi opp til en bred satsing rettet mot barn og ungdom. Et overordnet mål er å gi alle barn og ungdommer gode tilbud og utviklingsmuligheter. Som et ledd i arbeidet med å bedre oppvekst- og levekårene vil vi legge fram en egen stortingsmelding om barn og ungdom i løpet av 2002. Inkludering og likeverdige utviklingsmuligheter er et viktig perspektiv for denne meldingen.

I arbeidet med å legge til rette for en god politikk for alle ser vi det som viktig også å videreføre den særlige satsingen rettet mot ungdom i større byer gjennom tilskuddsordningen «Ungdomstiltak i større bysamfunn». Nytt av året er at Regjeringen ønsker å oppmuntre de ak-

tuelle bykommunene til selv å prioritere innenfor tildelingskriteriene. 80 pst. av bevilgningen vil bli fordelt forholdsmessig mellom bykommunene, slik at de selv kan avgjøre hvilke tiltak og prosjekter som faller inn under ordningen, og i hvilken rekkefølge de skal prioriteres. De resterende 20 pst. skal benyttes til strakstiltak for å løse oppgaver og problemer av mer akutt karakter i ungdomsmiljøene lokalt og til utviklingsarbeid rettet mot kommunene.

Samarbeidsregjeringen vil satse sterkere på forebyggende barnevern. I første rekke må foreldrene og miljøet omkring gis mulighet til å løse oppgavene. Først når dette i tilstrekkelig grad er utprøvd, skal det være aktuelt å skille barn fra foreldrene.

Når det offentlige overtar omsorgen for et barn, skjer det ofte fordi hjelpeapparatet ikke har maktet å gi god nok hjelp i tidligere faser. Og nettopp gjennom en styrket forebyggende innsats håper vi at flere vil kunne hjelpes, samtidig som dramatiske tiltak blir sjeldnere og foreldrenes omsorgsevne ikke svekkes. Gjennom en sterkere satsing på forebyggende familiearbeid vil samfunnet på sikt kunne oppnå en betydelig innsparing i form av flere funksjonsdyktige familier, færre dyre omsorgs- og behandlingstiltak og mindre kriminalitet og andre alvorlige atferdsproblemer. Jeg ønsker å legge fram en stortingsmelding om barnevernet så snart som overhodet mulig.

Jeg viser også til Regjeringens arbeid med tiltak for fattigdomsbekjempelse. Barnevernet ser at fattige ofte er foreldre som er enslige forsørgere, de har ofte innvandrerbakgrunn, de kan ha problemer med rus, være arbeidsledige, osv. Vi har her en stor utfordring. Økt satsing på forebyggende familiearbeid vil kunne bety mye for barnevernets arbeid med disse gruppene.

Regjeringen ønsker også å støtte opp om familien gjennom tiltak som gir hjelp til et godt og varig samliv og en god foreldrefunksjon. Spesielt ønsker vi å styrke familievernnet, og derfor har vi foretatt en påplussing på 500 000 kr til en plan for kompetanseutvikling for hele familievernntjenesten. Denne skal iverksettes så raskt som mulig i 2002. Det er bl.a. behov for økt kompetanse på meglingsaker der det er høyt konfliktnivå mellom foreldrene.

Videre er det som ledd i Handlingsplanen for funksjonshemmede avsatt 4,5 mill. kr til utvikling av samlivstilbud til familier med funksjonshemmede barn. Dette tilbudet vil bli utviklet ved utvalgte familievernkontor.

Så litt om forbrukerområdet. Der vil vi motvirke det kommersielle presset mot barn og unge og bygge opp holdninger i forhold til kjøpepress. Det er spesielt viktig at skolen ikke blir arena for markedsføring og kommersialisering. Vi tar sikte på å komme tilbake med konkrete tiltak på dette området og herunder vurdere endringer i markedsføringsloven.

Vi tar også sikte på en ny styringsmodell i Forbrukerrådet, og at denne skal iverksettes i midten av 2002. Etter flere år med vurdering av ulike løsninger ser jeg det som viktig at denne saken sluttføres. Målet er å gi Forbrukerrådet fullmakter som er bedre tilpasset organisasjonens stilling og formålsparagraf, og samtidig innføre en enkle-

re og mer effektiv beslutningsstruktur. Jeg mener løsningen som er foreslått med et eget styre, vil gjøre Forbrukerrådet bedre i stand til å møte de forbrukerpolitiske utfordringene framover. Men dette krever at de samtidig gis handlingsrom for å tilpasse strukturen de utfordringer og ressursrammer de står overfor.

Til slutt noen ord til Eirin Faldet. Hun sier at jeg har rettet en advarende pekefinger mot folk som velger samboerskap. Det har jeg ikke gjort. Det som var alarmerende for statsråden, og som denne artikkelen dreide seg om, var en rapport om samlivsbrudd. Det som var alarmerende, var for meg at mange barn rammes av brutte samliv. Det er tre ganger hyppigere brudd i samboerskap enn det er i ekteskap. Det som var alarmerende, var at samboerskap går i oppløsning, og at barna rammes. Barna vil være i fokus for all vår politikk.

Kjell Engbreten hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trond Giske (A): La meg begynne med å gi statsråden ros for i det alt vesentlige å ha fulgt opp sin forgjengers budsjett på barne- og familieområdet. Det gjør at vi har fått et svært godt budsjett på dette området. Men statsråden var veldig klar på at den nye Bondevik-regjeringen vil øke kontantstøtten i løpet av stortingsperioden. Der gav hun et klart og utvetydig løfte. Hun var ikke riktig like klar i forhold til barnehagesatsingen. Regjeringen Stoltenberg la opp til at vi skulle bruke 5,6 milliarder kr på å øke barnehagesatsingen i årene framover, og jeg skulle ønske at statsråden klart og utvetydig kunne si at det målet står fast også med den nye regjeringen.

I tillegg sa vi at vi på slutten av perioden, i år 2006, skal innføre en rett til barnehageplass. Det ville være klargjørende om statsråden kunne si at den nye regjeringen også står fast på det målet.

Så til debatten om samboerskap kontra ekteskap. Vi er selvsagt fra Arbeiderpartiets side helt enig i at alle barn må ha en trygg oppvekst, og at vi skal gjøre alt vi kan for at det skal skje. Men mener statsråden at barn har det bedre med foreldre som er gift, enn med foreldre som er samboende? Det ville være veldig fint om også det kunne avklares fra Stortingets talerstol.

Det vi gjør som politikere, det vi mener, det vi sier og det vi bestemmer, har stor betydning, og særlig da statsråd Dāvøy, som har ansvaret for bl.a. likestilling og likeverd. Hun har riktignok ikke sagt at hun er homominister, som sin forgjenger, men jeg har et konkret spørsmål på det området: Kan statsråden fra Stortingets talerstol si at den nye regjeringen anser det som likeverdig å være homofil og leve som homofil, som å være heterofil? Det ville også ha vært et klart og tydelig signal som ville betydde mye for mange tusen mennesker.

Statsråd Laila Dāvøy: Stoltenberg-regjeringen la et veldig godt grunnlag for et meget offensivt og godt bud-

sjett for Barne- og familiedepartementet. Det er vi veldig enige om, og det var en fornøyelse som sagt å følge opp.

Det er riktig at vi har sagt at vi skal øke kontantstøtten i løpet av perioden. Når det gjelder barnehagesatsing og antallet milliarder det vil koste i fremtiden, vil det være avhengig av etterspørselen etter barnehageplasser. Vi vet vel ikke pr. dags dato hvor stor denne vil bli – jeg tenker ca. 70 pst. dekning, i tråd med det som Stortinget tidligere har sagt. Det er riktig som jeg sa i innlegget mitt, at det kanskje vil bli større etterspørsel når foreldrebetalingen går ned. Men når vi også øker kontantstøtten, vet vi ikke hvilke utslag det vil gi. Derfor har jeg ikke kunnet bekrefte, og kan heller ikke bekrefte, om tallet på 5 milliarder kr vil være det riktige tallet i forhold til etterspørselen. Det baserer seg på, slik jeg har forstått av Stoltenberg-regjeringens beregninger, en 80 pst. dekning. Dette må vi komme tilbake til.

Når det gjelder retten til barnehageplass, kan jeg heller ikke si hva vi kommer til å lande på i den sammenhengen, men alle disse spørsmålene vil komme til å bli behandlet av Regjeringen framover.

Når det gjelder samboerskap, er det ingen tvil om at Kristelig Folkeparti, som er det partiet jeg kommer fra, mener at ekteskapet er det beste for samliv. Men når det gjelder representanten Giskes spørsmål, har vi i Sem-erklæringen sagt veldig klart at vi mener at ekteskapet gir den beste ramme om barns oppvekst. Poenget er at ekteskapet sannsynligvis oppleves å være noe mer forpliktende enn samboerskap. Derfor var det også veldig interessant å få en forskningsrapport som faktisk viser at samboerskap oppløses tre ganger hyppigere enn ekteskap. Det er mitt utgangspunkt for svaret. Det ser ut som om ekteskapet er mer forpliktende. Igjen er det barna som rammes hvis ekteskap går i oppløsning.

Til det siste: Alle mennesker er likeverdige, uavhengig av legning.

Karin S. Woldseth (FrP): Statsråden snakket varmt om likestilling mellom kjønnene og om fedrenes rettigheter ved fødselspermisjoner. Vi har hørt at samboerskap brytes opp tre ganger hyppigere enn ekteskap, og vi vet at svært mange samboende menn ikke blir likestilt i dagens samfunn når det gjelder omsorgsretten for deres barn. Da er det vel mye som tyder på at det ligger en kjempekonflikt og en kjempeutfordring akkurat på denne sektoren. Derfor vil jeg spørre statsråden: Når vil det komme en lovendring som gir barn av samboende foreldre like rettigheter som barn av gifte foreldre, med tanke på retten til to foreldre?

Statsråd Laila Dāvøy: Jeg er enig med representanten Woldseth i at vi har en god del å gjøre når det gjelder likestilling, også når det gjelder ivaretagelse av egne barn. Mitt prinsipielle synspunkt og utgangspunkt er at barn har rett til begge foreldre. Det er også viktig at barn vet hvem foreldrene er, og at de på alle mulige måter får lov og anledning til å ha kontakt med begge foreldrene.

En av de sakene som vi kommer til å ta opp umiddelbart over nyttår og jobbe med politisk, er oppfølgingen

(Statsråd Dāvøy)

av bl.a. fødselspengeordningen, hvor det ligger en rekke forhold også knyttet til menn. Jeg tenker på pappapermisjon. Jeg tenker på opptjening av egne fødselspenger. Jeg har også varslet at jeg holder på med en gjennomgang for å se på mulighetene for en lovendring når det gjelder DNA-testing. Det kommer jeg faktisk til å ta stilling til relativt raskt over nyttår. Så det ligger en rekke saker på bordet som vi skal jobbe med så fort som vi kan. Når det gjelder fødselspengeordningen, er det en svær sak. Den vil nok ta noe tid, men vi begynner med arbeidet rett over nyttår.

May Hansen (SV): Jeg er glad for at statsråden var inne på forebyggende arbeid i forhold til barn og unge og så sterkt gikk inn for at det skulle bli et satsingsområde innenfor vårt felt.

Vi har jo hatt en negativ utvikling i ungdomsmiljøene, med mer rus, mer vold, utestengelse – ganske problematiske tilstander mange steder. På grunn av dårlig kommunøkonomi legger man ned fritidsklubber og tiltak som er rettet mot ungdom. Spørsmålet mitt er: Hvordan greier statsråden å forsvare at vi nå har et statsbudsjett hvor man reduserer bevilgningen til ungdomstiltak i større bysamfunn? Den posten er redusert. Posten for barne- og ungdomstiltak er ikke prisjustert, og den er redusert fra 2001. Tilskuddet til frivillige organisasjoner er heller ikke prisjustert. Hvilke konkrete tiltak vil statsråden iverksette for å møte den problematikken som ligger ute i kommunene i de ulike ungdomsmiljøene?

Statsråd Laila Dāvøy: Det er viktig og riktig at vi er opptatt av forebyggende arbeid når det gjelder barn og unge. Hvis vi i større grad skal klare å gjøre noe for denne viktige gruppen, det gjelder rus, det gjelder vold, det gjelder utestenging – mye av dette er ganske alarmerende og har vært det i mange år – tror jeg at et av de viktigste tiltakene kanskje er å samordne innsatsen bedre enn det vi har klart pr. i dag. Det betyr at vi har en utfordring både på sentralt og lokalt nivå. Fra Regjeringens side har vi satt ned en samordningsgruppe av en rekke statssekretærer, men også på politisk nivå ellers prøver vi og søker vi så godt som vi kan, å samordne alle tiltak rettet mot barn og unge, også når det gjelder alle disse problemene som representanten tok opp her.

Vi har også lagt til rette for en økt samordning for møter mellom en del viktige organisasjoner og Regjeringen. Vi har allerede hatt flere møter med organisasjoner der flere politiske ledere, statsråder og andre, har vært til stede. Det har også vist seg meget nyttig og meget virksomt når det gjelder å komme med gode ideer og kreative løsninger om nye tiltak.

Når det gjelder de frivillige organisasjonene, er det vel ikke helt riktig at vi ikke gir økt tilskudd, fordi vi kommer til å gjennomføre full moms kompensasjon for disse i forbindelse med den nye momsreformen. I tillegg tror vi at noen av de midlene vi har satt av – relativt bra med midler – kanskje også kan gå direkte til disse orga-

nisasjonene. Frivillig arbeid er meget vesentlig i arbeidet med ungdomspolitikken.

Eli Sollied Øveraas (Sp): Som eg sa i innlegget mitt, burde ikkje fattigdom vere noko tema i eit av verdas rikeste land. Men verkelegheita for mange tusen er fattigdom, verkelegheita er motløyse og verkelegheita er isolasjon som følgje av fattigdom. Det er fakta.

Eg har følgjande spørsmål til statsråden: Kvifor vil Regjeringa halde kontantstøtta utanfor utrekninga av sosialhjelp, og ikkje barnetrygda? Det er sjeldan at sosial naud spør etter alder. Det kan vere langt vondare og vanskelegare for ein tenåring enn for ein toåring å bli halden utanfor sosial omgang med vener. Eg ønskjer at statsråden kan kome med ei grunngjeving for at det er meir nødvendig å gi familiar med barn under tre år eit verdigare liv enn dei tusenvis av familiane som har barn i alderen 3–18 år.

Det har vore semje om å gi alle ein rett til ein barnehageplass. Eg skjønar nå at det kan vere i ferd med å endre seg, etter det statsråden sa i innlegget sitt. Stykkprisfinansiering reiser mange spørsmål. Eit av dei spørsmåla er: Går Regjeringa bort frå det som har vore eit nedfelt prinsipp, at det er kommunane som skal ha det overordna ansvaret for å gi eit barnehagetilbod, når dei nå foreslår at rammeoverføringane skal trekkjast ut og givast til den enkelte barnehage? Og kva med barn med spesielle behov, som statsråden sjølv nemnde? Vurderer Regjeringa å gi kommunane ansvaret for dei, eller kanskje er det staten som skal instruere dei private barnehagane til å ta inn desse barna med spesielle behov?

Statsråd Laila Dāvøy: Når det gjelder beslutningen om sosialsatsar og hva som skal innlemmes og ikke, er det sosialministerens bord, men jeg har ansvaret for kontantstøtten, så jeg svarer på dette spørsmålet.

Det svaret jeg har – og det kjenner sikkert representanten – er: Utgangspunktet for hele kontantstøtteordningen var at noen får en barnehageplass i Norge i dag som er sterkt subsidiert fra statens side. Kristelig Folkeparti har ønsket å gi en alternativ mulighet til en slags – skal vi si – subsidiering for foreldre som velger å være hjemme med barna. Derfor ble kontantstøtten innført. Det er også årsaken til at denne holdes utenfor ved beregning av sosialstøtten.

Når det gjelder valgfrihet og full barnehagedekning, har vi ikke gått fra noe. Representanten antyder at denne regjeringen ikke vil ha full barnehagedekning. Det er en feiltolkning av det jeg har prøvd å si. Vi ønsker å gjennomføre full barnehagedekning. Hvis valgfriheten skal bli reell, hvis folk faktisk skal få lov å velge om de vil ha en barnehageplass eller kontantstøtte, må vi ha full barnehagedekning. Men jeg har sagt at vi ikke kjenner nivået. Vi skal foreta fortløpende undersøkelser underveis. Vi baserer oss foreløpig på det som Stortinget har sagt.

Så til stykkpris. Jeg vil ta avstand fra at noen kaller det for stykkpris. Vi kaller det å innføre en ny finansieringsmodell. Det er ikke stykkpris på den måten at penge-

ne skal gis til foreldrene, som så igjen skal betale dette ut selv.

Vi er i tett dialog med KS når det gjelder hvilken rolle kommunene skal ha etter den fremtidige finansieringsmodellen.

Jeg vil bare slå fast at barnehagene selvfølgelig skal ta seg av alle barn, også de svake. Dette må vi håndtere på en måte som gjør at alle får de hjelpetiltakene de trenger.

Torny Pedersen (A): Litt tilbake til representanten Giskes spørsmål. Representanten spurte ikke om alle mennesker er likeverdige. Spørsmålet var om statsråden mente at det å leve som homofil er likeverdig med det å leve som heterofil. Det håper jeg statsråden kan gi oss et klart svar på.

Så til noe annet. Det går også på barnehage. En av de viktigste oppgavene og det store løftet vi står overfor, er å få flere barnehageplasser og få ned prisene. I statsråd Bekkemellem Orheims tid var dette topp prioritert. Det sier statsråd Dāvøy at det også er i Bondevik-regjeringen, men jeg skulle ønske at hun kunne presisere det litt mer. Jeg syns ikke det kom helt godt fram i innlegget til statsråden.

Men i tillegg til å få til penger, var også statsråd Orheim i sin tid vaktbikkje overfor kommunene. Selv om hun ikke hadde lovhjæmmel til å gripe inn mot dem som ikke brukte pengene til å sette ned prisene, satte hun søkelyset på kommunene, noe som gjorde at vi sist sommer så at prisene gikk ned for første gang på mange år.

Nå ser vi igjen at kommunene putter barnehagepengene i det store sluket. Men dessverre har vi ikke sett at statsråd Dāvøy har hatt noen store utspill i den sammenhengen i forhold til kommunene. Hva har så statsråden tenkt å foreta seg overfor kommunene og barnehageeierne, som til neste år vil bruke barnehagemilliarden til å saldere budsjettene? Og ser ikke statsråden at det i satsing på barnehager også ligger en aktiv holdning overfor barnehageeierne?

Statsråd Laila Dāvøy: Vi har en felles målsetting når det gjelder barnehager. Vi har sagt gang på gang – og det står også i budsjettinnstillingen – at vi ønsker barnehageplass for alle foreldre som ønsker det. At så Arbeiderpartiet har valgt å antyde i sitt budsjett at det vil bli behov for 80 pst. dekning av barnehageplasser, får nå så være. Jeg har forholdt meg til og sagt utad at vi foreløpig har beregnet ut fra 70 pst., fordi vi også ønsker å øke konstantstøtten. Noe klarere enn det kan det egentlig ikke sies. Vi ønsker å være realistiske, også vi, i forhold til behovet. Vi kommer til å følge utviklingen, vi kommer til å foreta undersøkelser. Og som jeg har sagt tidligere i dag – og jeg mener det oppriktig: Hvis valgfriheten for foreldrene skal bli reell, må vi ha full barnehagedekning, så foreldre som har behov for det, får barnehageplass.

Når det gjelder å være vaktbikkje, har jeg allerede hatt møte med Kommunenes Sentralforbund sentralt og gitt uttrykk for min sterke bekymring for at en del kommuner antyder at de i sine budsjett ikke vil redusere foreldrebetalingen. Jeg har også sett at det motsatte har skjedd – at

noen kommuner har varslet det, for så å gå tilbake på det igjen når de endelig utformer sine budsjetter, og sier at de likevel reduserer foreldrebetalingen.

Jeg håper at det blir et så sterkt press på kommunene fra lokalbefolkningen som trenger barnehage, at de ikke våger å la være å sette ned foreldrebetalingen. Som jeg sa i innlegget mitt: Jeg skal være en vaktbikkje overfor kommunene, og vi får vurdere om vi skal sette i gang tiltak.

Presidenten: Replikordskiftet er avsluttet.

Trond Giske (A): Både i valgkampen og i ettertid har fattigdom og urettferdig fordeling vært mye i fokus. Det er opprørende når man i et så rikt land som vårt opplever at enkeltmennesker og familier fortsatt ikke har det de trenger. Særlig opprørende er det når fattigdom rammer barn som ikke har gjort noe annet galt enn å bli født av foreldre med dårlig økonomi.

Vi gjorde en undersøkelse i Utdanningsdepartementet på egenbetalingen i skolen og problemer rundt det, og det viste seg at 1,5 pst. av foreldrene hadde opplevd å måtte nekte barna å delta på aktiviteter i skolens regi på grunn av dårlig økonomi. Det kan høres lite ut, men det betyr faktisk at over 10 000 barn opplever å måtte stå igjen på perrongen når resten av klassen drar på tur eller andre aktiviteter. Vi kan bare forestille oss hvordan det føles for en 8-, 10- eller 12-åring å stå igjen alene når resten av klassen drar av gårde – hva det gjør med selvfølelse og selvbilde. Derfor er det viktig å gjøre alt vi kan for å rette opp skjevhetene. Det viktigste er selvsagt å rette opp foreldrenes økonomi. Mye handler om å få alle i arbeid. Det dreier seg om en økonomisk politikk som har full sysselsetting som overordnet mål, det dreier seg om arbeidsmarkedstiltak, det dreier seg om etterutdanning og omskolering. Noe dreier seg selvsagt om sosiale tiltak, rusmiddelomsorg og hjelpetiltak, men det dreier seg også om å ha grunnleggende, rimelige velferdsordninger, billige boliger og velferdsgoder som er gratis, eller tilgjengelig for en lav pris. Billig barnehage, billig skolefritidsordning, at vi har en skole som er gratis, betyr ofte mye mer for disse familienes økonomi enn noen hundrelapper i skattelette.

Stoltenberg-regjeringen hadde ambisiøse målsettinger på dette området. Vi ville i løpet av perioden halvere prisen på skolefritidsordningen, dvs. bringe den under 1 000 kr i gjennomsnitt pr. måned, vi ville få barnehageprisen ned på gjennomsnittlig 1 300 kr i måneden, vi foreslo å innføre gratis leirskole og gratis skolebøker helt opp til og med videregående skole. Mye er gjort allerede i statsbudsjettet for 2002. Den nye regjeringen har fulgt opp en del av dette, og det fortjener statsråd Dāvøy ros for. Andre ting er ikke fulgt opp, som f.eks. gratis bøker i videregående skole. Det betyr at foreldre fortsatt må betale 3 000–4 000 kr hver eneste august måned bare for å ha barna sine i en skole som alle nå har rett til å gå i. Jeg håper at den nye regjeringen følger opp disse målene om å skape en gratis skole, billige barnehager og billig skolefritidsordning for alle familier – for alle barn.

Det er et prinsipielt spørsmål om vi skal ha velferdsordninger som omfatter alle – om det skal være slik Gerhardsen en gang sa, at den eneste attesten en skal ha for å delta i velferdssamfunnet, er fødselsattesten, eller om vi skal ha behovsprøvde ordninger med gratis-plasser eller stipend for de fattige. Det er en grunnleggende forskjell i samfunnssyn om man skal ha en universell velferdsstat eller spesielle ordninger. Arbeiderpartiets mål er et velferdssamfunn som omfatter alle, og som ikke putter folk i kategorier etter økonomi og inntekt.

Det er også viktig å sørge for at velferdsordningene er godt nok utbygd, og det er faktisk oppsiktsvekkende det statsråd Dāvøy har sagt i denne debatten. I dag har vi nemlig fått beskjed om at målet for full barnehagedekning er redusert fra 80 pst. til 70 pst. Det er et ganske dramatisk tall. 70 pst. vil bety 20 000 nye barnehageplasser, og 80 pst. betyr 50 000 nye barnehageplasser. Forskjellen er altså 30 000 plasser. Statsråden viser til kontantstøtten og økning av den som begrunnelse for å redusere ambisjonene for barnehageutbyggingen. Men undersøkelser om kontantstøtten viser at det er svært mange foreldre som mottar kontantstøtte, som sier at grunnen til at de gjør det, er at de faktisk ikke får tilbud om barnehageplass. Så det er en sammenheng mellom hvem som bruker kontantstøtteordningen, og utbyggingen av barnehageplasser. Derfor vil vi fra Arbeiderpartiets side kjempe aktivt for at målsettingen om utbygging av barnehageplasser opprettholdes, at vi satser så mye som Arbeiderpartiet hadde som ambisjon, nemlig over 5 milliarder kr i perioden som kommer, og at vi sørger for at vi når målet i løpet av perioden om å kunne innføre en rett for alle til å ha en barnehageplass. Det er et grunnleggende velferdsgode i et samfunn der begge foreldre ønsker å ha en karriere og et yrkesaktivt liv, og dermed også full likestilling.

Afshan Rafiq (H): Familien utgjør vårt viktigste fellesskap og den viktigste og mest stabile ramme om barns oppvekst. Det bør være en selvfølge at det er foreldrene som har hovedansvaret for barnas oppdragelse, fordi oppdragelsen fremmer normer, holdninger og verdier hos dem som oppdras. Det har også en verdi å oppdra, fordi det fremmer ansvarsfølelse, som styrker omsorg, omtanke og pliktfølelse mellom foreldre og barn på en måte som offentlige institusjoner ikke kan erstatte. Men i tilfeller der hjemmet ikke makter å ivareta omsorgsoppgavene, har samfunnet en særlig plikt til å tilrettelegge ordninger som sikrer at alle barn får gode omsorgstilbud og oppvekstvilkår.

For oss er det grunnleggende at det føres en familiepolitikk som gir alle barnefamilier reell valgfrihet med hensyn til selv å velge hvilke omsorgsløsninger de ønsker for sine barn. I denne sammenheng er kontantstøtte et verdifullt bidrag. Det er verdt å legge merke til at 76,6 pst. av barn i aldersgruppen 1–3 år her i landet tar del i kontantstøtteordningen. Det gjør at en kan konstatere at kontantstøtten fortsatt er en populær ordning. Kontantstøtteevalueringen som forelå våren 2001, viste at

nesten to tredjedeler av dem som mottok kontantstøtte, i hovedsak ble passet av en av foreldrene. En tredjedel av dem som var hjemmearbeidende med kontantstøtte, sa det var kontantstøtten som gjorde det mulig å realisere dette valget. Dette understreker at venstresidens skrekkevisjoner om kontantstøtten ikke har slått til. Kontantstøtten gir valgfrihet og fleksibilitet og gjør hverdagen enklere for veldig mange.

En forutsetning for økt valgfrihet og økt likestilling for småbarnsforeldre er at barnefamilieene både har økonomi til å velge omsorgsform, og at det finnes tilbud om flere og billigere barnehageplasser. Vi er derfor veldig tilfreds med Samarbeidsregjeringens offensive barnehagesatsing med 1 milliard kr i økte overføringer til barnehagene på budsjettet for neste år. I tillegg kommer prisjusteringen av driftstilskuddet på 170 mill. kr i økte driftsmidler, som skal gå til økt satsing på kvalitet og etablering av nye barnehageplasser. Dette er en viktig satsing for å nå målet om full barnehagedekning innen 2003.

Jeg er også veldig glad for at Regjeringen nå har fått flertall for sitt forslag om ny finansieringsmodell for barnehagene, noe også komitelederen var inne på. Dette er et viktig skritt i retning av å sikre like rammevilkår for alle barnehager, gi et mer mangfoldig tilbud i tråd med familienes ulike behov, og ikke minst flere barnehageplasser og lavere foreldrebetaling på sikt.

Jeg synes det er på sin plass å understreke at dette er en prosess som vil ta tid, men det første nødvendige grepet blir å få til en likestilling mellom private og kommunale barnehager. Dette alene vil være et enormt løft innenfor barnehagesektoren. Så må man gå i gang med å se på hva som kan gjøres for å få enda rimeligere barnehageplasser. Det forutsetter et konstruktivt samarbeid bl.a. mellom PBL, kommunene og staten.

Vi ser at stadig høyere bevilgninger på statsbudsjettet ikke når frem til barnefamilieene og barnehagene. Det er uakseptabelt! Samarbeidsregjeringens finansieringsmodell vil sikre at tilskuddene kommer frem, og gir barnehagene større fleksibilitet. Samtidig vil den bidra til at målsettingen om full barnehagedekning kan oppnås raskere.

Det er også veldig gledelig at et flertall av komiteen, med unntak av Fremskrittspartiet, går inn for en videreføring av prosjektet med gratis korttidsbarnehagetilbud til alle fire- og femåringer i Oslo indre øst, noe som Stoltenberg-regjeringen i sitt budsjettforslag for 2002 ikke hadde foreslått videreført. Dette er faktisk et meget godt tilbud ikke minst for barn med minoritetsbakgrunn, for å bedre deres integrering og språkopplæring og for å øke disse barnas deltakelse i barnehagene. De resultatene og erfaringene som foreligger, er meget positive sett i forhold til den tidligere situasjonen, hvor skolestaten i Oslo, før dette prosjektet ble satt i gang, rapporterte at tre av fire elever med et annet morsmål hadde svært dårlige eller manglende norskkferdigheter når de begynte i 1. klasse.

Etter at dette prosjektet kom i gang, har det blitt betydelige forbedringer. Et konkret eksempel på dette er

Gamlebyen skole i Oslo, som har 80 pst. elever med minoritetsbakgrunn, og språkferdighetene til disse elevene har variert kraftig. Skolen har tidligere brukt betydelige økonomiske ressurser på støtteundervisning for å få elever med dårlige norskkunnskaper til å følge den ordinære undervisningen. Denne skolen rapporterer nå at barn som begynner på skolen etter å ha gått på dette korttidsbarnehagetilbudet i ett år før skolestart, får en mye bedre start, noe som hindrer at de blir skoletapere senere. I tillegg sparer skolen betydelige ressurser som ellers hadde gått til støtteundervisning.

Nå er det slik at vi til våren vil få en evaluering av dette prosjektet, som vil gi grunnlag for å se på muligheten for å utvide dette til å gjelde også andre deler av landet. Dette er for øvrig et forslag som et flertall av komiteen ønsker at Regjeringen kommer tilbake til i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett, etter at den nødvendige evalueringen er foretatt.

Så vil jeg over til en annen viktig problemstilling, og det er vold mot kvinner. Dette er faktisk et økende og alvorlig problem her i landet. Tall fra FOKUS, Forum for Kvinner og Utviklingsspørsmål, viser at

- i 2000 tok ca. 53 000 personer kontakt med landets krisesentre, og hovedandelen av disse var kvinner
- hvert år må 2 500 kvinner overnatte på et av landets krisesentre på grunn av menns vold
- over 1 000 kvinner i Norge er på flukt og bor på hjemmelige adresser på grunn av menns vold

Dette viser litt av omfanget av denne problemstillingen, men allikevel er det bare et fåtall av kvinnene som utsettes for vold og overgrep, som tar kontakt med hjelpeapparatet eller politiet, noe som understreker hvor nødvendig det er å synliggjøre problemet, fordi det vil motiverer flere til å bry seg og engasjere seg.

At kvinner utsettes for vold i hverdagen, begrenser sterkt deres mulighet til aktiv deltakelse i samfunnslivet. I tillegg er dette et overgrep mot kvinners fundamentale friheter og grunnleggende menneskerettigheter som ikke skal aksepteres. Den økende andelen av kvinner med minoritetsbakgrunn som søker tilflukt på krisesentrene, må også tas alvorlig. Disse kvinnene har ofte manglende nettverk utenfor familien og svak tilknytning til arbeidslivet, og problemene blir derfor mer kompliserte i forhold til disse kvinnene. Her tror jeg det er viktig både med hjelpepersonell som har kompetanse og kunnskap om andre kulturer, og tiltak som treffer bedre i forhold til disse kvinners behov for hjelp til å kunne stå på egne bein.

Her har jeg lyst til å understreke to viktige tiltak som jeg mener må prioriteres. For det første må vi sørge for en god og målrettet norskopplæring som gir mulighet til å komme seg ut i arbeidslivet. For det andre må vi få til en effektiv godkjenningsordning som kan dokumentere den kompetansen disse kvinnene sitter inne med, slik at de kan bli selvstendige og delta i samfunns- og arbeidsliv på lik linje med andre likestilte kvinner. I tillegg må det i større grad settes fokus på menns eget ansvar for utøvelse av vold. Det er viktig å iverksette tiltak i forhold til menn som utøver

vold, slik at volden kan forebygges. Her anser jeg etableringen av mannsenteret Reform, som skal tilby rådgivning og hjelp til menn i krise og konflikt, som et viktig bidrag.

Avslutningsvis vil jeg understreke at jeg synes at vi har fått til en god og ansvarlig budsjettavtale med Arbeiderpartiet i komiteen, noe som innebærer en ytterligere styrking av Samarbeidsregjeringens satsing innenfor både familie- og administrasjonsområdet.

Per Sandberg (FrP): Fremskrittspartiet er sterk tilhenger av fleksible pensjonsordninger. Jeg registrerer at Fremskrittspartiet nå er alene om å være skeptisk til AFP-ordningen. Det ser ut som det har bredd seg en felles forståelse av at AFP-ordningen skal bygges ut og gjelde snart alle som er ansatt i offentlig sektor.

Fremskrittspartiet har hele tiden vært klar på sitt ståsted. Vi stod sammen med Høyre tidligere. Jeg synes det er litt merkelig at representanter både fra Arbeiderpartiet og SV står fram nå og jubler for at de har hevet frigrensen, slik at de som går på AFP, skal få tjene 15 000 kr i året. Det strir mot det som ble sagt den gangen da AFP-ordningen ble innført. Årsaken til det var at det var en mengde mennesker som stod i tungt arbeid, og som rett og slett hadde behov for å gå ut av arbeidslivet litt tidligere enn andre. Nå er ikke det situasjonen. Situasjonen er den at flere og flere slutter seg til AFP-ordningen uten i det hele tatt å være slitne av det arbeidet de har stått i. Situasjonen er faktisk også slik at de første som gikk ut i AFP-ordning i sin tid, får mer utbetalt gjennom AFP enn om de hadde stått i jobben. Dette i en situasjon hvor vi i flere år har skreket etter arbeidskraft. Jeg synes det er litt meningsløst.

I tillegg til dette har statlig ansatte en fallskjerm som heter ventelønn. På ti år har summen for ventelønn økt fra 25 mill. kr til 270 mill. kr, som det er budsjettert med for neste år. Folk som det ikke er behov for i statlig sektor, blir satt i omstilling eller i en stillingsbank eller hva som helst, og går med full lønn. Det i en tid da vi skriker etter arbeidsfolk.

I tillegg til dette har vi også en gunstig boliglånsordning for statsansatte, hvor medlemmer i Statens pensjonskasse kan få boliglån inntil 500 000 kr til 6,5 pst. rente. Neste år er det satt av en ramme på 1,5 milliarder kr til slike lån. Jeg håper at statsråd Norman i sin modernisering, fornying eller hva som helst, også vil kikke på slike ordninger som for folk flest virker meget, meget urettferdig.

Jeg registrerer også at Arbeiderpartiet og SV er veldig opptatt av at pristilskuddet fjernes eller reduseres. Det er ikke mer enn tre år siden Bondevik I – var det vel – fjernet frakttilskuddet forrige gang, men da ble det skreket så voldsomt fra distriktene at det ble gjeninnført. Nå har Konkurransetilsynet gang på gang sagt at dette frakttilskuddet overhodet ikke gjør utslag på bensinprisene i distriktene. Men likevel skal disse pengene være på plass. De undersøkelser som kom for tre år siden, konkluderte med at maks utslag av frakttilskuddet kunne utgjøre 5-6 øre i distriktene. Det er da ganske interessant at

Namdals-Avisa konkluderer med at det er full priskrig på bensin i distriktene. Billigst bensin får man i de mest gravgrendte strøkene, de får bensin 50 øre billigere enn i sentrale strøk. Jeg synes også statsråd Norman skal se på den ordningen.

Så vil jeg si noen ord om barnehager. Det virker på meg som om venstresiden fortsatt er av den oppfatning at 80 pst. av barna skal gå i barnehage, for det er barnehagedekning. 80 pst. barnehagedekning – da har de slått fast at i løpet av fire år skal 80 pst. av barna gå i barnehage. Fremskrittspartiet er sterk motstander av det, og vi er glad for at vi nå i hvert fall tar et skritt på veien for å få innført en stykkprisordning. Men jeg håper statsråden sørger for at de midlene går direkte til barnehagene og ikke tar omveien om kommunene eller fylkeskommunene, for da er vi like langt.

Til slutt er jeg nødt til å kommentere statsrådens utsegn om at hun på nyåret skal komme med lovendringsforslag om DNA-testing. Nå er det slik at Fremskrittspartiet fremmet et forslag i Stortinget for et halvt år siden. Det er kvalitetssikret. Det har fått en teknisk gjennomgang, slik at de lovendringsforslagene som ligger der, er det som skal til for å få lovendringen. Å bruke enda et år på høring for å få gjennom dette, ser jeg som helt unødvendig. I tillegg vil jeg nevne at Fremskrittspartiet fremmet dette forslaget første gang i 1996, og da ble det meget, meget godt mottatt. Så jeg håper at statsråden nå ser at det forslaget som ligger til behandling i Stortinget, er det som skal være avgjørende, og at Stortingets komitee beslutter å gå inn for det forslaget.

Knut Storberget (A): Jeg kunne vært fristet etter representanten Sandbergs innlegg til å kommentere noe av det. Jeg skal la være utover å si at når det gjelder både AFP-pensjonister, statlig ansatte, behovet for barnehageplasser og for så vidt også fraktutjevning i distriktene, synes jeg Fremskrittspartiet og representanten Sandberg gav oss mange gode argumenter til neste valgkamp når vi skal slåss om hvem som virkelig er småkårsfolkets representanter i dette hus.

Men først og fremst har jeg lyst til å berette om en dramatisk opplevelse jeg selv var deltaker i i forrige uke. Det er en opplevelse som har brent seg inn i meg. Da observerte jeg mellom 100 og 200 ungdommer i Bærum, støyende og utagerende, uten grenser og småfrekke i stilen, massiv gjengdannelse og full fart i alle retninger. Min eneste tanke var: Vil dette gå bra? I motsetning til presse og andre med bastante meninger om håpløs ungdom, befant jeg meg ikke på et av byens torg, men som tilskuer til Rud videregående skoles musikaloppsetning «Romeo og Julie» – et fantastisk profesjonelt fyrverkeri av en oppsetning, som har gitt meg noe å tenke på, og som bør ha stor relevans ved budsjettdebattene her i Stortinget.

De fleste barn og unge her i Norge har det godt, og de klarer seg bra. De har enorme ressurser som de fleste bruker til fulle. Det er bare så synd at ikke Akersgatas aviser er villig til å bruke én spaltmillimeter på innsatsen f.eks. på Rud videregående skole, men i stor grad fo-

kuserer på de få unge som bekymringsfullt utøver uønsket atferd.

Når det gjelder det forebyggende arbeid og hvordan vi skal vurdere det, tror jeg vi nettopp står ved en av hovedutfordringene for oss politikere i framtida. Det er faktisk viktigere enn noen gang å holde fast ved det vi har lyktes med. Til tross for enigheten om budsjettet og for så vidt de godord som har vært i denne budsjettdebatten, tror jeg at en av hovedutfordringene i framtida nettopp er å kunne fastholde den kursen som har vært rådende i forhold til barn og unge.

Hvis det blir slik at det er skattelettepolitikken som på mange måter først og fremst skal ramme barn og unges tiltak, er jeg redd for at vi vil få en langt større utgiftsside enn det vi ser i forhold til barne- og ungdomstiltak i dag. Tilskudd til lokale, regionale og sentrale kulturaktiviteter, ungdomsarbeid, ja tilbud om et sted å være, er ikke bestandig det som står først i køen når vi politikere skal saldere våre stramme budsjetter. I så måte er Regjeringas framtidsplaner særs interessante. Hvor skal inndekninga av framtidens skattelette komme?

Til tross for idyll i de fleste ungdomsmiljøer vet vi likevel at utfordringene står i kø. Vi ser tendenser til mer vold i større byer, uønskede gjengdannelser og en debutalder som synker når det gjelder bruk av alkohol og narkotika. Flere tradisjonelle distriktskommuner rapporterer i disse dager – og har gjort det i flere uker – om påfallende økning av bruk av rusmidler i yngre aldersgrupper. Metadon, tvangsbehandling og Subutex er ikke svaret på disse utfordringene, selv om rusmiddeldebatten oftest handler om det. Tall viser også at et lite antall barn begår mange lovbrudd, og at de begynner tidlig. Ifølge en rapport om de 15 mest anmeldte barneranere i Oslo i 1999, hadde flere av dem et betydelig antall lovbrudd bak seg før fylte 15 år, uten at foreldrene eller samfunnet hadde klart å sette en stopper for deres kriminalitet. Dette og andre eksempler viser at offentlige organer ikke har klart å samordne sin innsats og forhindre en kriminell løpebane ved å sette inn tiltak på et tidlig tidspunkt. Derfor er det mitt håp at Regjeringa nå faktisk følger opp det arbeid som regjeringa Stoltenberg satte i gang for å bekjempe barne- og ungdomskriminalitet. Der ble det nettopp pekt på tiltak – som har vært ute på høring – som f.eks. bekymringssamtaler, kommunale oppfølgings-team, utvidede fritidstilbud, terapeutiske hjelpetiltak, utvidet bruk av konfliktrådene – men kanskje viktigst: det å skape et samfunn med mindre forskjeller og en felles integrerende skole, hvor forskjellige elevene imellom skal skape fellesskap og ikke avstand.

For barn under 15 år må straffen som virkemiddel virke. Her er barnevernet sentralt. Barnevernets utgangspunkt verken skal eller bør være det enkelte lovbrudd, men en totalvurdering av barnets omsorgssituasjon og eventuelt behov for hjelpetiltak. Derfor både kan og vil det i dag oppstå situasjoner der barnet ikke opplever noen oppfølging fra samfunnets side, selv om barnet har gjort noe som både barnet selv og samfunnet vet er galt. Slik kan vi ikke ha det, og det er min oppfatning at Stoltenberg-regjeringas forslag til tiltak når det gjelder bar-

ne- og ungdomskriminalitet, faktisk er et viktig skritt mot et samfunn som sikrer en oppfølging av barn og unge som begår kriminalitet. Men viktigst av alt er å videreutvikle samfunnet med henblikk på mindre forskjeller og aktive, åpne tiltak. Når det gjelder tiltak for barn og unge, har uttrykket å spare seg til fant stor gyldighet.

Ola T. Lånke (KrF): I de årlige debattene om disse to departementenes budsjetter har vektleggingen som oftest slått ut til fordel for Barne- og familiedepartementets budsjett på bekostning av Administrasjonsdepartementets. Det har vær ansett for å være lite politikk i dette departementet. Nå har kanskje dette ikke vært så iøynefallende denne gang. Det er i så fall bra, for nettopp dette er jo et nøkkeldepartement når det gjelder å sikre at hele forvaltningen skal fungere godt og effektivt. Når det gjelder Barne- og familiedepartementet, vil jeg bare vise til min partikollega Dagrun Eriksens innlegg og konsentrere meg om noen punkter i Administrasjonsdepartementets budsjett.

Fra vår side er vi svært tilfreds med at dette budsjettet vil bli vedtatt uten tallmessige endringer, med subsidiær støtte fra Arbeiderpartiet gjennom budsjettavtalen.

Administrasjonsministeren har varslet en omfattende redegjørelse om fornyelsen av offentlig sektor like over nyttår. Det er grunn til å imøtese både denne redegjørelsen og den videre prosessen med spenning. Dette er et arbeid både komiteen og hele Stortinget gjør rett i å prioritere høyt. Ikke minst er det viktig at vi tar oss tid til en skikkelig runde om målene og hovedprioriteringene for moderniseringen. Men også selve den strategiske gjennomføringen av prosessen er avgjørende viktig for å lykkes. Jeg har konstatert at den nye ministeren synes å ha både svært god innsikt og det pågangsmot, eller «guts», som må til for å få dette til. Og dette er noe som angår oss alle. Derfor er det også svært positivt at statsråden så klart har varslet at dette ikke skal være noe sololøp, men har tatt til orde for et bredt samarbeid med alle partier. Vi håper også det vil lykkes, for bred oppslutning er en avgjørende forutsetning i arbeidet for et godt resultat.

Et av de viktige spørsmålene som må stilles når vi skal utforme en god forvaltningspolitikk, er hvorfor vi har velferdsstaten. Velferdsstaten er bygd for å realisere verdier. Det betyr ikke at det offentlige skal ta ansvar for alle sider av menneskelivet, men først og fremst sikre trygghet for det enkelte samfunnsmedlem. Det handler om å sikre grunnleggende verdier som menneskeverd, nestekjærlighet, omsorg og likeverd, som lett lyder som selvfølgeligheter, men som slett ikke er det.

Diskusjoner om fornyelse og modernisering av offentlig sektor høres både i språk og innhold svært ofte ut som om det dreide seg om et hvilket som helst børsnotert selskap. Derfor tror jeg det er viktig å understreke at det alle reformer og fornyelsesprogrammer først og fremst må vurderes opp mot, er om de bidrar til å styrke de verdier som velferdssamfunnet skal realisere og bygge på. Og disse verdiene lar seg heller ikke alltid måle på en skala med tall.

Et av de punktene som det har vært diskusjon om i forbindelse med budsjettet, er et forslag om å øke muligheten for AFP-pensjonister til å tjene noen kroner mer uten å bli trukket i pensjonen. Det er svært forståelig at mange ønsker å kunne bruke sine krefter til å plusse på inntekten i denne perioden av livet. Det må da være dem forunt. Jeg slutter meg helt og holdent til statsrådets uttalelser i dag om dette, for vi er nødt til å ha in mente at dette er en ordning som er kommet til som et resultat av forhandlinger mellom organisasjonene og staten. Det gjør det nødvendig å vise varsomhet med å endre deler av overenskomsten uten at dette har vært tatt opp i forhandlinger. Selvsagt er vi glad for at det nå kan settes en inntektsgrense på 15 000 kr, slik at den gruppen dette gjelder, i noe større grad kan påta seg mindre oppdrag uten å komme i konflikt med ordningen.

Fylkesmennene hører også til under Arbeids- og administrasjonsdepartementet. De er naturlig nok heller ikke den gruppe som lager mye støy rundt sine problemer. Dette tror jeg vi skal ha in mente, ikke minst i forbindelse med omorganiseringen av fylkeskommunen. Når det gjelder de økonomiske ressursene, kan det tyde på at situasjonen varierer noe fra kontor til kontor. I alle fall kan en varierende grad av måloppnåelse de ulike kontorer imellom tyde på det. Vi hilser derfor den varslede sammenlikning av fylkesmannsembetene på dette grunnlag positivt. Resultatene av dette bør i det minste føre til en omfordeling av ressurser mellom kontorene.

Det er viktig at også dette leddet i vår forvaltning fungerer godt. Den til dels lange ventetiden når det gjelder klagebehandling på viktige samfunnsområder, er en av flere bekreftelser på at dersom fylkesmennene ikke får de nødvendige ressurser, er det den enkelte samfunnsborger det går ut over.

Jeg hadde tenkt jeg til slutt skulle si noe om bruken av tomtarealet på Vestbanen, som er omtalt nærmere i innstillingen. Jeg viser da til de merknader som ligger i innstillingen, og regner med at man kan lese det som står der.

J ø r g e n K o s m o hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Ib Thomsen (FrP): I noen år har effektivisering og modernisering vært på dagsordenen i denne sal, med NOU 2000:19. Den har nå også kommet på dagsordenen i Kommune-Norge – dette for å rette opp kommuneøkonomien i en del kommuner.

I mange sammenhenger kan det være meget nyttig å vurdere effektivitet, modernisering, rasjonalisering og mange andre tiltak som ville gjøre offentlig sektor mer kostnadseffektiv og bedre kvaliteten på tjenester, ved at man også stiller krav til kvalitet. Det hjelper lite å produsere noe til lave kostnader dersom kvaliteten blir redusert.

For å bruke et praktisk eksempel, den hurtigtogmodernisering Enebakk kommune skal sette i gang: Når kommunen skal dekke inn et underskudd på 10–12 mill. kr, fremmer representanten for Senterpartiet i

formannskapet i Enebakk et forslag som innebærer oppsigelse av sju-åtte ansatte, over bordet. Dette fikk flertall, men dette er ikke en modell Fremskrittspartiet mener er den beste løsning for modernisering og effektivisering.

Et annet eksempel: Barnehagetilbudet i den kommunen jeg kommer fra, hadde vært meget dårlig, hadde man ikke inngått et samarbeid med de private barnehager. Men her hadde det også vært viktig å få til at pengene følger brukeren, som innebærer et fritt brukervalg der brukeren selv kan velge hvem som skal levere tjenesten, og en mer rettferdig fordeling av barnehagemidlene.

Det er heller ikke en god prosess for effektivisering og modernisering som Nittedal kommune har valgt: et så stramt budsjett at det ligger an til en gedigen sprekk – nesten før budsjettet ble vedtatt i formannskapet og blekket ble tørt – og uten å gå inn i et arbeid der man ser på muligheten for effektivisering og modernisering.

Fremskrittspartiet mener også at det å tillate flere aktører på Jernbaneverkets banenett er en effektivisering som vil komme kundene og brukerne til gode, med et bedre tilbud, bedre priser og bedre service.

Flere aktører i media, i TV og radio – altså ikke bare NRK-monopolet – gjør tilbudet til befolkningen noe bedre, noe jeg mener det har blitt. En endring i media har ført til et langt større tilbud. Det kan vi vel være enige i alle sammen, selv om vi kan diskutere noe når det gjelder kvaliteten.

Avslutningsvis: Konkurransesponering, anbuds-konkurranse og offentlig-privat samarbeid er begrep som ofte brukes om hverandre. Offentlig virksomhet bør vurdere dette for å nå frem til resultater i en moderniseringsprosess. Det Fremskrittspartiet mener er konkurranseeksponering, kan benyttes for å fremme effektivitet uten at det går på bekostning av viktige styringshensyn. Ønsket om å bedre kvaliteten på tjenestene kan også være en god årsak til en konkurranseeksponering.

Presidenten: Da er debatten rundt dette rammeområdet avsluttet.

Vi går da over til debatten om rammeområde 3.

Sonja Irene Sjøli (H) (komiteens leder): Jeg vil først få rette opp en feil i tallbudsjettet på side 129, kapittel 323 post 78, hvor det skal være 34 907 000 kr. Og på side 130, kapittel 326 post 78 skal det være 54 581 000 kr.

Også for kulturbudsjettet er det inngått forlik mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet. Resultatet viser at det i hovedsak er bred enighet om hovedmålene for kulturpolitikken, selv om virkemidlene på enkelte områder er forskjellige.

Kunst og kultur er viktig for de fleste mennesker og i ethvert samfunn. Å fremme kunsten og ta vare på kulturarven blir enda viktigere i den tiden vi lever i, fordi den representerer viktige ankerfester i det som ofte blir kalt «den rotete perioden». I det flerkulturelle informasjons-samfunnet er endringene så raske, så store og så uforutsigbare at de for mange fører til økt utrygghet. Samtidig

skal kunsten speile samtiden, få oss til å undre oss, provosere og stille spørsmål ved de rådende oppfatninger.

Målet for Samarbeidsregjeringens kulturpolitikk er å løfte, fornye og vitalisere norsk kulturliv. Kunst og kultur har en egenverdi og betyr mye for utviklingen av den enkeltes personlighet og livskvalitet. Samtidig er forankring i den nasjonale kulturen viktig for å utvikle fellesskapet. Kunst og kultur bidrar til å gi oss visjoner og utløse kreativitet. Den motvirker fremmedfrykt og bidrar til å skape trygghet i omgang med andre. Målet for kulturpolitikken må være at alle skal ha en mulighet til å oppleve kunst og kultur av høy kvalitet, og selv ha mulighet til å delta i ulike kulturelle aktiviteter.

Som et lite kultur- og språkområde utfordres også vår identitet, vårt språk og vår kulturarv på grunn av den økte globaliseringen. Når vi nå skal forme framtiden, er det avgjørende med økt innsats på kultur. Respekten for tradisjon og historie er deler av vår identitet. Både utdanning og utfoldelse må ha som mål best mulig kvalitet. Kulturpolitikken må er, som i kjærlighetslivet, «mot rikare mål å trå», som dikteren har uttrykt det.

En best mulig kvalitet for barne- og familie- og utdanningspolitikken er grunnleggende viktig, jeg vil si en forutsetning for å oppnå gode resultater i kulturpolitikken. Barn må motiveres, få interesser og lære seg historie og språk for å kunne tilegne seg verdiene i kunsten og kulturlivet. Trygge familier, gode skoler, et stimulerende nærmiljø og sterke lokalsamfunn er en forutsetning for en vellykket kultursatsing.

Samarbeidsregjeringens budsjettforslag er et betydelig løft for kulturområdet, og jeg er glad for den brede støtte det har fått i komiteen.

Regjeringen legger opp til en opptrappingsplan for kulturinstitusjonene og den profesjonelle kunsten, det folkelige og frivillige lokale kulturlivet og mediområdet.

Den offentlige kulturpolitikken skal bidra til å sikre vitaliteten og spennvidden i kulturlivet over hele landet. Nye kunst- og kulturformer må få samme mulighet til offentlig støtte som de mer tradisjonelle uttrykksformene. Og det er viktig å stimulere til et godt samspill mellom profesjonelle kunstnere og amatører.

Frivillige organisasjoner må sikres gode og stabile økonomiske betingelser. Idrettslagene er blant våre største frivillige organisasjoner, og både breddeidretten og toppidretten må få gode arbeidsvilkår. En samlet komitee mener det er viktig å sikre folk adgang til best mulig kulturtilbud. Ved bevilgninger gjennom ulike fond, i tillegg til direkte støtte til en rekke enkeltprosjekter og satsingsområder, vil det offentlige, i samspill med frivillige organisasjoner og profesjonelle kulturarbeidere, skape gode kulturopplevelser og et aktivt kulturliv.

En samlet komitee påpeker at festivalene betyr mye for utviklingen av det lokale kulturlivet og for den lokale identiteten. Internasjonal deltagelse bidrar til brobygging og dialog på tvers av grenser. Jeg vil spesielt fremheve den betydelige innsatsen fra frivillige organisasjoner og det lokale engasjementet innenfor kulturområdet. Det er

de tusen blomster som blomstrer. Forholdsvis små bevilgninger utløser enormt lokalt engasjement.

Flertallet i komiteen, alle unntatt Senterpartiet, mener det er stort behov for flere idrettshaller. Små tilskudd i tillegg til tippemidlene kan bidra til å realisere mange slike haller, også flerbrukshaller.

Jeg er glad for at flertallet i komiteen har funnet rom i budsjettet for startbevilgninger til Europas Bluescenter på Notodden, til Hamsun-senteret i Nordland og til Hedmark Teater, og ellers funnet rom for å støtte en rekke små, men viktige aktiviteter, som bl.a. en økning til Dis-similis.

Komiteens flertall, alle unntatt Fremskrittspartiet, støtter arbeidet som gjøres med den kulturelle skolesekken. Målsettingen er å gi barn i grunnskolen større adgang til ulike kulturuttrykk og mulighet til å delta aktivt i kulturaktiviteter. Den skal bidra til å skape bedre kontakt og samarbeid mellom skole, kulturinstitusjoner og kunstnere. Satsingen på barn og unge skal være en sentral del av opptrappingen av kulturinnsatsen. Flertallet understreker også betydningen av at den kulturelle skolesekken må ses i sammenheng med musikk- og kulturskoletilbudet i kommunene.

Komiteens flertall, alle unntatt Fremskrittspartiet og Senterpartiet, foreslår å opprette et etableringsstipend for nyutdannede studenter i gruppene billedkunst, ballett, kunsthåndverk og diplomutdanning innen komposisjon og direksjon. Ordningen innføres i første omgang for alle studenter som er berettiget til studiefinansiering gjennom Lånecassen, og som er tilknyttet høyere norske utdanningsinstitusjoner. Og den skal gjelde for avgangsstudentene høsten 2002. Dette er i tråd med et forslag i Sem-erklæringen, og Samarbeidsregjeringen har som mål at stipendordningen etter hvert også skal kunne gjelde for norske studenter i utlandet.

Det er viktig å gi barn og unge muligheter til å oppleve og utvikle forståelse for samtidskunst og estetiske kvaliteter. Komiteen legger vekt på å stimulere til samarbeidsprosjekt mellom flere institusjoner og mellom institusjoner og skoler og barnehager om formidling av billedkunst og kunsthåndverk. I denne sammenheng mener flertallet, alle unntatt Fremskrittspartiet, at Riksutstillingene spiller en viktig rolle i å videreutvikle den kulturelle skolesekken. Det samme flertallet mener at samtidskunstfestivalen Momentum på en god måte har løftet norsk bildende kunst internasjonalt, og vil øke bevilgningen til festivalens drift.

En samlet komite er tilfreds med at Festspillene i Bergen får et økt tilskudd i forbindelse med 50-årsjubileet i 2002.

Komiteens flertall støtter det reformarbeidet som er satt i gang for museene, herunder utvikling av det nasjonale museumsnettverket. Det må skje på en måte som ivaretar det lokale engasjementet og sikrer den faglige kompetansen.

Høyre og Kristelig Folkeparti vil understreke viktigheten av å opprettholde en allmennkringkasting med klare kulturforpliktelser. NRK er statseid og lisensfinansiert og har et spesielt ansvar for å opprettholde et variert pro-

gramtilbud. NRK skal fortsatt ha lisens som en dominerende inntektskilde. Samarbeidsregjeringen vil i tillegg vurdere andre inntektskilder for å gi NRK en bedre mulighet til å møte nye utfordringer. De økonomiske problemene i NRK har vært kjent i lengre tid, og flertallet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet, anser det som mest korrekt i forhold til den selvstendige stilling NRK har, at de totale rammevilkår blir grundig vurdert av Stortinget i forbindelse med mediemeldingen som skal behandles i Stortinget til våren. Av hensyn til de spillereglene som gjelder for forholdet mellom NRK som selvstendig institusjon og Stortinget, mener et flertall bestående av regjeringspartiene og Fremskrittspartiet at det ikke vil være riktig å gripe inn i NRK-styrets ansvarsområde. Kulturministeren har for øvrig varslet en redegjørelse for Stortinget på nyåret om NRKs økonomiske situasjon.

Komiteens flertall, alle unntatt Fremskrittspartiet og Senterpartiet, har sluttet seg til Regjeringens målsetting om å opprettholde mangfold og bredde i norsk presse, og støtter ordningen med pressestøtte. I Sem-erklæringen er det nedfelt at ordningen med direkte statlige overføringer til aviser og publikasjoner som har svak økonomi og konkurransekraft, skal opprettholdes på om lag dagens nivå for å bidra til mangfold og bredde i norsk presse.

Budsjettet gir et betydelig løft for kulturområdet. Momsreformen og høye pensjonspremier har imidlertid bidratt til vanskelige forhold for kulturlivet. Økningene i budsjettene for mange institusjoner forsvinner på grunn av økte kostnader. Komiteen ber derfor departementet kartlegge de negative virkningene av momsreformen og vurdere muligheten for en kompensasjon i forbindelse med revidert budsjett eller på et senere tidspunkt.

Samarbeidsregjeringens budsjett har bred støtte og vil gi et betydelig løft for kulturen. Det er imidlertid fremdeles store utfordringer på dette området som Regjeringen vil ta tak i etter hvert.

Jeg viser for øvrig til merknadene og forslagene i innstillingen.

Presidenten: Sonja Irene Sjøli har rettet opp et par feil i innstillingen, og det er notert.

Trond Giske (A): En debatt om kulturbudsjettet blir ofte en debatt om tall og enkeltprosjekter. Helst skulle det vært en av Stortingets viktigste debatter. Kulturpolitikk dreier seg nemlig ikke om en sektor, men bør gjennomsyre alt vi gjør på alle områder. Og aldri før har vi hatt så store muligheter til å gi profesjonelle kunstnere arbeidsmuligheter, men også til å skape et aktivt, frivillig kulturliv hvor hele befolkningen kan delta. Det er enkeltmennesker og grupper som selv må skape god kunst og kulturliv. Vi som politikere har som hovedansvar å lage de rammevilkårene som gjør det mulig. Jens Stoltenberg har sagt det godt. Han har sagt at vi skal ikke danse folks liv, vi skal bygge det dansegulvet som de kan bruke som plattform for sine egne former.

Det er et godt kulturbudsjett som ble lagt fram av daværende statsråd Ellen Horn. Det er et budsjett som gir et

kraftig løft for kunst og kultur i 2002, og økningen var ment som et ledd i en opptrappet satsing på kultur fram til 100-årsjubileet som selvstendig nasjon i 2005. Budsjettforslaget innebar en økning på 4,1 milliarder kr og var en av de største økningene i kulturbudsjettet noen gang. Det viste vilje fra den forrige regjeringen til å prioritere kultursektoren, til å gi kulturen et skikkelig løft, og til å bidra til de rammevilkårene som kan gi kreativitet, nyskaping, livskvalitet og ny vekst. Det er en satsing som vi håper at den nye regjeringen vil videreføre i årene framover. På dette området kan forholdsvis små midler bety enorme resultater på veldig mange områder.

Museumssektoren er godt ivaretatt i budsjettet med en kraftig økning. Det er lagt fram en investeringsplan for nasjonale kulturbygg som innebærer at det i årene 2002–2005 skal brukes en halv milliard kroner, som er nær en tredobling av det som ble bevilget de siste fire årene.

Dans er et satsingsområde – nær 5 mill. kr mer. I tillegg har stortingsflertallet sørget for en direktebevilgning til Oslo Danseensemble på 1 mill. kr.

Jazz er et annet område som styrkes, også med nær 5 mill. kr – noe som kommer veldig godt med, særlig i satsingen på de regionale jazzsentrene.

Operaen er en tredje sektor som har fått en solid økning. Igjen er det region- og distriktssatsingen som økes, noe som er rett og rimelig i en tid da vi skal bruke store midler på å bygge ut en ny opera i Oslo.

Frivillige organisasjoner og barn og unge er også viktige deler av budsjettet. Jeg er særlig glad for at Ellen Horn la fram et budsjett med 18 mill. kr i videreføring av den kulturelle skolesekken.

Film er et område som har fått en kraftig vekst de to siste årene. I 2002 øker filmfondet med 32 mill. kr – opp til 217 mill. kr. Det betyr at vi får enda større muligheter til å lage god, norsk film. Det siste året har vist med all tydelighet at vi har gode produksjonsmiljøer, vi har gode filmkunstnere i Norge som kan lage god film som også publikum vil se. Jeg tror at den omorganiseringen vi har av filmsektoren vil bidra ytterligere til det. Og med pengene som bevilges, vil det også være mulig å realisere alle disse filmene. Det er ikke bestandig mulig å vite på forhånd hva som vil bli en kommersiell suksess. Få Hollywood-produsenter ville sannsynligvis satset på en film som «Heftig og begeistret», men vi ser at den gjør stor suksess også internasjonalt, ikke bare i Norge. Det er et helt konkret eksempel på at en offentlig kulturpolitikk og en offentlig filmpolitikk må til hvis også det som i ettertid viser seg å være kommersielle suksesser, skal bli realisert.

Jeg er også svært glad for at stortingsflertallet har klart å bli enige om et etableringsstipend for kunststudenter. Dette er et forslag som ble behandlet i Stortinget i vår i forbindelse med meldingen om høyere utdanning. Da var det uenighet i Stortinget. Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet stod bak forslaget om et etableringsstipend, mens regjeringspartiene, sammen med SV, ville ha andre løsninger. Nå har vi klart å bli enige om et etableringsstipend som gir kunstfagstudentene like gode økonomiske vilkår som det tradisjonelle kunstfagstipendet

ville gitt, og i tillegg gir de nyutdannede kunstfagstudentene en mulighet til å bruke pengene til etablering. Det betyr faktisk – og det er rart at det ikke har fått større oppmerksomhet – at en nyutdannet kunstfagstudent, på de områdene som nå får stipend, vil få ca. 20 000 kr pr. år studiet er normert til, som et etableringsstipend. Det betyr at en som har studert i fire år, vil få et stipend på 80 000 kr, og det er et betydelig beløp, også sammenlignet med andre typer kunstnerstipend. Pengene kan enten brukes til å nedskrive studiegjelden, eller det kan også brukes til å satse på en karriere eller yrkesmuligheter innenfor det området man har utdannet seg til. For en nyutdannet keramiker kan det ofte ikke være så lett å få kommersielle banker eller andre til å gå inn i en investering. Det fins kanskje mer lønnsomme og gullkantede investeringsobjekter enn det. Da kan det være veldig godt å ha med et slikt stipend for å realisere muligheten for et verksted eller andre ting som skal til for å skape sitt eget virke.

Bare for å korrigere, jeg tror komitelederen hadde en liten forsnakkelse: Det er selvsagt fra våren 2002 at dette stipendet skal innføres.

Dessverre klarte ikke den nye regjeringen å følge opp kulturbudsjettet fra Ellen Horn fullt ut. Mest alvorlig er kuttet i pressestøtten. Ellen Horn hadde foreslått en kraftig økning i produksjonsstøtten. Det ble nullet ut med den nye regjeringen. Det eneste som gjenstod var kompensasjonen for bortfallet av annonseordningen. Det er beklagelig. Det hadde vært viktig å styrke produksjonsstøtten. Vi ser i disse dager at atter en nr. 2-avis er i ferd med å forsvinne, nå i Bodø. Det mangfoldet vi har innenfor avisverdenen og pressen, er avhengig av gode offentlige ordninger. Det er ikke leserne som svikter nr. 2-avisene. Det er fordi annonsemarkedet svikter nr. 2-avisene, fordi man konsentrerer seg om de største. Ønsker vi å ha den meningsbrytningen, ønsker vi å ha det mangfoldet som mange aviser innebærer, også de små lokalavisene, må vi ha en offensiv offentlig politikk på dette området. Derfor er det trist at Bondevik-regjeringens første tiltak på dette området var å skjære ned med 33 mill. kr.

Nedskjæringen i den kulturelle skolesekken var også beklagelig. Jeg håper det ikke innebærer at Regjeringen vil legge mindre vekt på å bygge ut den kulturelle skolesekken, slik at alle barn og unge på alle trinn kan få delta i og få opplevelse av ulike kunstformer og kulturelle aktiviteter. Jeg tror det er et av de største og viktigste løftene vi kan gjøre i årene framover for å øke kulturbevisstheten og -oppmerksomheten og engasjementet i kulturlivet hos en helt ny generasjon.

Det er også synd at det ble nødvendig med kutt i bredbåndssatsingen for folkebibliotekene. Skal vi bevare den kunnskapsallmenningen som bibliotekene innebærer, må de ha mulighet for å fornye seg og gå inn i den digitale tidsalder, og da er bredbåndssatsing viktig. Det betyr at veldig mange kan få tilgang på den digitale verden gjennom folkebibliotekene, slik at hele befolkningen dras med.

NRKs situasjon har fått mye oppmerksomhet i det siste. Og det er riktig som komitelederen sier, at NRK har

en spesiell selskapsmodell som gjør at styret har sine ansvarsområder. Men det fritar ikke oss, som eier av NRK, å ha en klar politikk for hva vi ønsker med en allmennkringkaster. Vi har en lisensfinansiert virksomhet på over 3 milliarder kr. Det er vi som sørger for den inntekten gjennom våre vedtak, derfor har vi både en rett og en plikt til å ha klare mål for NRK som allmennkringkaster. Vi skal ha en ikke-kommersiell TV- og radioprodusent som produserer med kvalitet, som er en kunnskaps- og kulturformidler, og som har en god dekning over hele landet. NRK har både en kulturell og en mediepolitisk oppgave. Jeg er glad for at statsråden har varslet at vi skal få en redegjørelse om NRKs situasjon på nyåret, og ser fram til den diskusjonen. Arbeiderpartiet er villig til også å se på de økonomiske ordningene rundt NRK som kan sikre NRK like konkurransevilkår.

Karin S. Woldseth (FrP): Mange har hevdet, og enda flere vil nok hevde at Fremskrittspartiet ikke har noen kulturpolitikk. Men jeg skal berolige dem som måtte ha den oppfatningen, med at vi har en svært så bevisst og klar politikk på temaet, men vi velger kanskje ikke den lettvinde veien og gir til alle gode formål. Vi har en klar profil på det vi gjør, som medfører at vi sikkert er svært så upopulære i enkelte kretser innenfor det etablerte kulturliv, og kanskje mest uglesett er vi i kulturens høyborg, nemlig i Kulturdepartementet, nettopp fordi vi retter et kritisk søkelys på kulturbyråkratiet. Men det betyr da ikke at vi ikke har noen kulturpolitikk, snarere tvert imot.

Fremskrittspartiet sier helt klart at vi skal ta vare på våre tradisjoner og vår kulturhistorie. Det betyr selvsagt at vi skal ta vare på den kulturen og de tradisjonsbærerne som gir den norske befolkning identitet og holdepunkt i forhold til røttene i det norske samfunnet, samtidig som vi ønsker at barn og unge skal få god kjennskap til vår historie og lære seg å dyrke sin egen kreativitet og skaperglede.

Med bakgrunn i det som er forankret i Fremskrittspartiets program, har vi i komiteen forsøkt å prioritere det som vil komme flest mulig av skattebetalerne til gode, og som kan styrke og stimulere de frivillige lag og organisasjoner.

Det er nemlig slik at det er ikke bare kulturkomiteen som bevilger penger til kulturen; nei da, 14 andre komiteer bevilger også penger til kulturen. Og for et par år siden fikk kulturlivet i Norge ca. 1,5 milliarder kr utenom det som vår komitee stiller med. I tillegg til dette kommer så det som fylkeskommuner og kommuner bidrar med. Så prislappen på dagens kulturliv i Norge er på godt over 12 milliarder kr. Og med respekt å melde skulle jeg gjerne visst hvor mange av disse milliardene som faktisk går tilbake til skattebetalerne. Vi har et kulturbyråkrati i dette landet som enhver russisk kulturfantast ville misunne oss, og som nok bidrar til at det kommer langt færre kulturkroner dit vi hadde tenkt, nemlig til nærmiljøene og lokalsamfunnene – til glede for alle.

Som jeg tidligere har sagt, *har* Fremskrittspartiet en god kulturpolitikk. Og vi tør stille kritiske spørsmål når

det gjelder hva pengene brukes til, og hvordan de brukes. Det skal og bør man gjøre, så lenge det ikke er våre penger vi bruker, men skattebetalerne. Vi har som sagt gjort våre valg, i tråd med vårt program.

Et av disse valgene gjelder frivillige lag og organisasjoner, som gjør et fantastisk arbeid for barn, unge, voksne og eldre i nærmiljøene og i lokalsamfunnene. Takket være et misunnelsesverdige pågangsmot og en dugnadsånd overlever disse lagene og organisasjonene. De holder barn og unge borte fra gata, og de aktiviserer eldre, som på denne måten forblir en del av de ressursene som lokalsamfunnene trenger for å holde liv i historien. Det er dessuten mye god sosialpolitikk i det arbeidet de frivillige lagene og organisasjonene gjør. Fremskrittspartiet tror at nettopp her kommer pengene flest til glede og flest til nytte. Vi har derfor valgt å legge betydelige ressurser inn i denne posten. Jeg vil også påpeke at Fremskrittspartiet en rekke ganger har fremmet forslag i Stortinget om en endring i fordelingen av overskuddet fra Norsk Tipping, slik at en større andel tilfaller aktiviteter for barn og unge innenfor idrett, frivillige lag og organisasjoner.

Det er andre viktige poster på kulturbudsjettet som Fremskrittspartiet vil styrke. Jeg vil nevne seilskutene, fordi de er et stykke flytende historie som, i likhet med mye annet som det offentlige har ansvaret for, forfaller uten at det blir gitt tilstrekkelig midler til vedlikehold. Fremskrittspartiet ønsker at det settes av midler til et fond for dette formålet, slik at seilskipene, uavhengig av søknader til departementet, kan bruke av fondsmidlene for større reparasjoner. Vi tror at det vil gi det enkelte seilskip større grad av forutsigbarhet i planleggingen og driften av skipet. Det er derfor svært gledelig at hele komiteen har sluttet seg til den merknaden som understreker nødvendigheten av et slikt fond, og at man skal komme tilbake til dette.

Det finnes svært mange gode tiltak i vårt mangfoldige kulturliv. Men vi tror likevel ikke det har noen hensikt å holde liv i alle gjennom kunstig åndedrett. Vi tror på et fritt og uavhengig kulturliv, der det ikke er pengene eller stipendene som er det drivende for kunsten. Fremskrittspartiet ønsker derfor å avvikle ordningen med kunstnerstipend og etableringsstipend, som er det nye i budsjettet for 2002. Vi gjør alle våre valg, og den som velger et liv som kunstner, har kanskje en drøm om å bli en ny Munch eller en ny Grieg. Men Fremskrittspartiet er av den oppfatning at de valgene man gjør, får man ta konsekvensene av og ikke forutsette at man blir lønnet på livstid av staten.

Det samme gjelder statsstipendene. For Fremskrittspartiet blir det ekstra underlig når man nå vil tildele en prest slike midler, slik at han kan jobbe med sin doktoravhandling. Vi stiller spørsmål ved om alle kriteriene for tildeling av statsstipend her er fulgt. Selv om vi ønsker en avvikling av statsstipendene, må vi i alle fall være sikre på at kriteriene følges så lenge ordningen eksisterer. Gis det rom for en slik tildeling som er gjort i år – til en doktoravhandling – bør tildelingskriteriene antakeligvis gjennomgås på nytt.

Fremskrittspartiet tar avstand fra en kulturpolitikk hvor store summer blir brukt til prestisjeprosjekter der

målgruppen kun er et fåtall mennesker, som f.eks. midler til ny opera i Bjørvika.

Avslutningsvis vil jeg peke på at Høyre ikke lenger ønsker å avvikle pressestøtten. Det er trist. Så lenge man gir pressestøtte til enkelte aviser, får man ikke en fri og uavhengig presse. Det som skjer ved at man gir pressestøtte, er at man holder liv i aviser som ellers ikke ville vært liv laga. Fremskrittspartiet tror på frihet og uavhengighet også i næringslivet, og ikke på den konkurransevridningen som skjer innenfor avissektoren gjennom pressestøtten.

Helt til slutt vil jeg på vegne av Fremskrittspartiet fremme våre forslag i innstillingen til rammeområde 3.

O d d b j ø r g A u s d a l S t a r r f e l t hadde her teke over presidentplassen.

Presidenten: Karin S. Woldseth har teke opp dei forslaga ho refererte til.

Magnar Lund Bergo (SV): SV mener at kunst og kultur må være en sentral del av morgendagens grønne kunnskapssamfunn. Det må derfor skapes gode rammevilkår for videreutvikling av kunstneriske tradisjoner og for nyskapende og utradisjonell kulturaktivitet. Derfor må kunsten gis en langt viktigere plass i det offentlige rom – gjennom mediepolitikken og skole- og barnehagepolitikken og gjennom utformingen av vårt felles fysiske miljø.

Kunst og kultur må verdsettes i kraft av sin egenverdi, men kunsten er ikke et verdinøytralt gode. Også i den inngår en stadig mer kommersialisert virkelighet. Den har et viktig kritisk potensial, men den kan også fremme overdreven nasjonalisme, individualisme og førerdyrkelse – like mye som den kan fremme demokrati og solidaritet. Kulturbudsjettet er av de mest leste og mest omtalte, til tross for sin beskjedne størrelse. Og til tross for alle rosende ord og festtaler som kommer kulturen til del – et løft som virkelig monner, er likevel vanskelig å få til.

Trenger vi tre nye fregatter til Forsvaret? Ja – hører vi unisont fra alle kanter, unntatt fra SV. – Vi trenger ikke tre, vi må ha fem, kanskje seks – hver til ca. 2,8 milliarder kr, godt i overkant av kulturbudsjettet for et helt år. Når det gjelder fregatter og forsvarsformål, ser vi altså at det er mulig å prioritere, at det er mulig å finne penger. Det betyr at pengene finnes. Det er viljen til politisk prioritering av kulturformål som mangler. Det er ikke festtaler og rosende ord kulturen mangler.

Den generelle politiske enighet om bruken av de midlene som budsjettet innenfor den vedtatte rammen gir oss, er for meg overraskende stor. Ser en bort fra Fremskrittspartiet, er det bred enighet om de aller fleste postene på budsjettet. Det virker også som om den samme enigheten rår når det gjelder behovet for vesentlig mer penger til kulturformål.

På denne bakgrunn skulle en tro at viljen til å prioritere kultur gjennomsyret de fleste partier og budsjettforslag, men årets budsjetttrunde – på samme vis som tidligere års budsjetttrunder – viser at det er stor avstand

mellom festtalene og realitetene i de vedtak som blir gjort. Likevel, årets budsjett har fått et reelt løft – med vår fulle støtte. Var det opp til oss, skulle løftet vært vesentlig større. SV har som målsetting at vi i løpet av denne perioden bør gjøre bevilgningene til kunst og kultur til 1 pst. av statsbudsjettet. I år ville det ha betydning 5,5 milliarder kr, altså en god dobling av budsjettet.

I vårt alternative budsjett for i år ville vi gitt Kultur-Norge 238 mill. friske kroner. Dette forslaget er vi alene om. Og hvor mye er det egentlig? Hvis vi omregner dette til motorvei, snakker vi om ca. 2 km – igjen et skikkelig løft for kulturen i bytte mot en veistump, og igjen snakker vi om prioriteringer.

I denne sammenhengen er det viktig å vise til at SV også på andre rammeområder ser viktigheten av å satse på kultur. Vi vil gi 10 mill. ekstra til kulturskoler, vi vil gi 1 000 kr mer pr. elev pr. år. Til sammen vil det utgjøre 155 mill. kr, slik at elevene kan oppsøke læringsarenaer utenfor skolen. Dette ville, om det ble vedtatt, ha gjort det mulig for skolene å ta med elevene til flere kunst- og kulturinstitusjoner. Dette viser vilje til prioritering, og ville utgjort et klart løft for en reell kulturvekst. Med slike prioriteringer ville vi virkelig kunne gitt den kulturelle skolesekken innhold, og vi kunne hengt den på ryggen til mange, mange flere.

SV legger vekt på at ungdom må sikres bedre muligheter til både utfoldelse og opplevelser innenfor egne kulturuttrykk. I mange fylker har SV vært en pådriver for miljøkort for ungdom, som gir rimelig tilgang til kollektivtransport. De stedene det har vært prøvd, har det vært en ubetinget suksess. På samme måte ønsker vi nå innført en prøveordning med kulturkort i noen fylker, som tar sikte på å gi ungdom rimeligere og enklere tilgang til forskjellige typer kulturopplevelser.

Lokalt er det viktig at de kulturelle arenaene fungerer og blir tilrettelagt som møteplasser mellom generasjoner, mellom amatører og profesjonelle. Kunstuttrykk og kulturaktiviteter er også viktige brobyggere på tvers av politiske grupper, mellom ulike nasjoner og etniske grupper. Vi ser at det som på enkelte arenaer oppleves fremmed og truende, og ofte er konfliktfylt, på kulturens og kunstens arenaer ofte bidrar til det motsatte, nemlig gjensidig forståelse, vennskap, kreativitet og fornyet innsikt og skaperevne.

Kunst og kultur har en viktig rolle som buffer mot kommersiell enfold og forflatning. Trange budsjetter og økende krav til egeninntekt og lønnsomhet kan true mangfoldet i kulturlivet og hindre nyskaping. SV vil med sin økte satsing på kultur sørge for at kunstnere og kulturarbeidere gjennom økte bevilgninger sikres større armslag og mer forutsigbarhet i sitt virke. I denne sammenheng mener vi at offentlig sektor – stat, kommuner og fylkeskommuner – har et særskilt ansvar for å gi kunstnere oppdrag.

Kvalitet og mangfold i våre medier er truet av eierkonsentrasjon og kommersialisering. For et lite land som Norge er det spesielt viktig kulturelt å bevare og videreutvikle allmennkringkastingsprofilen, ikke bare i NRK,

men også i de kommersielle fjernsyns- og radioselskaperne.

NRK må sikres som reklamefri, lisensfinansiert allmennkringkaster, og vi mener det bør innføres en støtteordning for lokalfjernsyn for å sikre mangfold. Lokalavisene, nr. 2-avisene, og de riksdekkende meningsbærende avisene betyr mye for en levende samfunnsdebatt, som møtesteder for meningsutveksling og som informasjonsbærere om lokalt og nasjonalt kulturliv.

De store utfordringene framover er å hindre større eirkonsentrasjoner, særlig mellom distribusjon og innhold. Slike koplinger mellom innhold og infrastruktur vil gi enorm makt over mediefeltet og kan innsnevre mangfoldet. I denne forbindelse er det viktig at pressestøtten økes, og at en viser langsiktighet.

SV ønsker også å støtte norsk filmproduksjon både som kunstuttrykk og som grunnlag for næring. Vi mener videre det er behov for sterkere satsing på regional filmproduksjon. Her har vi vært generelle. Når det gjelder detaljer og enkeltposter, vil vi be alle kulturinteresserte om å se på SVs alternative budsjett.

Levende kulturmiljøer over hele landet er en viktig forutsetning for levedyktige distrikter. For SV er det viktig å sikre forutsetningene for at kunst og kultur kan formidles, oppleves og skapes i hele landet. I en slik sammenheng mener jeg det regjeringspartiene sammen med Arbeiderpartiet mer enn antyder i innstillingen om å anbefale flytting av Tegnspråkteateret fra Ål til Oslo, er forhastet og feil. Det er ikke slik at jeg ikke kjenner til både ønsker om og gode argumenter for en slik flytting av teateret. På samme måte er det selvfølgelig mulig å argumentere for fortsatt drift på Ål. Tegnspråkteateret er av alle involverte, så langt, oppsummert som en suksess. Dette er i hovedsak basert på erfaringer fra driften av teateret i den tiden det har hatt tilhold nettopp på Ål. Er det mulig å skape en suksess i en prøveperiode med Ål som utgangspunkt, skulle en formode at det var mulig å drifte teateret videre med samme plassering. Etter vår mening ville det mest fornuftige være, slik saken nå står, å utvide prøveperioden på Ål med ett år, ikke minst på bakgrunn av de svært omdiskuterte evalueringsrapportene som foreligger. Det som er bra, er likevel at alle partier er positive til at vi trenger et døveteater. Slik sett ønsker jeg Tegnspråkteateret lykke til videre.

Ola T. Lånke (KrF): Jeg vil begynne mitt innlegg i denne debatten med å spørre: Kan Norge kalle seg en kulturnasjon? Jeg stiller ikke dette spørsmålet fordi jeg tror det finnes ett enkelt svar på det. Men jeg stiller det fordi jeg ofte har møtt det selv i ulike sammenhenger, og mest av alt fordi det er et viktig selvransakende spørsmål som vi alle, og ikke minst vi i dette hus, bør stille oss selv. Kan Norge kalle seg en kulturnasjon?

Så er det kanskje symptomatisk at Kulturdepartementets budsjett er det absolutt siste fagbudsjett som debatteres i år, og det attpåtil forholdsvis sent på en fredag. Jeg vet jo at dette ikke nødvendigvis har noe direkte med prioriteringen av saksfeltet kultur å gjøre, men det gir anledning til litt refleksjon likevel.

Bildet av Norge som kulturnasjon kan selvsagt tegnes på ulike måter. I utlandet forteller vi gjerne om Ibsen, Grieg, Munch og Hamsun, som vi vet at mange har hørt om. Likevel har jeg selv opplevd at folk ute vet mye mer om Ole Gunnar Solskjær og Tore André Flo enn om våre fordums storheter. Og ikke noe galt sagt om fotballhelte. Så fremhever vi selvsagt stolt at vi både har berømte musikere, scenekunstnere, symfoniorkestre, ensembler, kor og billedkunstnere, som også i dag skaper kunst på høyt internasjonalt nivå.

Men det finnes også et annet bilde – det vi helst ikke vil formidle, men som handler om et land som ennå ikke har fått sitt eget operahus, og som må bruke byutvikling som brekkstang for å få vedtatt å bygge et slikt. Det handler om kanskje den eneste nasjonen i Europa, ved siden av Albania, som ikke har et eget nasjonalt profesjonelt kor. Det handler om et land som ikke tar seg råd til å vedlikeholde sin kulturarv, men som lar den forvitne, om et land med bygninger i forfall og om et land der kulturskolelærerne går på sultelønn, og hvor stadig flere kommuner legger ned sine kulturadministrasjoner. En slik elendighetsbeskrivelse kan lett forlenges nærmest i det uendelige, og det i et av verdens rikeste land.

Da forekommer det noe prosaisk når en kulturminister vil si seg tilfreds med at det er oppnådd flertall for hovedtrekkene i det forslag til kulturbudsjett som Regjeringen har lagt fram. Omtrent slik er det forventet at hun vil uttrykke seg. I alle fall ville jeg nok ha sagt omtrent det selv, og det til og med om et av de absolutt beste kulturbudsjettene som er kommet de senere årene, først lagt fram av regjeringen Stoltenberg og senere med få endringer videreført av Samarbeidsregjeringen. Dette er bra – og likevel ikke nok til at vi kan slå oss til ro.

Hva forteller dette? Jo, først og fremst at vi i Norge er vant til at kultur ikke skal koste så mye, i alle fall ikke for staten og det offentlige. Kultur skal helst være nesten gratis. Og det sies jo at i kulturlivet får vi mye for små midler. Jeg tror representanten Giske sa omtrent det, og det har jeg sagt selv også. Ergo trenger vi heller ikke å bruke så mye penger. Handler ikke dette om verdsetting?

Så vil jeg si at til tross for denne lille kritiske utblåsing har vi begynt å gå i riktig retning. Det er det viktigste. Flere partier har tatt til orde for at kulturen nå må gis et løft. Det tror jeg har begynt å virke. Vi håper det fortsetter. Derfor er vi glad for at Samarbeidsregjeringen til slutt kom til enighet med Arbeiderpartiet om en avtale også på Kulturdepartementets budsjett. Jeg vil gi honnør til Arbeiderpartiets fraksjon for ryddighet og konstruktive innspill, slik at vi kom i mål.

La meg så si litt om noen særlig viktige satsingsområder. Et av de aller viktigste satsingsområdene i årene framover blir ivaretagelse og formidling av det rike kulturarvsmateriale som forvaltes av arkiv-, bibliotek- og museumsinstitusjonene, etter hvert kalt ABM-området. Bruk av Internett har gjort det mulig på en helt ny måte å knytte disse tre områdene sammen i nettverk og med tiden etablere en endørsinngang til hele vår felles hukommelse.

Sentrumsregjeringen la fram en stortingsmelding om ABM-satsingen som ble behandlet på tampen av forrige periode. Og det er flott å se hvordan de to etterfølgende regjeringer har fulgt opp de målsettinger Stortinget har vedtatt både når det gjelder forslag til bevilgninger og igangsetting av utviklingsprosessen.

Jeg er overbevist om at få har begrep om hva som er gjemt i hyller, mapper og magasiner rundt om i landet, og som etter hvert blir gjort tilgjengelig på en ny måte. Dette åpner nærmest en ny verden når det gjelder kunnskapsformidling og gjenopprettelse av kontakt med våre kulturelle røtter, i en tid der vi står i fare for å miste denne kontakten.

Så vet jeg at det har oppstått uro innen de ulike del-sektorene fordi man frykter en uheldig sammensmelting av de tre områdene. Stortinget har uttrykkelig sagt at dette ikke skal skje. Tvert imot skal det foregå en parallell styrking innenfor alle de tre områdene arkiv, bibliotek og museum. Vi vet at det er store etterslep, ikke minst innenfor arkiv- og bibliotekområdet, inklusiv Nasjonalbiblioteket, men også på museumsfeltet. Det er derfor laget en opptrappingsplan for alle disse tre områdene, som Stortinget må følge opp i de nærmeste årene. Og det er i ferd med å bli etablert et fellesorgan, ABM-utvikling, hvor det skal bygges opp en kompetanse på hvert av de tre delområdene.

En svært positiv effekt av arbeidet med ABM-meldingen er ikke minst det samarbeid som er i ferd med å komme i gang på tvers av departementsgrensene, og da særlig mellom institusjoner som hører inn under Utdannings- og forskningsdepartementet og Kulturdepartementet. Den igangsatte prosess med sammenslåing av de to statlige tilsynsorganene på biblioteksektoren og innlemming i ABM-organet er direkte lovende og legger grunnlaget for etableringen av et strategisk utviklingsorgan som kan lede an i den viktige ABM-prosessen.

ABM-prosessen har også bibrakt planer om etablering av et nytt norsk kunstmuseum på Tullinløkka. Bak disse planene ligger ønsket om å få en bedre og mer enhetlig publikumsmessig tilgang til de ulike kunstinstitusjonene i området. Når vi nå ser tendenser til sprekkdannelse i denne muren, kan det henge sammen med uroen rundt framdriften av slike prosjekter i Norge. Jeg vil bare si at dette prosjektet er for godt til å bli ødelagt. Det er å håpe at de som nå skal i gang med å konkretisere dette nærme-re, snart kan legge fram mer konkrete planer. Fra vår side mener vi det bør være fullt mulig, til tross for det budsjettkutt vi har foretatt i forbindelse med den siste budsjettavtalen.

Og mens jeg beveger meg innenfor dette området: Svært mange var lei for at øremerkingen av den statlige støtten til mobile bibliotektenester, i hovedsak bokbusser, og bibliotekbygg ble fjernet. Kristelig Folkeparti stemte mot dette. Det vi nå ser, bl.a. som følge av at øremerkingen forsvant, er at antallet bokbusser går nedover. I budsjettavtalen har vi klart å få lagt et lite plaster på såret. Heretter vil det finnes en liten post på 1,5 mill. kr, som det kan søkes om midler fra til mobile bibliotektenester.

Et annet svært positivt resultat av budsjettavtalen mellom samarbeidspartiene og Arbeiderpartiet er, som også andre talere før meg har vært inne på, gjenopprettelsen av kunstfagstipendet. Jeg sier det slik fordi Kristelig Folkeparti stemte mot fjerning av kunstfagstipendet i 1997, og partiet senere har programfestet at de vil gjeninnføre det. Nå har det skjedd, men nå heter det etableringsstipend. Det har en litt annen utforming enn den tidligere ordningen hadde, ved at hele stipendet utbetales først etter at studiet er gjennomført, mens det tidligere ble utbetalt underveis i studiet. Men fortsatt vil det utgjøre differansen mellom det vanlige studiestipendet og det opprinnelige kunstfagstipendet på 66,6 pst., og skal kunne brukes enten til konvertering av studielån eller til etablering i yrket.

Et av de områdene det var knyttet mest spenning til for budsjettet ble fremlagt i høst, var pressestøtten. Kristelig Folkeparti er glad for at vi til tross for det forholdsvis betydelige kuttet vi måtte tåle i første runde under budsjettforhandlingene, likevel har holdt det vi har sagt, at målet er å videreføre pressestøtten om lag på samme nivå som i forrige år. Vi er overbevist om at avisene og det skrevne ord representerer en av de viktigste verdiene i det norske samfunnet som vi ønsker å ta vare på. I et så pass begrenset marked som det norske vil det være helt påkrevd at vi opprettholder pressestøtten på dette nivå av hensyn til demokrati, yringsfrihet og mangfold. Avisene er en viktig kultur- og verdibærer, både i lokalsamfunnet og nasjonalt.

Vi er også glade for at det er funnet rom for en styrking av filmbevilgningen. Til tross for utbyggingen av TV er ikke film blitt et mindre viktig medium. Vi ser også at flere norskproduserte filmer har hatt suksess i det siste. Den omorganiseringen som er gjennomført på dette området, håper vi skal bidra til ytterligere å styrke norsk film i konkurranse med et sterkt kommersialisert marked. Det vi trenger, er gode, verdibevisste filmskapere som kan danne motkulturer og bidra til bevisstgjøring når det gjelder bruk av norsk språk, og fremfor alt satsing på filmer som kan ta kampen opp mot det som virker forrående og ødeleggende og bidrar til å skade barn og unges utvikling og også bryte ned familierelasjonene.

Jeg ser at taletiden snart er ute. Jeg hadde gjerne sett at jeg kunne si noe om et par ting til, så jeg varsler at jeg vil komme tilbake med et kort innlegg. Det ligger, som vi vet, veldig mange utredninger på kulturfeltet, utredninger som vi vil komme tilbake til i den kommende perioden (presidenten klubber). Jeg tror at kulturkomiteen kan se fram til en veldig spennende periode, hvor vi sammen kan gjøre vårt for at Norge skal være en kulturnasjon.

Presidenten: Presidenten vil minna om taletida. Det er fredag ettermiddag, og me bør ikkje halda på lenger enn heilt nødvendig.

Eli Sollid Øveraas (Sp): Eg vil først gi uttrykk for glede over det økonomiske løftet som låg i kulturbudsjettet frå regjeringa Stoltenberg. Tilleggsproposisjonen frå Samarbeidsregjeringa inneheld endringar som etter Sen-

terpartiet sitt syn er positive, men som dessverre vart endra under behandlinga i komiteen.

Stortinget som eigar har eit spesielt ansvar for NRK, men NRK som lisensfinansiert, reklamefri allmennkringkastar har også eit stort ansvar. NRK sin økonomiske situasjon og framlegg til sparetiltak har skapt debatt og sterkt engasjement rundt i heile landet. Senterpartiet har vore, er og skal vere opptatt av at NRK skal ha ei sterk stilling i det mediepolitiske biletet.

Då Stortinget så tidleg som hausten 1996 vedtok å auke lisensen utover departementet sitt forslag, var det ein klar føresetnad at utbyggingsplanane for distriktskontor skulle videreførast og fullførast. Stortinget har ved fleire høve streka under at NRK ikkje har oppfylt Stortinget sine føresetnader om full utbygging av distriktskontor. Og under budsjettbehandlinga i fjor uttalte eit fleirtal at omfattande endringar i den distriktspolitiske profilen treng politisk behandling. Dette er ei klar politisk føring, som eg føreset at NRK har merka seg.

Eg vil også minne om statsråd Sponheim sitt svar i spørjetimen den 21. november 2001, der han bekrefta at det frå 2002 skal etablerast eigne fjernsynssendingar i Nordland og Østfold – dei to siste fylka som står att før utbyggingsplanane er realiserte. Og med eigne sendingar meiner ein sjølv sagt sendingar på lik linje med det ein har i dei andre distriktskontora – ikkje repriseinnslag.

At NRK sitt styre føreslår samanslåing av eksisterande kontor, finn eg oppsiktsvekkjande. Men når det er sagt, vil eg seie at Stortinget som eigar også må vere seg sitt økonomiske ansvar bevisst. Senterpartiet erkjenner at dei økonomiske rammetilhøva for NRK er vanskelege. Vi vil ha ein sterk allmennkringkastar, som skal lage norskproduserte program, som produserer barneprogram, og, som eg sa: Vi vil ha våre eigne distriktskontor. Skal NRK stette dei krava vi set, må vi vise vilje til å betre dei økonomiske rammene for NRK.

Eg har registrert at statsråden har sagt seg villig til å gi Stortinget ei utgreiing om NRK sin situasjon. Senterpartiet har lagt inn eit forslag, forslag nr. 26, som går ut på å betre NRK sin økonomiske situasjon ved å gi NRK frådragsrett for inngåande moms og såleis likestille NRK med dei andre kommersielle TV- og radiokanalane. Det forslaget vil ikkje få fleirtal, og derfor trekkjer eg forslag nr. 26. Det er hermed varsla, og eg gir allereie nå melding om at dette vil eg kome tilbake til i samband med statsråden si utgreiing om NRK ut på nyåret.

Senterpartiet meiner det hastar med å etablere ein felles nasjonal kunnskapsbase. Dette vil vi kome tilbake til under behandlinga av Dokument nr. 8:23 for 2001-2002. Men det er viktig å streke under at i ein offisielt finansiert kunnskapsbase skal bae målføra nyttast, både nynorsk og bokmål. Både Noregs Mållag og Det Norske Samlaget gjer ein stor innsats for å ta vare på nynorsken sin identitet. Ikkje minst gjeld dette sakprosa på nynorsk, som stort sett kjem ut på eitt forlag, nemleg Det Norske Samlaget.

I vår internasjonaliserings- og globaliseringstid er det norske språket generelt sett under sterkt press. Ifølgje undersøkingar les norske barn dårleg, medan finnane er best

i Norden. Noreg bruker meir pengar enn Finland på utdanning. Men i Finland vert det brukt i snitt 317 kr pr. innbyggjar på drift av bibliotek, medan Noreg bruker 203 kr. Finland har eit utlån på 19,3 bøker pr. innbyggjar pr. år, medan Noreg kjem ut med 5,21 bøker pr. innbyggjar pr. år. Auka ressursar til folkebiblioteka kan vere ein svært billig måte å betre leseferdigheitene på hos barn og unge.

Det er stor interesse og stort engasjement for lokale og regionale kulturbygg. Ikkje alle får midlar. Totalt er det snakk om ein søknadsmasse tilsvarande 130 mill. kr som ikkje har fått tilsegn. Det skal eg kome tilbake til i eit seinare innlegg.

Då vil eg på vegner av Senterpartiet sette fram dei forslaga vi står bak.

Presidenten: Eli Sollied Øveraas har teke opp dei forslaga ho refererte til, og ho har trekt forslag nr. 26. Dette skal behandlast seinare.

Trine Skei Grande (V): Venstre er glad for den brede politiske enigheten om å satse på kultur, sjøl om det er litt ulike syn på hvor det bør satses mer.

Regjeringa Stoltenberg la inn nye midler til kultur. Samarbeidsregjeringa beholdt denne satsinga – og den har overlevd komiteens behandling. Bare Fremskrittspartiet har et spesielt og ganske negativt forhold til hva det offentlige bør bidra med for å sikre kulturell vekst, med alt det positive og viktige det betyr for enkeltmennesker, lokalsamfunn og for nasjonen.

Venstre mener at kulturen vil være en hovednøkkel til en videre utvikling av et kvalitetssamfunn, med høyere standarder for det samlebegrepet som vi kaller for dannelse. Kulturen har en egenverdi, men vil i framtida også i stigende grad være en avgjørende faktor for næringsutvikling og økonomi. Vi støtter Regjeringas vekt på de frivillige organisasjonene, og vi er opptatt av at nye kunst- og kulturformer får den samme muligheten som tradisjonelle kulturuttrykk og institusjoner får.

Som kjent er ikke Venstre representert i komiteen, og jeg skal bare ta for meg noen enkeltheter blant de mange som er behandlet i den foreliggende innstillingen. Jeg har også med to momenter som går på Statsbygg og Barne- og familiedepartementet, men jeg velger å ta dem med her, fordi de har en klar kulturpolitisk vinkling.

Som byråd for kultur og utdanning i Oslo hadde jeg den glede å arbeide med det nye kultursenteret på Vestbanen, bl.a. med et fredsprissenter, et nytt hovedbibliotek for Oslo og et nytt kinosenter. Jeg er glad for at komiteens flertall, alle unntatt Fremskrittspartiet, understreker statens engasjement i dette prosjektet. Staten har ikke alltid vært en god grunneier i Oslo og har heller ikke vært en god aktør for å utvikle Oslo som hovedstad. På Statsbygg-tomten har staten en unik mulighet til i samarbeid med Oslo kommune å lage et kulturhus for Oslo. Det vi kombinerer, er et stort hovedbibliotek, et Stenersen-museum og et kinosenter – alt det en hovedstad trenger å ha i et kulturhus. Da trenger vi ikke flere debatter om hva denne tomten bør inneholde. Man bør holde den tråden man nå faktisk har etablert – der kommunen har lagt pen-

gene på bordet, og der Statsbygg har lagt planene på bordet – og heretter lage et suksessprosjekt der Oslo kommune og staten sammen kan være med på å utvikle hovedstaden også som en kulturby. Jeg ønsker også at Oslo Kinomatografer får muligheten til å gå inn i det prosjektet, noe som ville gjøre at de får være den drivkraften i Kino-Norge som de fortjener å være.

Så noen kommentarer til barne- og ungdomskulturen. I forbindelse med tilskuddet til barne- og ungdomsorganisasjonene har komiteen skrevet ganske mye knyttet til begrepet forebygging. De har likeledes lagt inn en merknad om unge voldtektsforbrytere. Jeg syns det fra denne talerstolen er viktig å bemerke at barne- og ungdomskulturen har sin egenverdi, slik som voksenkulturen har. Det er faktisk ikke slik at vi bygger opera fordi voksne ikke skal drikke eller ikke skal slå hverandre den kvelden, men faktisk for at de skal ha en kulturopplevelse. Jeg syns det er viktig å innse at barne- og ungdomsorganisasjonene er en grunnleggende drivkraft og har en grunnleggende forvaltningsrolle for barne- og ungdomskulturen, ikke bare for det forebyggende.

Så en liten kommentar til en flertallsmerknad som jeg er veldig glad for, og det gjelder Tegnspråkteateret. Når vi skal etablere Tegnspråkteateret, syns jeg det er viktig at en får mulighet til å plassere det der miljøet sjøl ønsker. Det hadde ikke vært aktuelt i noen andre miljøer at vi ikke hadde brydd oss om hvor de som er drivkrefter bak det hele, ønsket lokaliseringen skulle være. Jeg håper at statsråden leser den merknaden godt, og at hun hører godt etter hvor tegnspråkorganisasjonene ønsker å ha teatret sitt plassert.

Eirin Faldet (A): Arbeiderpartiet vil gi alle mulighet til kulturopplevelser, deltakelse og utfoldelse.

Kunsten skal ha rom nok til å virke som en dynamisk kraft i samfunnet. Gjennom kulturpolitikken vil vi sikre ytringsfrihet, meningsmangfold og møteplasser. Kulturpolitikken må ta utgangspunkt i mangfoldet i vårt samfunn. Å kjenne og akseptere egen kultur er nødvendig for å respektere og forstå andres. Alles mulighet til å kjenne og utvikle sin kultur, sin arv og sitt språk er en forutsetning for flerkulturell sameksistens. Kunsten har alltid utviklet seg gjennom impulser fra andre land og bidratt til å øke vår forståelse for andre kulturer. Vi vil støtte opp under fellesarenaer der utøvere og publikum med ulike kulturelle bakgrunn kan møtes.

Kultur er noe som skapes og forvaltes, ikke bare brukes. Kulturpolitikken skal omfatte både det profesjonelle kunstlivet og amatørlivet. En bred amatørvirksomhet og undervisning i estetiske fag i skolen er en forutsetning for bredere rekruttering til det profesjonelle kunstliv og for å rekruttere et framtidig engasjert publikum. Høy kvalitet innen profesjonell kunst er viktig for å inspirere folk til egedeltakelse og til å gjøre kulturtilbudene mer attraktive og tilgjengelige.

Arbeiderpartiet vil støtte opp under tiltak som skaper felles arenaer og samarbeidsprosjekter for profesjonelle kunstnere og amatører. Det er viktig å skape kulturelle møteplasser.

Det har vakt sterke reaksjoner at NRK bl.a. skal slå sammen distriktskontorene i Hedmark og Oppland. Jeg vil advare mot en slik utvikling. Distriktsendingene er identitetsskapende og viktige kulturbærere i sine distrikter. Dette bør statsråden ta på alvor.

Vi vil legge særlig vekt på å sikre amatørorganisasjoner for barn og unge gode vilkår til å drive sitt arbeid. Hedmark Teater er et godt og veldrevet teater som har hatt en gledelig publikumsøkning. Hedmark Teater er det eneste innenlandsteatret som etter en desentralisert modell spiller teater i hele fylket. Hedmark har en veldig god erfaring med samarbeid mellom profesjonelle kunstnere og amatører. Så er det med stolthet jeg vil bruke mitt eget fylke som eksempel på den skaperevne og kreativitet som bor i hver og en av oss, bare det gis rammer som muliggjør at vi får ta disse evnene i bruk i kommuner, i grender og i nærmiljøer. Da Folldal Gruver ble nedlagt, ble ideen tent om å bevare historien og gruvekulturen for ettertiden. Etter folldølenes eget initiativ ble Stiftelsen Folldal Gruver etablert. At flertallet i kulturkomiteen ikke finner dette interessant, understreker kanskje at det likevel går et skille mellom såkalt finkultur og arbeider- og industrikultur.

Prøysen har heldigvis greid å viske ut noen av disse skillelinjene. I dag er Prøysen allemannseie. Det livet, det slitet og de store forskjellene blant folk som Prøysen skrev om, er i dag god underholdning. Jeg håper at det er flere enn meg som vil arbeide for å la staten – altså vi, alle sammen – ta et sterkere økonomisk løft for at Prøysen-huset i Ringsaker kan få en bedre økonomisk ramme.

Igen eksempler fra mitt fylke, Hedmark: Kvinnemuseet i Kongsvinger, Klevfos Industrimuseum, Stiftelsen Folldal Gruver, Festspillene i Elverum, bygdetun rundt omkring, også i Trysil, Ringsakeroperaen, kulturkvelder med diktlesing av Eidskogs egen dikter, Hans Børli, i Eidskog, kan være bevis på at de tusen blomster blomstrer i vårt langstrakte land. Dette er en ønsket og villet politikk fra Arbeiderpartiets side, og vi har fulgt opp dette med en økning på kulturbudsjettet. Dette er jeg stolt av. Jeg håper ikke at Bondevik II-regjeringen endrer på denne målsettingen.

Og helt til slutt tør jeg våge den påstanden at et rikt kulturtilbud kan kurere ensomhet og gruff. I så måte kunne vi kanskje spare utgifter til medisiner. Kanskje burde en del av midlene på helse- og sosialbudsjettet overføres til kulturbudsjettet?

Presidenten: Presidenten lurer på om det kanskje skulle vore litt kultur i denne salen òg.

Olemic Thommessen (H): Det slår en undertiden at det er godt at det ikke er porto på «julekortene» hjem. Det hadde blitt en dyr fornøyelse for statskassen.

Når vi skal snakke om kulturpolitikken mål, er det særlig identitet og livskvalitet vi pleier å tillegge vekt. Dette er selvfølgelig sentrale mål, men kulturpolitikken har også et potensial i forhold til det å være en viktig drivkraft i det å forme et mer kreativt og skapende samfunn.

I debatten om utdanning på tirsdag tok representanten Reikvam utgangspunkt i et sitat fra Albert Einstein, og jeg siterer fra hans innlegg:

«Kunnskap er intet – fantasi er alt. Det gjelder at kunnskapen passerer fantasien. Først da er kunnskapen noe verd».

Sitatet beskriver en viktig sammenheng mellom kunnskap og kreativitet. Påstanden er at disse to tingene er gjensidig avhengig av hverandre. En helhetlig politikk for utviklingen av det kreative samfunn er derfor ikke bare en politikk for kunnskap, men også en politikk for fantasi.

Vår tid karakteriseres av store og raske skiftinger innenfor nær sagt alle livets områder. Derfor er vår evne til omstilling og nytenking viktigere enn noen gang. Evne til å overraske krever at fantasien og skaperevnen provoseres og trenes. Bruk av fantasi er i dag omtrent det eneste vi ikke går på kurs for å lære. Da er det desto mer viktig å ha et levende kulturliv som gir fantasien og skaperevnen det nødvendige armslag.

Det moderne samfunn krever altså en kulturpolitikk som aktivt vil bruke kunsten som redskap til fornyelse. Dette tilsier en kulturpolitikk med høye krav til så vel kapasitet som kvalitet. Våre ambisjoner for kulturpolitikken må ikke stå tilbake for ambisjonsnivået innenfor andre områder som teknologi eller vitenskap, men snare sees i sammenheng med disse.

Dette handler i sin tur om nødvendig økonomi, og det er med stor tilfredsstillelse Høyre konstaterer at årets budsjett gir et meget betydelig løft for kulturområdet. Dette signaliserer at samarbeidspartiene vil fortsette en politikk der vi holder på en sterk offentlig innsats. For et lite land med begrensede publikumskonsentrasjoner og relativt få private bidragsytere, er offentlige bidrag nødvendig. Men nettopp i et lite land med små fagmiljøer og tett nærhet mellom bevilgningsyter og mottager, er det særlig viktig å være på vakt i forhold til ensretting og trivialisering.

Det å være politisk korrekt og ville tekkes de offentlige bidragsyteres honnørord kan fort bli en svøpe som indirekte styrer kulturaktørens valg. Dette kan lett føre til hverdagsliggjøring og undergrave spensten i kulturlivets prosjekter. Vi må med andre ord passe på at vi ikke fører en politikk der ensidig vekt på finansiering undergraver kulturlivets evne til å overraske og fornye. Det må derfor være en viktig oppgave fremover å legge til rette for flere bidragsytere til kulturlivet. Selv med ytterligere økninger i den offentlige satsingen vil Norge være tjent med å skaffe mer privat kapital inn i kulturlivet.

Inneværende års budsjett er i hovedsak bygd på Stoltenberg-regjeringens. Her finner vi få føringer i forhold til aktivt å bygge broer til andre sektorer, eller til å legge til rette for alternativ finansiering. En ny kulturpolitikk sprunget ut fra Samarbeidsregjeringen må tydeligere ta fatt i disse utfordringene. Dette kan dreie seg om skattemessige grep, eller fondsbaserte finansieringsordninger der også private er med. Eksempelvis kan dette rette seg mot næringsfond der målet er å dra i gang kulturrelatert virksomhet med mulige kommersielle potensial. Slike

fond kan også bane veien for å skape nye møtesteder der kulturmiljøene kan bli mer aktive deltagere i forhold til å øke volumet av norskprodusert innhold på nett, et meget viktig område i årene som kommer.

Det er med stor glede vi kan konstatere at kulturbudsjettet styrker satsingen på film. Filmen er et av de viktigste kunstneriske uttrykk i vår tid. Ved siden av at den når et stort publikum, har filmen også viktige funksjoner i forhold til den brobygging vi i andre sammenhenger ønsker å få til. Filmen bygger broer mellom mange kunstarter. Musikk, bilde og teater inkluderes og gir incitamenter til samarbeid også i andre konstallasjoner.

Ønsket om et mer dynamisk og kreativt kulturliv tilsier også at våre kunstnere i større grad arbeider i internasjonale sammenhenger; her går også filmen foran. Vi har sett dette på det nordiske området, eller kanskje særlig på det skandinaviske.

Erfaringene fra filmindustrien vil være av største betydning den dagen vi for alvor tar fatt på å utforme en politikk for utvikling av innhold på nett, der eksempelvis utfordringer som utvikling av tredimensjonale illusjoner vil møte oss.

Årets budsjett viderefører pressestøtten på noenlunde samme nivå som i fjor. Regjeringspartiene bygger her på Sem-erklæringen. Der fastslås det klart at man skal videreføre de direkte statlige overføringene til pressen med sikte på å opprettholde mangfold og bredde blant norske aviser.

I løpet av våren vil vi i forbindelse med mediemeldingen få en debatt om dette. Da må vi i tillegg til å diskutere de prinsipielle spørsmål også ha en grundig diskusjon av pressestøttens innretning, og om hvordan norsk presse i dag bør ses i forhold til det totale mediebildet.

I den rivende teknologiske utviklingen vi er inne i, blir det viktig å holde på helhetssynet og se de forskjellige mediers utvikling i sammenheng. De diskusjoner som det i det senere har vært om avgifter i forhold til det trykte ord og om NRKs distriktskontorer, fremstår som fragmenterte og lite egnet for å stake ut den videre mediepolitiske kurs. Hvis vi løfter blikket og sikter ut et mål der fremme, er det ikke spørsmålet om NRK har distriktskontorer i absolutt alle fylker, eller om Norge fortsatt er et land fullt av aviser uten moms, eller med moms, som er det avgjørende. Det viktige er at vi i vårt land har maktet å følge utviklingen slik at vi har norskbaserte medier som leverer nyheter og annet relevant stoff på norsk til norske brukere, kort sagt at vi i fremtiden har en mediehverdag som fremtidens nordmenn føler seg hjemme i, medier som de aktivt bruker, og som gir dem det best mulige innholdet, enten det er aviser, nett eller andre medier – hva vet jeg? Dette fordrer at vi offensivt søker en god politikk forankret i morgendagens teknologiske virkelighet, ikke at vi går på barrikadene for å forsvare ordninger som er i ferd med å løpe ut på dato.

Årets budsjett gir kulturlivet et meget godt og tiltrengt løft. Men kulturpolitikk er mer enn penger. Vi må også stake ut nye veier å gå, og vi får i tiden som kommer, store utfordringer med å finne fram til grep for kulturpolitikken som kan sørge for at vi ikke bare er på høyde med

(Thommessen)

tidens krav, men også i forkant. Med den satsing som gjennom mange år er gjort innenfor norsk kulturliv, har vi det beste utgangspunkt. Da må vi bare passe på at tiden ikke løper fra oss, men at vi greier å henge med i svingene.

Så til enkelte poster som har vært nevnt, og som jeg også har lyst til å kommentere. Folldal Gruver ble nevnt av representanten Faldet, og jeg er enig med henne i at det er et spennende tiltak. Men vi har mange industriminuseer – jeg tror det er det det heter – og det er viktig å sette disse inn i en stor sammenheng, slik at intensjonene om å se industriutviklingen i en større sammenheng, ivaretas.

Den kulturelle skolesekken kunne jeg også si mye om. Det er en fantastisk spennende satsing, som da Ellen Horn presenterte den tidligere, ble ledsaget av store ambisjoner. Problemet er at verken Arbeiderpartiet eller i og for seg den nåværende regjeringen har maktet å følge den opp med de midler som skal til hvis det skal bli noe sving på det. Det er et kolossalt behov, en mengde skoler og store muligheter, men det fordrer også svært betydelige midler, og jeg tror det blir viktig å se «skolesekken» også i sammenheng med andre ordninger dersom vi skal nå de målene jeg tror vi alle er enige om.

Ulf Erik Knudsen (FrP): I 12 år var jeg kulturpolitiker i Drammen kommune. I disse årene har jeg fått mye kjeft for Fremskrittspartiets kulturpolitikk. Synspunktene og kritikkene som ofte kommer, er: Når Fremskrittspartiet ikke er tilhenger av store offentlige bevilgninger på kulturbudsjettene, er partiet en kulturfiende.

Det er i og for seg noe jeg har klødd meg i hodet over, for når jeg tenker på kultur, tenker jeg på det som noe som ikke er avhengig av offentlige bevilgninger. La meg ta et eksempel: I sommer besøkte jeg Danmark. Et sted i Danmark ligger det en nydelig gammel fregatt, fregatten «Jylland». Den er pusset opp for private midler, 120 mill. danske kroner, og driftes utelukkende privat, et maritimt kulturminne som er tilgjengeliggjort for allmennheten gjennom private bidrag og inntekter fra publikum.

Jeg hadde litt moro med å slå opp i noen leksikon for å finne definisjonen på kultur. I CAPLEX står det at kultur er dyrking av jord, skog, planter eller vann. Det kan også være rendyrking av organismer, f.eks. bakterier. Men det er jo ikke Stortingets «bakteriekomite» som har møte i Stortinget i dag, så det kan ikke være den riktige definisjonen i denne sammenheng. Det står også at kultur kan være forfinelse og dannelse. Mest relevant for dagens debatt er kanskje definisjonen foredling og utvikling, især i forbindelse med den enkeltes og samfunnets materielle og åndelige utviklingstrinn. Men i leksikonet står det altså ikke et ord om at det må skje over offentlige budsjetter.

Jeg slo også opp i Store Norske Leksikon, og fikk med meg en lignende opprøpning av jordkultur, skogkultur, kulturplanter, fisk, skaldyr og bakterier. I tillegg: fysisk kultur med pleie av kropp og sjel, sunt levesett, kroppøvelser, kulturfolk, naturfolk, kunst, åndsarbeid, sosiale aktiviteter osv. Leksikonet nevnte også trafikkul-

tur, drikkekultur, grådighetskultur og jappekultur. Men heller ikke i Store Norske Leksikon var det et eneste ord om at dette skulle ha noe med store offentlige bevilgninger å gjøre.

Konklusjonen må altså være klar: Det at man ikke er tilhenger av enorme offentlige bevilgninger til kultur, er ikke det samme som at man er en kulturfiende.

Vi i Fremskrittspartiet tror at som hovedregel bør en stor andel av det som pr. i dag benyttes til kulturbevilgninger over de offentlige budsjetter, tilbakeføres den enkelte, slik at de selv kan bestemme hvilke kulturtiltak de ønsker å bruke det på.

Selvfølgelig må vi beholde noen store, viktige nasjonale institusjoner for å ta vare på vår felles arv som nasjon, og vi bør kunne bidra til frivillige lag og organisasjoner og barne- og ungdomsarbeid, men så omfattende som bevilgningene og kulturbyråkratiet har blitt, er unødvendig. Vi bruker enormt store ressurser på å fordele de midler som bevilges over offentlige kulturbudsjetter. Dette er penger, som dersom folk kunne beholde dem selv, kunne gått til praktiske kulturtiltak og opplevelser for den enkelte, og ikke til byråkrati.

Dette er altså det grunnleggende synet til Fremskrittspartiet i kulturpolitikken.

Karin Andersen (SV): Det kunne være fristende å ta utgangspunkt i det siste innlegget som ble holdt. Jeg hadde tenkt å fortelle litt om hvordan jeg opplevde kunst og kultur i min barndom. I mitt barndomshjem var det gudskjelov leksikon, og det er selvfølgelig en viktig kulturbærer. Men jeg tror at hvis jeg hadde slått opp i leksikon f.eks. på definisjonen av god helse, tror jeg heller ikke at jeg hadde fått noe svar om at god helse var store offentlige budsjetter, men jeg tror kanskje at realiseringen av god helse er avhengig av det. Det er kanskje litt pussig å lete etter en definisjon i et leksikon på hva det er man er villig til å prioritere.

Da jeg vokste opp, var kontakten jeg hadde med kunst i mitt barndomshjem, stort sett den jeg fikk gjennom NRK og gjennom bøkene. Og hva betydde det? Jo, det betydde at jeg ble svært glad i bøker og kunne mye om den type kunst. Den kulturen og kunsten jeg fikk formidlet gjennom NRK, fikk jeg også et godt forhold til, men det var et ganske distansert forhold. Det var noe som andre holdt på med. Det var litt langt unna, litt fjernt, litt opphøyd, der vi faktisk ikke trodde at vi kunne ha noen ting å bidra med, for vi hadde ikke fått prøvd oss på det.

Så var jeg i vår i en kulturskole. Der så jeg en mengde barn som hadde fått lov til å prøve seg på svært mange kulturuttrykk – både musikk, teater og ulike typer kreativ kunst – og de var dyktige. De var opptatt av kunstnere og kunstuttrykk som faktisk var helt på verdensnivå, og samtidig var de ikke redde for sjøl å kaste seg utpå og prøve det på sitt nybegynnernivå. De hadde tanken om at kanskje også jeg kan greie noe bra, jeg kan kanskje bli veldig god, men jeg kan i hvert fall holde på med dette, og dette gjør livet mitt rikt.

Dette lærte meg enormt mye. Det betyr at vi faktisk er nødt til å gjøre muligheten til å delta i kunst og kultur

mye mer tilgjengelig for alle. Det gjør livet rikt, og det må da ikke være tilgjengelig bare for dem som er rike. Det kan faktisk bo en Wenche Foss eller en Mozart også i barn av foreldre som er så fattige at de må gå på sosialhjelp. Det synes jeg er et alvorlig tankekors, ikke bare fordi man er opptatt av at disse kanskje eminente kunstnerne skal få lov til å komme fram, men også for alle de gode opplevelsene, de andre typene gode sjølbilder, de andre typene kreativitet og talenter som kan bo i disse barna, som slik som det er i dag, ikke får lov til å komme fram fordi vi har skapt oss et samfunn der det til og med koster penger å leke med andre barn. Det koster penger å delta i idrett, det koster penger å være med i korps, det koster penger å spille på et instrument, og det koster penger å delta på barneteater. Nesten ingenting er gratis. Lommeboka må fram, ellers må du stå utenfor å se på. Og det får faktisk enorme konsekvenser for barn som vokser opp i økonomisk fattigdom. Fordi normen i Norge er rikdom, blir det ekstremt ekskluderende å vokse opp i fattigdom. Nå har på en måte kommersen fått et slags jerngrep rundt folks sjølbilde, og særlig for barn og unge. Du er det du kjøper. Kjøper du ingenting, er du ingenting.

Fafo har nettopp lagt fram en rapport om hva vi kan gjøre for barn som vokser opp i økonomisk fattigdom. De peker spesielt på de viktige fellesarenaene der barn kan delta og få lov til å utvikle alle sine kreativiteter og ferdigheter og alle sine språk, fordi barn lærer med hele kroppen, med alle sansene. Og jeg er helt enig i det representanten Skei Grande sa her i stad, at dette dreier seg ikke bare om forebygging, dette dreier seg faktisk om det gode liv, og at alle mennesker skal ha muligheten til det gode liv. Og da må vi sørge for at musikkskoler, kulturskoler og den enhetsskolen som alle skal gå i, også har rom for dette. Derfor vil jeg utfordre kulturministeren og kulturkomiteen til å være med når vi diskuterer kommuneøkonomi, slik at den gir rom for dette som er så livsviktig.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: Den delen av komiteinnstillinga som gjeld kulturområdet, inneheld ei rad merknader, dels frå ein samla komite, dels frå eit fleirtal og dels frå ulike mindretal. Det inntrykket som sit sterkast att etter ei samla gjennomlesing av denne innstillinga, er likevel at det gjer seg gjeldande brei politisk semje om hovudlinene i kulturpolitikken. Dette må seiast å vera eit godt utgangspunkt for ei positiv vidareutvikling av dette saksområdet i åra som kjem.

Eit stort arbeid i åra framover blir å følgja opp stortingsmeldinga om arkiv, bibliotek og museum frå den førre Bondevik-regjeringa. Den meldinga, og oppgraderinga av dette feltet som meldinga skisserer, fekk brei tilslutning ved stortingsbehandlinga for eitt år sidan.

Det er vidare gledeleg at framlegget om eit felles samordnings- og utviklingsorgan for ABM-feltet har fått så god mottaking. Presiseringane komiteen kjem med, er heilt i tråd med dei tankane vi har i departementet. I samråd med utdannings- og forskingsministeren vil eg snarast vurdere om ABM-utvikling òg bør ta for seg ansvaret for skulebibliotek.

I budsjettet for 2002 er det lagt opp til ei styrking av museumsfeltet. Norsk museumsutvikling er godt i gang med dei omfattande, men heilt nødvendige, strukturreformene innanfor det norske museumslandskapet.

I ABM-meldinga vart det elles gjort framlegg om å samorganisera seks kunstinstitusjonar i Oslo-området, noko Stortinget slutta seg til. Visjonen for prosjektet er at det skal utviklast ein formidlingsarena som inkluderer eit breitt spektrum av kunstformer, ikkje minst nye grenseoverskridande ytringsformer.

I budsjettproposisjonen vart prosjektet Nasjonalt kunstmuseum følgt opp med ei løyving på 6 mill. kr. Eg er lite glad for at fleirtalet i komiteen har redusert budsjetttramma for prosjektet med 2 mill. kr, men eg ser likevel av merknadene frå fleirtalet i komiteen at dei gir sterk verbal støtte til prosjektet. Dette tolkar eg som ei klår melding om at fleirtalet vil at Regjeringa skal følgja opp intensjonen for det nye kunstmuseet. Det vil vi òg gjera, og vi vil presisera det i budsjettframlegget for 2003.

Av andre viktige enkeltprosjekt vil eg dessutan nemna Nasjonalbiblioteket, som har stort behov for å betra dei fysiske rammevilkåra for Oslo-avdelinga. Her må det samstundes arbeidast målretta for å finna løysingar som gir fullgode vilkår for tilsette og brukarar.

Det pågår for tida mange utgreiingsprosjekt innanfor kulturfeltet, m.a. innanfor musikk, scenekunst og litteratur. Dels er det tale om utgreingar sette i verk av departementet, dels er det prosjekt i regi av Norsk kulturråd og andre fagorgan. Dette vil vera viktige premisser for den framtidige kulturpolitikken, og eg vil leggja opp til ei samla drøfting i form av ei kulturmelding. Ei forsvarleg handsaming av dei mange utgreiingane tilseier at departementet nyttar det komande året til å førebu ei slik melding med sikte på framlegging for Stortinget tidleg i 2003.

Den økonomiske situasjonen i NRK og dei tiltaka leiinga i NRK har vedtatt, har den siste tida skapt stor debatt både her i Stortinget i dag og i media. Fleire parti har gått langt i å argumentera for detaljstyring av verksemda i NRK.

Eg vil her understreka det som må vera det prinsipielle utgangspunktet:

Regjeringa meiner det er svært viktig å halda ved lag ein ikkje-kommersiell allmennkringkastar med eit breitt tilbud av program til heile folket. NRK har som allmennkringkastar eit ansvar for å gi både breie og smale grupper eit godt kringkastingstilbod.

Korleis NRK skal løysa dette oppdraget, må leiinga av NRK ha stor fridom til å avgjera sjølv. Stortinget har vedtatt at NRK skal vera organisert som eit aksjeselskap. Styret i bedrifta må då òg få den fridomen som trengst for å driva selskapet på ein profesjonell og effektiv måte.

Eg går ut frå at NRK vil gjennomføra dei innsparingane som er naudsynte, utan at det går ut over oppgåvene som allmennkringkastar.

På bakgrunn av den debatten som no er i gang, meiner eg det er viktig at Stortinget får høve til å drøfta dette på eit meir prinsipielt grunnlag enn det ein budsjettdebatt gir høve til. Eg vil difor koma tilbake til Stortinget på ny-

året med ei munnleg orientering om NRK, og det vil eg – om Stortinget vil – gjera i februar.

Eg har merka meg at fleirtalet i komiteen har redusert tilskottet til lokale kulturbygg med 5,4 mill. kr. Desse bygga skaper stor lokal aktivitet og har mykje å seia for lokalsamfunna. Det er difor uheldig at forslaget til tilskott blir redusert, og at ventetida for tilskottet aukar. Mellom anna dreier dette seg om å leggja til rette for lokale kulturaktivitetar for born og unge, ei målgruppe som komiteen i fleire andre samanhengar legg stor vinn på.

Eg vil, trass i enkelte endringar eg har peikt på, oppsummera: Dette er eit felt som det viser seg å vera stor semje om. Bondevik-regjeringa la ikkje inn mange endringar i Stoltenberg-regjeringa sitt forslag, og komiteen har heller ikkje gjort store endringar. Dette borgar for eit godt samarbeidsklima på kulturfronten. Det er bra, for det fortener både kunsten og kulturen, og det gjer arbeidet lettare.

J ø r g e n K o s m o hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Torny Pedersen (A): Jeg har merket meg det statsråden sa om at hun over nyttår vil komme tilbake med en orientering om NRKs situasjon. Men jeg vil allikevel minne om følgende merknad:

«... NRKs distriktskontorer og distriktssendinger en meget viktig og høyt verdsatt del av NRKs virksomhet. Ikke minst av hensyn til NRKs legitimitet som allmennkringkaster, er det derfor nødvendig at distriktsendingene i hele landet styrkes, ikke svekkes.»

Dette er et sitat fra budsjettinnstillingen for 2001, der Kristelig Folkeparti var en sterk aktør i forhold til akkurat denne merknaden.

Jeg lurer på om statsråd Svarstad Haugland fortsatt står for dette synet. Og mener statsråden, som også er generalforsamling for NRK, at kuttet i stillinger ved alle distriktskontorene og lite eller ingen stillingsreduksjon på Marienlyst styrker NRKs distriktsprofil?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: På spørsmålet om Kristelig Folkeparti framleis står bak denne merknaden som representanten las, kan eg svara eit klart ja.

Når det gjeld omorganisering i NRK, har både kringkastingssjefen og programdirektøren sagt at det er noko som NRK har sett i gang uavhengig, faktisk, av debatten om kor store rammer NRK skal ha. Eg har òg lese brev der det frå NRK si side blir skrive at ein av grunnane til at dei gjer dette, er ynsket om at distriktsprogramma skal bli betre. Difor meiner eg det må ligga som eit krav til NRK når dei omorganiserer arbeidet sitt, at dei har fullmakt til å gjera det. Men om det går veldig sterkt ut over programtilbodet i distrikta, vil både generalforsamlinga og Stortinget reagere på det. Det trur eg òg NRK er klar over.

Vi må gi styret i NRK og kringkastingssjefen stor fri- dom ut frå at NRK er blitt eit aksjeselskap; dei har fått

fridom gjennom denne omorganiseringa til å innretta økonomien på ein slik måte at lyttarane og sjåarane får det best moglege resultatet ut av dei ressursane som NRK har. – Så eg kan seia ja til at vi står bak ei slik formulering den dag i dag.

Karin S. Woldseth (FrP): Et flertall i komiteen ber departementet sørge for at norske musikkutøveres interesser blir styrket gjennom innstillingsrett til deres respektive organisasjoner i de ulike fondsstyrene, råd og utvalg.

Nå vet vi at det snart skal velges nytt styre i Fond For Utøvende Kunstnere, og vi vet at Norsk Artistforbund er etablert.

Et flertall i komiteen ber departementet sørge for at denne organisasjonen likestilles med Musikernes fellesorganisasjon og GramArt med hensyn til innstillingsrett til styret.

Mitt spørsmål til statsråden blir derfor: Vil statsråden sørge for at komiteens flertallsmerknad blir etterfulgt, og at Norsk Artistforbund får innstillingsrett?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: Svaret på spørsmålet blir sjølvsagt ja.

Eg må halda meg til fleirtalsinnstillinga til komiteen, men om ein spør meg om eg likar det, så er svaret nei!

May Hansen (SV): Jeg har et spørsmål til statsråden. Under kap. 321 post 1, driftsutgifter, er det fra Regjeringens side foreslått et nytt statsstipend til Ragnar Andersen. Denne tildelingen er Sosialistisk Venstreparti imot, og vi har tatt ut 300 000 kr fra denne posten.

Denne tildelingen har også vært diskutert i media. Hvilke faglige vurderinger ligger til grunn for at Ragnar Andersen har fått et statsstipend? Etter vårt syn er det mange andre som har vist et samfunnsengasjement som er inkluderende for de fleste, og ikke ekskluderende.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: Eg har gått inn for at Ragnar Andersen skal få eit statsstipend i tre år. Eg skal ikkje no gå i detaljar i forhold til grunngevinga for det, men det eg kan gjera greie for, er at eg er veldig trygg på det faglege grunnlaget for å gi det stipendet.

Eg er klar over at det har vekt stor merksemd. Eg har både svart på det i media og gått inn i debatt om det. Eg skal ikkje gå inn i ein debatt om semje eller usemje her, men det det ikkje er tvil om, er at den faglege grunngevinga er sterk for at vedkommande skal få det statsstipendet.

Eg har valt å gi statsstipendet for tre år for at han skal bli ferdig med ei doktoravhandling på eit felt der det pågår veldig lite arbeid – og dei teologiske miljøa har faktisk ynskt meir arbeid på dette feltet. Eg kan òg nemna at det står sterke krefter bak søknaden, òg av fagleg karakter. For å trekkja inn bispekollegiet her, er søknaden støtta av både biskop Bondevik og biskop Steinholt. Dermed vil vel òg kanskje den teologiske breidda i støtta vera tilfredsstillande, til og med for SV.

Åslaug Haga (Sp): Senterpartiet var uenig med stortingsflertallet som innlemmet det øremerkede tilskuddet til bokbussene i inntektssystemet i budsjettet for 2000. Bevilgningen var da på vel 19 mill. kr.

Med en bevilgning i den størrelsesorden har bokbussene kunnet gi et viktig tilbud til folk som ellers ikke har enkel tilgang til bibliotek tjenester. I år gjeninnfører stortingsflertallet – gledelig nok – det øremerkede tilskuddet til bokbussar, men med puslete 1,5 mill. kr!

Mitt spørsmål til statsråden blir da: Hvor mange bokbussar får tilskudd, og hvor stort blir tilskuddet til den enkelte bokbuss i 2002? Jeg motstår da fristelsen til å spørre hvor mange kilometer statsråden tror bokbussene vil kunne kjøre med de rammene som er foreslått! Mange kan det umulig bli, men det greier jeg å regne ut selv!

Presidenten: Ja, dette var en ligning med mange ukjente!

(Munterhet i salen)

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: Eg skal ikkje ta på meg å rekna ut verken kilometer eller andre ting, men eg må seia meg einig i representanten Hagas undring over dei 1,5 mill. kr som kom inn igjen, i og med at parti som «pusher» på for å få dette inn på statsbudsjettet, før har gått inn for å leggja det inn i rammene.

Det er ikkje like lett å fortelja kva dei 1,5 mill. kr skal gå til. Vi må gå i ein dialog med dei som driv bokbussane, for å få eit svar på det. Eg skal ikkje gi eit klart svar på kva anbefalinga frå departementet vil bli, men ein tanke kan jo vera at ein kan støtta den. Fleire av desse bussane er gamle, og ein treng nye bussar i enkelte område – ein tanke kan kanskje vera at ein kan satsa på å bytta ut ein av dei gamle bussane med ein ny.

Eg må ta dette til etterretning, og eg er heilt sikker på at desse pengane skal bli til glede for bokbussane og for brukarane. Vi får heller koma tilbake til korleis vi på best mogleg måte skal gjera det, slik at vi kan bruka pengane til nytte for saka.

Trond Giske (A): Først en kommentar til NRK-diskusjonen. Statsråden sier at hun fortsatt står fast på det Kristelig Folkeparti skrev i en mindretallsmerknad til budsjettet i fjor, om at distriktssendingene skal styrkes, ikke svekkes. Det er ikke noen tvil om at det som nå skjer, er en bemanningsreduksjon. Det kan godt hende at det ut fra styrets vurderinger er en riktig prioritering, men statsråden burde i hvert fall være i stand til å innrømme at det er stikk i strid med det hennes parti var med på å skrive i fjor.

Så til budsjettforliket. Det er riktig som statsråden sier, at det ikke var store endringene som kom med Bondevik-regjeringen i kulturbudsjettet. Det som kom, var hovedsakelig noen kutt: 33 mill. kr på pressestøtten, 6 mill. kr på den kulturelle skolesekken, og så en del mindre endringer. Vi klarte å komme til enighet i komiteen på tross av at Arbeiderpartiet hadde 54 mill. kr mer i kulturrammen enn det regjeringspartiene hadde. Og det var bra, for jeg tror alternativet – enighet med Fremskrittspartiet og regjeringspartiene – hadde vært verre. Mitt spørsmål til statsråden er: Ser hun det også i årene framover slik at det er langt bedre at Regjeringen finner løsninger med Arbeiderpartiet i komiteen, og at Fremskrittspartiet er et dårlig egnet parti å komme til enighet med på dette området?

Så har jeg også et spørsmål i forbindelse med diskusjonen rundt Kulturrådet. Det var jo misnøye i Kulturrådet over at Kulturdepartementet under Ellen Horns ledelse hadde noen meninger om hvordan de pengene skulle brukes. Det løste vi i komiteen ved delvis å ta pengene ut av Kulturrådets disposisjon og bevilge direkte til Oslo Danseensemble. Jeg registrerte at også det har vakt en viss misnøye i Kulturrådet.

Jeg har lyst til å sende det signalet – og ber statsråden videreformidle det – at Kulturrådets kulturpolitikk skal være en del av Regjeringens og Stortingets overordnede kulturpolitikk, det skal ikke være Regjeringens og Stortingets kulturpolitikk som er en del av Kulturrådets prioriteringer. Kan statsråden bekrefte at hun vil videreformidle det til rette vedkommende?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: Det var eit leiande spørsmål eg fekk frå representanten Giske. Men det er jo ei kjensgjerning – det har vi høyrte av innlegg frå Framstegspartiet i salen her i dag – at Framstegspartiet har ein annan kulturpolitikk enn dei andre partia. Dermed vil det vera lettare for regjeringspartia, trur eg, å bli einige om prioriteringane med Arbeidarpartiet, eller med SV, enn med Framstegspartiet. Når det gjeld kulturpolitikken, ligg vi kvarandre nærare enn Framstegspartiet. Så har eg svart på det.

Når det gjeld Kulturrådet, har for så vidt komiteen løyst dette. Men eg må nok ærleg innrømme at eg sjølv sagt hadde føretrekt den løysinga som Regjeringa foreslo i tilleggsproposisjonen. Det må vera ein samanheng mellom dei ansvarsområda som Stortinget og Regjeringa gir Kulturrådet, og då må vi ha tillit til at Kulturrådet faktisk forvaltar det ansvaret dei får. Den same tilliten må vi ha til at NRK-styret forvaltar det ansvaret dei får frå storting og regjering. Vi kan gjerne koma med signal – og det gjorde vi òg frå Regjeringa si side når det galdt tildeling av ulike ting – og eg trur at Kulturrådet ville ha lytta til dei signala som kom. Det hadde kanskje vore betre enn å prøva å dirigera Kulturrådet når det gjeld kva dei skal gjera. Korfor i all verda skal vi ha eit Kulturråd, dersom Regjeringa skal dirigera kven dei skal gje pengar til? Då kan vi gjera jobben sjølve, og då treng vi ikkje ha eit kulturråd.

Eg skal gi signala frå representanten Giske – det kan eg godt gjera. Elles trur eg faktisk dei har oppfatta det. Eg er altså ikkje einig med Giske i det han seier, fordi det må vera ein samanheng i forhold til kva vi gir av tillit til dei råda vi oppnemner på vegner av storting eller regjering.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Synnøve Konglevoll (A): Arbeiderpartiet vil ha gode vilkår for idrett på alle plan. Enten man selv driver aktiv

idrett, er mosjonist, arbeider frivillig i klubber og lag, eller er en ivrig tilskuer fra sofaen, har idrett en stor plass i mange menneskers liv. Idrett er både underholdning og fritidsaktivitet. Idrett er helsefremmende og bidrar til å skape møteplasser for mennesker med ulike bakgrunn.

I dag opplever barn å bli avvist fra idrettstilbud fordi det er mangel på baner eller haller. Arbeiderpartiet vil ikke at mangel på plass skal hindre barn i å drive med idrett. Derfor vil vi satse på utbygging av flerbrukshaller og idrettsanlegg. Større byer og tettsteder skal prioriteres. Jeg er derfor veldig glad for at det i forliket mellom Arbeiderpartiet og regjeringspartiene ble plass til ekstratilskudd til en flerbrukshall, og at den ser ut til å bli lokalisert til Kvaløysletta i Tromsø.

Flerbrukshallene skal være møteplasser i nærmiljøet med ulike idretts- og fritidsaktiviteter for alle generasjoner. Her skal det være rom for mange typer aktiviteter: både organisert idrett, aktiviteter som den enkelte selv legger opp til, og i tillegg aktiviteter som ikke direkte er knyttet til idrett, som f.eks. eldrecenter, frivillige organisasjoner, skolefritidsordning eller bibliotek. I tillegg mener vi det er viktig at det også prioriteres midler til vedlikehold og rehabilitering av gamle anlegg.

Sentrale og lokale myndigheter har sammen ansvaret for å bidra til et godt idrettstilbud i hele landet. Det er den frivillige innsatsen idretten lever av. Men det er også viktig at man ikke kveler den frivillige innsatsen. Det er viktig at ikke krav om medvirkning fra foreldre eller størrelsen på medlemskontingenten skal hindre noen, barn eller unge, i å delta. Idrett skal være for alle, og det er grunnlaget for den nye støtteordningen for idrettslag, som øker inntektene til lag og klubber i lokalmiljøet. Arbeiderpartiet vil i fremtiden følge opp satsingen ut fra erfaringen med den nye ordningen.

Noen av de midlene som overføres fra staten til organisasjonene, har til hensikt å løfte inn barn og unge som står i fare for å falle utenfor fellesskapet. På den måten kan idrett for alle bidra til et samfunn for alle.

Mange toppidrettsutøvere lever av idretten sin. I den profesjonelle delen av idretten har vi både arbeidstakere og arbeidsgivere. Det innebærer at det også må stilles krav til ordnede arbeidsforhold med arbeidskontrakter og forsikringsordninger som holder.

Arbeiderpartiet ser svært alvorlig på den økende bruken av doping i idretten, og vi vil styrke antidopingarbeidet i norsk idrett. Gjennom forskning og utvikling må vi finne metoder som avdekker bruk av kjente dopingmidler, og mulighet til å følge utviklingen av stadig nye dopingmetoder. Opplysnings- og holdningsarbeidet må styrkes i samarbeid med idrettens egne organisasjoner. Arbeiderpartiet vil at både erverv, besittelse og bruk av dopingmidler bør gjøres straffbart.

Doping handler om at noen ønsker å gjøre yteevnen større. Men for noen handler det også om å nå kunstige kroppsidealer. Som jeg startet innlegget mitt med, er idrett helsefremmende og viktig for å skape gode fellesskap. Men idrettsmiljøet kan også legge kimen til spiseforstyrrelser. Regjeringen har økt innsatsen overfor spiseforstyrrelser, men vi har overhodet ikke kommet langt

nok. Når det gjelder selve behandlingsbiten, er det selvsagt helseministerens ansvar. Men når det gjelder økt innsats for forebygging og tidlig hjelp, er det områder som jeg håper at både kulturministeren og barne- og familieministeren vil engasjere seg aktivt i.

Afshan Rafiq (H): Kunst og kultur har en egenverdi og er av avgjørende betydning for utviklingen av den enkelte identitet, livskvalitet og engasjement.

Det norske kulturlandskapet kjennetegnes av godt utviklede kulturinstitusjoner og et profesjonelt kunstliv, med høyt kvalifiserte, skapende og utøvende kunstnere. Samtidig har Norge et bredt og verdifullt folkelig engasjement i frivillige kulturaktiviteter. Det er derfor nødvendig å gi både den profesjonelle og den amatørbaserte kulturen bedre rammevilkår som gir stimulans til landets kunstnere, uavhengig av om de er frie og selvstendige eller aktive innenfor kulturinstitusjonene.

Det er også viktig å utvikle kulturpolitikken på en måte som stimulerer interessen for kulturfeltet også blant Norges befolkning som har sine røtter i andre land og kulturer. Gjennom å fremme møteplasser for kunstnerisk utvikling og kulturell utveksling kan det skapes tilhørighet, kommunikasjon og gjensidig forståelse på tvers av kulturelle forskjeller. I et stadig åpnere internasjonalt samfunn er det også viktig at kultursektoren utnytter de mulighetene og griper de utfordringene dette representerer. Samspill over landegrensene og samarbeid mellom kulturinstitusjonene i ulike land blir derfor stadig viktigere.

Kulturell medvirkning er en avgjørende del av den identitetsbyggende prosessen for likestilling og integrering. Jeg er derfor veldig glad for den budsjettavtalen vi nå har fått til med Arbeiderpartiet, som bl.a. gir kulturer fra andre verdensdeler et lite, men viktig løft.

Mela 2002, som er en norsk-pakistansk kulturmønstring som vil synliggjøre og øke kunnskap om kunst og kultur fra den regionen i Sørøst-Asia hvor den største andel minoriteter bosatt i Norge kommer fra, har fått 400 000 kr. I tillegg har vi gitt 400 000 kr til Agenda X, som er et enestående skribentopplæringstiltak som har gitt mange minoritetsungdommer som ønsker å utvikle seg som skribenter, en reell mulighet til det. Disse unge skribentene skaper et nytt og spennende krysningsspunkt i litteraturen, som etter hvert vil bli en viktig brikke i norsk forfatterlandskap. For å få til et mangfoldig tilbud også innenfor litteraturen, som er en unik kulturformidler, er det viktig å fange opp nye tanker og uttrykk. Gi anerkjennelse til de nye stemmene og få dem fram i lyset! Dette er for øvrig også i tråd med det som står i Semerkleringen om at Samarbeidsregjeringen vil føre en kulturpolitikk som gir nye impulser og stimulerer til kreativitet og nyskaping i kulturlivet.

Ellers er vi meget fornøyd med at kulturbudsjettet for neste år er en styrkelse for museene, jazz, dans og operafremtidling. Vi synes det er viktig at omdisponeringene innenfor kulturbudsjettet bl.a. går til å øke bevilgningene til lokale og regionale kulturbygg og festivalstøtte, noe som representerer en kultur som det er verdt å ta vare på.

Bjørgulv Froyn (SV): Politikk er i bunnen et spørsmål om kampen for å leve. Kulturen er måten vi vil leve på. Dette er et utgangspunkt for å kunne forstå hvorfor det er viktig å satse på kultur og forstå kulturbegrepet som noe annet enn spørsmål om å bevilge penger. Å satse på kultur er en strategi for det livet vi ønsker å leve i dag, og likeledes for det livet vi ønsker våre barn skal få i framtiden.

Det er en myte at kunstnere må være fattige for å bli gode. Gjerrighet i en kultursatsing er bare et uttrykk for åndsfattigdom i landet. Mitt ønske er at kultur- og kunstmiljøene i dette landet blir i stand til å se at vi som opererer på den politiske arenaen, faktisk vil noe med kulturlivet. Jeg vil at de menneskene – og også andre – kan oppleve at politikere møter kulturlivet med heftighet og begeistring. I den sammenheng kunne jeg – siden andre har gjort det i tidligere debatter – sende et julekort til Fremskrittspartiet, og sagt at mitt håp var at også de ville oppfatte det.

Jeg er glad for at det i flertallsinnstillingen satses bredt, for det er ikke bare det tradisjonelle kulturlivet vi snakker om, men det er også det mer eksperimentelle. Jeg setter pris på at det til Oslo Danseensemble foreslås bevilget 1 mill. kr. Likeledes er det et viktig signal at det til Agenda X foreslås en bevilgning på 400 000 kr, fordi det gir rom for ungdom med minoritetsbakgrunn for å satse på litteratur som har en forankring i den kulturen de er en del av.

Så til en annen sak. Det er tradisjon for at Stortinget følger den innstilling Regjeringen har kommet med når det gjelder statsstipender. Jeg skal derfor ikke gjøre noe annet enn å komme med en anmodning til statsråden om å vurdere én spesiell forfatter ved neste tildelingsrunde. Denne forfatteren mener jeg fortjener å bli statsstipendiat, både som person og som forfatter, men, viktigst kanskje, som et symbol for en hel generasjon.

For noen år siden ble det her i Stortinget lest opp en erklæring med en beklagelse overfor NS-barna i Norge. Det var en viktig hendelse i arbeidet med å legge 2. verdenskrig bak oss. Og den som på mange måter har stått i front og satt ord på NS-barnas skjebne og behandlingen av dem, er forfatteren Eystein Eggen. Gjennom boken «Gutten fra Gimle» fikk han fortalt sin historie.

Jeg vil derfor be statsråden om nøye å vurdere forfatteren Eystein Eggen neste gang det legges fram forslag om tildeling av statsstipender.

Dagrun Eriksen (KrF): Kulturopplevelser rører ved det åndelige i oss mennesker. Det utfordrer oss på et annet plan enn det intellektuelle. Et møte med kunst kan inspirere og provosere, og noen ganger skjønner vi ikke noen ting. Da må vi vel innse at kunsten var ment å treffe noen andre enn oss, eller at vår egen fortrefelighet er blitt utfordret.

Det er mange barn og unge som utfolder sin kreativitet gjennom kulturaktiviteter. Musikk- og kulturskolene er blitt et positivt innslag i mange unges hverdag. Disse skolene ligger ikke under vår komite. Jeg synes likevel det burde nevnes at kulturkomiteen ikke bare har registrert deres eksistens, men at vi også setter pris på dem.

Økt satsing på kunst og kultur til barn og unge er helt sentralt i en opprustning av Kultur-Norge. Under utviklingen av den kulturelle skolesekken bør vi ha et øye også mot musikk- og kulturskolene. Et samarbeid her må være naturlig og en styrke for begge tiltak.

Det er også mange mennesker som legger ned mye arbeid i forskjellige frivillige organisasjoner. Gjennom disse organisasjonene legges det ned betydelig innsats både fra voksne, unge og barn. I mange sammenhenger blir dette sett på som forebyggende tiltak. Og nå, president, advarer jeg deg: Her kommer en av mine kjepphester.

Når du driver med fritidsaktiviteter, om du er fem eller femti, er det en del av din hverdag. Det er med på å heve livskvaliteten din. Og du gjør det fordi du har lyst. Som representanten fra Venstre sa: Ingen har musikkor for gamle damer for å forebygge – for å hindre at de driver med sladder. Men jeg skal innrømme at da jeg satt i kulturstyret i Kristiansand, hendte det at jeg måtte bruke argumenter som at dette er forebyggende, og at det var billige aktiviteter. Vi får mye ut av hver krone gjennom disse aktivitetene. Jeg hører meg selv! Men det var i den desperate kampen for å få andre med på å bevilge sårt tiltrengte kroner. Jeg vet også at alt jeg var med i som barn og ungdom, gjorde jeg fordi jeg trivdes med det, og det hadde en egenverdi for meg.

Det har vært en opprydding i regelverket i tilskuddsordningene etter den såkalte AUF-saken. Det er selvfølgelig viktig at det offentlige har sjekkpunkter som sikrer at ressursene når det formålet som de var tiltenkt. Men etter samtaler med Landsrådet for Norske Barne- og Ungdomsorganisasjoner viser det seg at det brukes enorme ressurser på å oppfylle våre krav til kontroll.

Det er varslet en evaluering av denne tilskuddsordningen. Da vil vi spesielt peke på at det må resultere i en ordning som må redusere byråkrati og administrasjon, slik at organisasjonene kan bruke mest mulig av tiden sin til det de er til for. Det er blitt sagt at de overføringene som nå går til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner, er de best bevoktede statsmidlene vi har, og det er et tankekor.

Kampen om militærorkestrene har pågått en stund, og jeg er glad for at det nå nærmer seg en løsning. Etter nedbyggingen av Forsvarets anlegg på Sørlandet sa jeg i min tid i forsvarskomiteen at nå har vi bare Forsvarets spillende musikanter igjen til å forsvare oss. I den sammenheng burde vel divisjonsmusikken utelukkende være en forsvarssak. Men i realiteten – det innrømmer jeg – er det nok vel så mye en kultursak.

Kristelig Folkeparti er glad for at Kulturdepartementet sammen med Forsvarsdepartementet nå er i gang med å finne løsninger for divisjonsmusikken i Halden og i Kristiansand. Kristelig Folkeparti er også glad for – og kanskje spesielt Kristelig Folkepartis representanter fra Kristiansand – at en samlet komite understreker viktigheten av å involvere de berørte kommuner og fylkeskommuner i arbeidet på en forpliktende måte. Komiteen er enig om at målsettingen må være å finne fram til helhetlige løsninger som ivaretar viktige kulturpolitiske målsettinger i regionene.

Som en avslutning, og kanskje som en julehilsen hjem, har jeg lyst til å understreke det komiteen har sagt om seilskipene. Vi har understreket at dette er kulturskatter som vi skal ta vare på. Jeg er glad for at vi nå er enige om at det må avsettes midler slik at skipene kan sikres en forutsigbar økonomi for fremtiden, for restaurering av disse skipene er veldig nødvendig.

Torny Pedersen (A): Den norske kulturen er kontrastrik og mangfoldig. Tar man en reise rundt omkring i vårt flotte kulturland, blir man overveldet over kreativiteten og stå på-viljen. Enkeltpersoner og frivillige organisasjoner fortjener en stor takk, for disse er egentlig bærebjelken i kulturlivet i landet vårt.

Selvsagt representerer kulturinstitusjonene infrastrukturen og kontinuiteten og er en viktig møteplass for opplevelser og kunnskap, men jo flere arenaer man kan nyttiggjøre som kulturbærere, jo mer når man ut til alle grupper i samfunnet. Jeg tenker da spesielt på «den kulturelle skolesekken», hvor ulike kunstnere drar ut og formidler kunst og kultur sammen med barn, på barnas arena. Jeg håper at både begrepet «den kulturelle skolesekken» og innholdet får lov til å bestå og utvikle seg videre. Her får skoleelever en sekk som er full av inspirasjon, stimulans, kunnskap og ikke minst med rom for fantasi. Albert Einstein har en gang sagt: «Fantasi er viktigere enn kunnskap». Og hvem har større fantasi enn barn?

Arbeiderpartiet er opptatt av at kulturen skal være med og gi verdiskaping bl.a. gjennom turist- og reiselivsopplevelser. Samhandling av natur og kultur er en naturlig del av dette, spesielt i Distrikts-Norge. Jeg nevner bare Lofoten, med natur og kultur hånd i hånd. Dette har skapt mange verdifulle arbeidsplasser.

For meg er det spesielt gledelig at Arbeiderpartiet fikk støtte fra hele komiteen, unntatt Fremskrittspartiet – det var jo ikke uventet – med hensyn til at staten nå går inn med 1 mill. kr for 2002 til oppstart av det lenge påtenkte Hamsun-senteret på Hamarøy i Nordland. Dette er av stor kulturell og distriktpolitisk betydning. Alle kjenner Hamsun og hans forfatterskap, og selvfølgelig er det nødvendig å ære hans minne med et senter bygd på den plassen hvor han vokste opp. Totalsummen for senteret er 65 mill. kr, og allerede nå er senteret finansiert med over halvparten av denne summen. Prosjektet er klart til oppstart, og forhåpentligvis settes spaden i jorda i august i 2002. Jeg forventer at det samme flertallet som er i dag, vil følge opp dette byggeprosjektet ved kommende budsjettbehandlinger.

Distriktpolitikk er det også at NRKs distriktskontorer opprettholdes, og at Nordland og Østfold nå har fått egne distriktsendinger for TV. Men dessverre ble gleden kortvarig for Nordland da styret i NRK besluttet at Nordland bare får smuler av det vedtaket Stortinget har gjort om TV-sendinger for Nordland og Østfold. Jeg kaller 5 minutter for smuler. Pengene til disse sendingene er for lengst betalt inn på forskudd gjennom lisensøkning, helt siden 1997, og de vedtakene som ble gjort i Stortinget den gang, innebar ikke 5-minuttersendinger. De eksisterte ikke da, så Stortinget har selvfølgelig ment at Nord-

land skulle likestilles med de andre distriktskontorene, som har 25 minutter. På grunn av den vanskelige økonomiske situasjonen for NRK velger altså NRK å bruke allerede innbetalte ekstra lisenspengene til andre formål enn dem de var øremerket til. Skuffelsen i Nordland er enormt stor, og toppolitikere i fylket vurderer nå om Nordland skal nekte å betale lisens. Nordnytt, som i dag er sendingen for alle de tre nordligste fylkene, dekker ikke behovet for Nordland. Avstandene er store, og geografien er vanskelig, slik at det å få en fullverdig sending for Nordland kan bare gjøres gjennom en sendeflate lik den de andre distriktskontorene har.

Jeg forventer at statsråden følger opp det hun tidligere har sagt til avisen Nordlands Framtid:

«Jeg synes ikke det NRK har kommet med er godt nok for Nordland».

Videre sier statsråden at hun heller ikke kan utelukke at det kan bli aktuelt å instruere NRK-ledelsen i denne saken. Vil så statsråden holde det hun har lovet, og samtidig følge opp Stortingets vedtak? Og hva vil statsråden gjøre med situasjonen generelt for NRK?

Presidenten: Før vi går over til 3-minuttersinnleggene, vil presidenten vise til at komiteen har valgt å slå sammen 3-minuttersinnleggene i begge debattene, og at presidenten egentlig skal avvise dem som har hatt ordet to ganger. Det blir etter presidentens oppfatning helt umulig. Presidenten vil forholde seg til den siste debatten, og de som tegner seg mer enn to ganger i forhold til den talerlisten vi hadde under den siste debatten, får kun ordet til en kort merknad. – Dette til orientering. Presidenten håper, når han er såpass liberal, at det ikke blir så veldig mange som tegner seg til 3-minuttersinnlegg.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Åslaug Haga (Sp): Folk i en rekke kommuner kan glede seg over at de har fått nye kulturbygg i nærmiljøet. Kulturbyggene bidrar til å styrke kulturlivet i det enkelte lokalsamfunn. Kor, korps og teater får mulighet til å oppføre i lokaler som tilfredsstiller dagens krav, og lokalmiljøene får anledning til å ta imot besøk av forestillinger som ellers ville vært forbeholdt folk i et fåtall byer i landet. Men det er fortsatt svært mange lokalsamfunn som står i kø for å få midler til kulturbygg. Etterslepet er stort, og midler fra staten, sjøl om de er begrenset, vil i mange tilfeller være det som vipper, som gjør om kommunene greier å finansiere et nytt bygg.

Det er særdeles skuffende at et flertall i Stortinget går inn for å radbrekke posten til kulturbygg. Ikke bare reduserer flertallet bevilgningen til lokale og regionale kulturbygg med 5,4 mill. kr fra 2001 til 2002, men de uthuler samtidig ordningen ved å innlemme tiltak som ikke defineres som lokalt eller regionalt kulturbygg. Av en eller annen besynderlig grunn er denne posten brukt til en oppsamlingspost av for øvrig utmerkede tiltak, men som ikke har noe med kulturbygg å gjøre. På posten for lokale og regionale kulturhus legges det inn penger til det som i hovedsak er idrettshaller – som har en egen bevilg-

ning over idrettsmidlene på over 350 mill. kr, her tar man inn prosjekteringsmidler til Europas Bluessenter på Notodden – som under ingen omstendighet vil bli et kulturhus, man tar inn oppstartingsbevilgning for Hamsunsenteret i Nordland – som opplagt er et nasjonalt kulturbygg, og som det finnes egen post for, her tar man inn prosjekteringsmidler til Hedmark Teater – som heller ikke har noe på denne posten å gjøre. Som sagt, Senterpartiet støtter alle disse tiltakene, men måten komiteen har finansiert tiltakene på, radbrekker støtten til lokale og regionale kulturbygg.

I fjorårets budsjettinnstilling mente Høyre og Kristelig Folkeparti følgende, sammen med SV og Senterpartiet:

Partiene «vil understreke den viktige betydningen lokale og regionale kulturhus har for kulturlivet i det enkelte lokalsamfunn. Disse medlemmer viser til at presset på tilskuddsordningen er stort og at mange søknader gjentas over flere år uten å nå opp.»

Dette mente man i fjor. I år mener man tydeligvis helt andre ting. Jeg kan bare konstatere og beklage dette. Men det gir utvilsomt et inntrykk av manglende sammenheng i disse partienes kulturpolitikk, og at prioriteringene fra år til år er svært tilfeldige.

Til slutt tar jeg opp vårt forslag nr. 35.

Presidenten: Åslaug Haga har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): Kvifor er det nødvendig med forbrukarkontor i kvart fylke? Fordi dei har direkte kontakt med publikum, fordi problemoppfanging og forbrukarpolitiske framstøytar skjer best ved lokal tilknytning. Konkurransetilsynet er no regionalisert. Det er eit ytterlegare moment som talar for å halda ved lag fylkeskontor.

Kristeleg Folkeparti, Senterpartiet, SV, Venstre og Bastesen stod saman om å understreka dette i ein eigen merknad ved behandlinga av revidert nasjonalbudsjett så seint som i vår. Framstegspartiet sa i sin merknad at forslaget om nedskjering bryt med den beste kvaliteten Forbrukerrådet har. Dei peikte på nærleiken til brukarane, til media, til næringsliv, til organisasjonar og til det politiske systemet, og sa bl.a. òg at forbrukarkontora alt ligg på eit minimum av det forbrukarane fortener.

Kva er det så som har skjedd frå ei brei semje om fylkeskontor i 2000, til klare standpunkt frå fleire parti i vår og til innstillinga i dag, der det berre er SV og Senterpartiet som står bak eit forslag om eitt kontor i kvart fylke? Jo, Arbeidarpartiet har kome med forslag til endringar i vedtektene for Forbrukarrådet. Institusjonen si uavhengigheit skal presiserast, føresegna i gjeldande vedtekter om forbrukarkontor i kvart fylke skal erstattast av ein desentralisert organisasjonsstruktur. Servicenivået skal halda opp i størst mogleg grad, heiter det.

Med det kjøpepresset, og med alle dei tilboda som finst i vårt samfunn, må det vera viktigare enn nokon gong å ha tydeleg forbrukarrettlegg i kvart fylke. Eg vil be statsråden, i lys av Kristeleg Folkeparti og Venstre sitt

standpunkt så seint som i juni 2001, å vurdere denne saka på nytt. Eg synest òg Ola T. Lånke bør svara på om det er uavhengigheit eller service som skal vera det overordna.

Så til eit område som òg krev avklaring, og det er tilskotet til krisesenter. Ein gjennomgang av finansieringa vart varsla i handlingsplanen mot kvinnevald frå sentrumsregjeringa. To år seinare har enno ikkje desse sentra føreseielege økonomiske grunnlag. Av omsyn til alle dei som får ein høgst nødvendig hjelp gjennom desse sentra, er det nødvendig å be om ei snarleg avklaring.

Heikki Holmås (SV): Nå skulle jeg egentlig holde et innlegg for statsråd Victor Norman, men siden han ikke er her, må jeg be om at dette innlegget sendes til ham i posten, slik at han i hvert fall får referat fra debatten.

Jeg har jo prøvd å riste litegrann i Erna Solberg og Victor Norman fordi jeg ikke synes de har noen god boligpolitikk. Men jeg vet ikke om ristingen har virket på noen som helst måte. Jeg har likevel kanskje klart å skremme noen lite grann. For jeg ser at regjeringspartiene i komiteen nå har vært med på å sikre flertall for forslaget om at staten skal kunne selge ut sine eiendommer billigere, som jo ble foreslått fjernet av den nye regjeringen. Det er bra. Og det er en veldig god begynnelse. For selger man tomter billigere enn markedspris, kan man få ut billigere boliger i den andre enden.

Men vi som tilhører dette flertallet i Stortinget, har et problem. For selv om Stortinget aldri så mye gir Regjeringen fullmakt til å selge tomter billig, slik at vi kan få billige boliger, hjelper det jo ingenting hvis Regjeringen sier, slik Victor Norman sa fra talerstolen her i stad, at den ikke har tenkt å gjøre det. Vi registrerer at Stortinget har lyst til å gi Regjeringen en fullmakt til å gjøre dette – men vi har ikke bedt om denne fullmakten, sa Norman i stad.

I løpet av den siste uken har jeg hørt både statsråd Norman og statsråd Solberg si at de ikke har noe lyst til å selge tomter til under markedspris. Da skjønner jeg at jobben jeg har for meg, ligger i å overbevise statsrådene om at dette er lurt, og det har jeg tenkt å gjøre.

Hovedinnvendingen fra Norman er at det er vanskelig å sikre at subsidiene som ligger i det å selge tomter billig, ikke havner i lommene til en utbygger istedenfor å bli i prosjektet. Derfor er han heller for å bruke tilskudd. Erna Solberg synes det er urettferdig med subsidierte tomter, fordi pengene i hovedsak vil gå til Oslo.

Til Norman: Jeg er helt enig med Norman i at staten ikke bare kan selge billige tomter til hvem som helst. Men det som går an, er å sikre at pengene blir i prosjektet. Dette gjøres allerede i Bergen, i den såkalte Bergensmodellen, der billige utleieboliger bygges med tilskudd fra staten, og der kommunen sørger for billige tomter. Boligbyggelaget forplikter seg til billige boliger med evigvarende disposisjonsrett for kommunen til en viss del av leilighetene. Dette er en bra løsning, for da sikrer man at pengene blir i prosjektet.

Til Erna Solberg: Problemet er størst i Oslo, og derfor er det helt naturlig og logisk at hvis vi skal subsidiere, gjør vi det hovedsakelig på de tomtene som staten har her

i Oslo. Her er staten en stor tomteeier. Om vi velger å gi pengene i form av tilskudd, slik at man kan kjøpe tomter, eller gi det i form av tomter, er det slik at det er lurere å gi tomter, for da vet vi nøyaktig at disse tomtene vil gå til akkurat det formålet. Da bedrer vi boligbyggingen.

Presidenten: Presidenten synes han har hørt nesten samme innlegget en gang før i forbindelse med et annet budsjett.

Eli Sollied Øveraas har trukket seg fra talerlisten. Neste er da Olemic Thommessen. – Beklager hvis det kom overraskende, men det ble en ledig plass.

Olemic Thommessen (H): Jeg tar gjerne overraskelser av denne karakter.

Når jeg har bedt om ordet to ganger, er det fordi jeg føler behov for å si noe om momsreformen og de utgiftene som har kommet på når det gjelder KLP. Komiteen har vært opptatt av at mange av de institusjonene som ligger under våre kapitler, har blitt rammet av disse reformene på en veldig ubehagelig måte. Under kapitlene Teater- og operaformål og Museums- og andre kulturvernformål er dette spesifikt nevnt. Der ber komiteens flertall, som består av alle utenom Fremskrittspartiet, om at departementet skal kartlegge de negative virkningene og komme tilbake i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett med forslag til kompensasjoner eller iallfall vurdere slike.

Da er det dessverre skjedd at dette ikke er nevnt under musikkkapitlet. Det betyr at orkesterne våre dermed ikke er omfattet av denne merknaden. Jeg er helt overbevist om at det samme flertallet som er representert i de to merknadene som jeg har nevnt, også vil stå bak at denne vurderingen også må kunne gjøres for orkesterne våre. De ligger i det samme landskapet.

Ola T. Lånke (KrF): Til det siste fra representanten Thommessen kan jeg bare bekrefte at fra Kristelig Folkepartis side står vi bak dette som nå ble sagt.

Jeg har fått to angrep, må jeg vel nesten si, fra vår tidligere regjeringsskamarat, Senterpartiet, det siste fra representanten Meltveit Kleppa, og dernest fra representanten Åslaug Haga. Det første spørsmålet tror jeg jeg vil utfordre barne- og familieministeren til å svare på, så har vi en slags arbeidsfordeling, så kan jeg si litt om det som har med kultur og kulturbygg å gjøre.

Jeg synes jo, jeg skal være ærlig og si det, at representanten Haga brukte ganske sterke uttrykk – radbrekking og uthuling av et viktig kapittel. Regionale og lokale kulturbygg har vært et viktig satsingskapittel for oss sammen gjennom mange år. Det er fortsatt det. Det står i programmet også til Kristelig Folkeparti, og vi kommer til å kjempe for at det skal ha et høyt nivå, for det er et veldig stort etterslep, og det blir brukt og kommer til nytte.

Så er det det at vi har en del forhandlinger av og til som gjør at vi også må være villige til å gi på områder hvor det kan smerte litt. Det tror jeg også Senterpartiet og representanten Haga har vært med på. Jeg må bare si at alternativet kunne selvfølgelig ha vært at vi hadde måttet kutte på pressestøtten. Ville representanten Haga synes

det var noe hyggelig? Vi kunne ha kuttet på frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner. Ville representanten Haga synes det var noe hyggelig? Vi kunne ha kuttet på museer, arkiv og bibliotek. Ville representanten Haga synes det var hyggelig? Selv raljerte hun nærmest over et forslag om å gjenopprette en post til støtte for mobile bibliotekjenester, at posten var altfor liten. Hadde vi ikke vært villige til å være med og kutte og få til en avtale, hadde vi ikke hatt noen ting. Det hadde vel heller ikke vært så veldig hyggelig.

Til slutt har jeg bare lyst til å si at i dette kulturbudsjettet, lagt fram av Arbeiderpartiet og videreført av Samarbeidsregjeringen, er det lagt inn mer til kultur enn i noen av de foregående budsjettene mens Senterpartiet og Kristelig Folkeparti satt sammen i regjering, selv om vi var veldig godt fornøyd med de budsjettene og skrøt av dem også. Så jeg synes dette er blitt veldig bra.

Når det gjelder det som går på uthuling, skjønner jeg faktisk det. Det vil jeg skrive på kontoen tekniske problemer. Det er noe som vi meget lett kan rette på ved å ta ut de postene som er lagt inn til bl.a. Europas Bluesenter på Notodden, Hedmark Teater og Hamsun-senteret, og flytte det over på en annen post hvor det hører hjemme. Saken var at disse tingene ble plusset på, slik at det er ikke tatt av bevilgningen. Den ble redusert med 5,4 mill. kr. Det er riktig, og det meste går til en flerbukshall, og det skal det gjøre. Men jeg regner med at statsråden vil ta dette som en oppfordring og endre på dette, slik at det blir plassert på poster hvor det naturlig hører hjemme, og at man kommer tilbake med det i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.

May Hansen (SV): Når det gjelder forslag nr. 26, som Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet står sammen om, har Senterpartiet trukket dette, og vi kommer ikke til å opprettholde det. Jeg vil gjerne begrunne det. Vi fremmet allerede i fjor et forslag om at NRK skulle ha fradragsrett for inngående moms. Når vi nå ikke opprettholder forslaget, er det fordi vi ønsker å komme tilbake med et Dokument nr. 8-forslag senere.

Når det gjelder NRK, er vi i Sosialistisk Venstreparti ganske bekymret for Distrikts-Norge, og vi er litt forundret over at statsråden tar så lett på dette når vi tenker på hva flertallet i budsjettinnstillinga fra i fjor uttalte:

«Komiteen sitt fleirtal, medlemene frå Arbeidarpartiet, Kristeleg Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at Stortinget ved handsaming av St.prp. nr. 1 (1996-1997) gjorde vedtak om å auka lisensavgifta med 40 kroner som dels skulle finansiera fullføring av utbygging av distriktsfjernsyn.»

Så sier komiteen helt på slutten:

«Flertallet vil i likhet med statsråden, legge til grunn at dersom NRKs styre skulle komme med forslag som vil føre til omfattende endringer i den distriktspolitiske profil vil saken nødvendiggjøre politisk behandling.»

Det jeg lurer på, er hva som har endret seg fram til i år, når vi nå står overfor den situasjonen som vi gjør i forhold til NRK.

Så vil jeg si litt om Norsk Filmfond. Sosialistisk Venstreparti er svært opptatt av å ivareta og utvikle et miljø for nye regissører og produsenter, som må gis mulighet til å utvikle seg gjennom støtteordninger for å produsere kortfilmer og spillefilmer. Det er viktig at den allerede innførte 50/50-ordningen blir en realitet så snart som mulig. Dette er en god ordning som kan stimulere næringslivet til å finansiere filmer og samtidig ha et konstruktivt samarbeid med det norske kulturlivet. På denne bakgrunn ønsker Sosialistisk Venstreparti å jobbe videre for at filmprosjektet «Kautokeino-opprøret» fra produksjonsselskapet Borealis AS skal få til å bygge opp en permanent utstilling og et opplevelses- og informasjonssenter i Kautokeino. Prosjektet skal realiseres gjennom et samarbeidsprosjekt mellom nasjonale, lokale og samiske myndigheter, og mellom kulturlivet og næringslivet. Vi syns at dette er et så spennende prosjekt at vi kommer til å komme tilbake med et forslag om finansiering i form av et Dokument nr. 8-forslag.

Når det gjelder å hilse hjem, vil jeg gjerne si at jeg er glad for at «Momentum» nå er på statsbudsjettet. Selv om SV foreslo 2 mill. kr og det ble 500 000, er vi glad for det.

O d d b j ø r g A u s d a l S t a r r f e l t hadde her teke over presidentplassen.

Karin Andersen (SV): Først kort til debatten om avhendingsreglementet for statlig eiendom. Temaet hører absolutt hjemme i denne debatten, for det dreier seg om hvordan man kan ta helhetlige grep for å nå boligpolitiske mål. Dersom en tomt er solgt til et annet formål, er det vanskelig å få brukt den til sosial boligbygging. Det er tomtmangel. Derfor er det viktig at vi nå sikrer i hvert fall de offentlige tomtene, enten de er i statlig eller kommunalt eie, som er egnet til det, til dette formålet. Det blir bygd mye, men veldig lite av det er slik at folk med dårlig råd har noen mulighet til å få et sted å bo, som jo er hensikten. Hvis statsråden ikke har tenkt å bruke avhendingsreglementet, som Stortinget nå har gitt ham mulighet til, og viser til andre virkemidler, må statsråden og Regjeringa synliggjøre de virkemidlene og volumet på dem og hvordan de har tenkt å bruke dem, slik at vi faktisk ser at man når de resultatene. Det er mulig å klausulere tomter og eiendommer på en slik måte at man når boligpolitiske mål.

Så til det forslaget som Senterpartiet har fremmet, og som ligger på pultene i dag. SV ser godt grunnlaget for den kritikken som Senterpartiet har reist. Vi deler bekymringa for at det kan bli en viss uryddighet i hva det er som dekkes innenfor de forskjellige postene. Imidlertid mener vi at de prosjektene som nå er finansiert innenfor denne posten, slik den har blitt seende ut, er så viktige at vi ikke er villige til å ta sjansen på at finansieringa av de tiltakene ryker ut og kanskje heller ikke når opp i revidert nasjonalbudsjett. Vi vil derfor, hvis forslaget blir stående, bli nødt til å stemme imot det, sjøl om vi sjølsagt også ønsker oss mer penger slik at de lokale og regionale kulturhus kan få sin rettmessige del av en bevilgning. Jeg vil

derfor be Senterpartiet om å tenke over om det kanskje kunne være klokt å la være å fremme dette forslaget nå, og at vi heller i fellesskap – det er flere partier som nå har sagt at vi deler denne intensjonen – kan se om vi kan finne en løsning som faktisk bidrar til at det kommer penger i revidert nasjonalbudsjett til våren, slik at vi kan greie å løfte disse postene. Jeg tror ikke vi kommer ut med noen heldig løsning nå dersom de prosjektene som nå har funnet sin finansiering innenfor denne rammen, skulle falle ut. Derfor vil SV være nødt til å stemme mot forslag nr. 35 hvis det blir tatt opp til votering.

Magnar Lund Bergo (SV): Stortinget er i dag beæret med besøk av bergmenn, eller rettere sagt bergkvinner. De kommer ikke med knyttede never. De kommer med smil om munnen i trygg forvisning om at de får de pengene de trenger til å få gruvetoget sitt på beina igjen. Det var stor uro i lokalsamfunnet og i hele Buskerud i fjor, da undersøkelser viste at risikoen i gruvene var så stor at det krevde voldsomme utbedringer til en prislapp på 18 mill. kr – langt fra noen selvfølge å få til kulturformål i disse tider.

Det er derfor veldig hyggelig, og det har vært en fin opplevelse, å være saksordfører for en sak der det har vært enighet fra A til Å mellom alle partier, inkludert Fremskrittspartiet, som jeg ikke ser på som noen selvfølgelig partner i slike saker. Vi får håpe at det ikke bare gjelder Kongsberg, men at man vil ta vare på denne type kulturminner uansett.

Det har vært en del uro – statsråden nevnte også det – rundt etableringen av Norsk Artistforbund. SV er med i en flertallsuttalelse i denne saken. På bakgrunn av de kunnskapene vi har fått også etter avlevering av protokollen, føles den uttalelsen for vår del kanskje noe stram. Den er litt for absolutt og litt for detaljert. Det betyr ikke at vi ikke står på det som har vært hovedsynspunktet her, nemlig at de som har dannet Norsk Artistforbund, har gjort det ut fra at de ikke føler seg ivaretatt av de andre organisasjonene som representerte dem tidligere. Det må vi ta på alvor, og det vil jeg ta på alvor. Det er høringer på gang, og vi har også sagt at vi ønsker å komme gjennom med de høringene. Så vi bare flagger at vi har et mer nyansert syn på den saken enn det som kanskje står her, men vi skal følge saken videre.

Når det gjelder det siste som Olemic Thommessen hadde oppe, det med momsproblematikken og orkestrene, er jeg enig med Thommessen. Det er et rent arbeidsuhell fra komiteen. Vi har vært obs på disse sakene i alle sammenhenger, og det er våre merknader som har fått tilslutning. Vår merknad står her, og det er nok et arbeidsuhell at de andre ikke har sluttet seg til den.

Trond Giske (A): Først vil jeg bare si at vi i likhet med SV er helt enig i at dette med momsens også må omfatte orkestrene, så her er det bred enighet.

Statsråden for kulturområdet sier i sitt innlegg om en del av de tingene som komiteen har gjort, at hun liker det ikke, men godtar det. Det siste er jo en selvfølge, men det første er litt interessant i og med at veldig mange av de

endringene og merknadene som er gjort, også er gjort av det parti som hun selv leder. Det er faktisk slik at Kristelig Folkeparti, Høyre og Arbeiderpartiet står sammen om det budsjettet som nå blir vedtatt. Det er faktisk en enighet mellom de partiene. Det er ikke engang en subsidiær stemmegivning, men et forlik. Og da synes jeg at også lederen for det partiet som faktisk er med på det forliket, burde kunne si at dette er godt, og ikke nærmest skrevet med påholden penn.

Så til diskusjonen rundt Kulturrådet. Også der sa statsråden at hun skulle viderebringe signaler, men hun var ikke enig. Det synes jeg også er ganske oppsiktsvekkende, tatt i betraktning hva jeg sa i mitt innlegg. Jeg sa at Kulturrådets politikk må være en del av den samlede kulturpolitikken som regjering og storting legger opp til, og ikke omvendt. Dersom kulturministeren er uenig i det, synes jeg det er ganske oppsiktsvekkende.

Når jeg finner grunn til å ta opp akkurat det spørsmålet fra talerstolen, er det fordi det av enkelte medieuttalelser fra Kulturrådet nærmest kan virke som om det er omvendt. Når vi tar ut midler fra den potten som Kulturrådet har til disposisjon, og bevilger direkte til Oslo Danseensemble, står vi selvsagt helt fritt til det. Selv om Kulturrådet ikke selv har den prioriteringen, men har sagt nei til Oslo Danseensemble flere ganger, står vi helt fritt til å bestemme hvordan vi disponerer den fulle kulturrammen i Norge. Det synes jeg Kulturrådet bare bør ta til etterretning. Jeg synes også de bør ta de signalene som gis politisk. Selv om vi ikke har noen instruksjonsrett over Kulturrådet og heller ikke ønsker å ha det – de skal ha sin faglige frihet i den grad noen kan opphøye seg til å si at de har fasitsvaret, hva som kunstnerisk og faglig er av høy kvalitet – så bør de ta signalene fra den hånda som før dem. Jeg tror det er fornuftig at man så langt som mulig prøver å være en del av den helhetlige kulturpolitikken. Hvis ikke får vi heller se på andre måter å organisere kulturbevilgningene på, slik at vi sørger for at vi har en helhetlig politikk.

Mitt siste poeng er Fond for utøvende kunstnere. Der er det sendt ut en høringsuttalelse fra departementet som dreier seg om å utvide utøverrepresentasjonen med én representant. Det synes vi er for svakt, derfor har vi fått en merknad hvor vi sier at den må «utvides vesentlig». Jeg er glad for at statsråden har tatt seg ad notam at organisasjonene skal ha innstillingsrett. Men vi forventer altså at resultatet blir en vesentlig (presidenten klubber) utvidelse. Vi har ikke ønsket å gå inn i konkret (presidenten klubber igjen) instruksjon, men vi regner med at statsråden tar de signalene.

Presidenten: Presidenten minner igjen om tida.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): Eg skal halda fram der eg avslutta mitt førre innlegg, nemleg ved situasjonen for krise- og incestsentra. Senterpartiet meiner at det hastar med eit klart signal om ei styrking av desse sentra, det hastar med tryggleik og føreseielegheit når det gjeld økonomien.

Komiteen har etter mitt syn skrive kloke ord om kva innlemming av øymerkte tilskot i inntektssystemet kan koma til å bety. Vi ynskjer både styrking av midlar og forenkling av systemet for overføring til kommunesektoren. Men det er etter vårt syn stor forskjell på å innlemma øymerkte tilskot som er meint å ta vare på generelle tilbod i alle kommunar, og det å innlemma tilskot som er øymerkte til spesielle tiltak i nokre lokalsamfunn.

Dersom statsråd Dāvøy vil styrkja krisesentra, som eg ikkje har nokon grunn til å tru at ho ikkje vil, bør ho varsla vedvarande øymerking, i alle fall inntil den ubalansen som no er mellom oppgåver og midlar i kommunesektoren, er gjenoppretta. Dersom ho ikkje vil lytta til Senterpartiet og til det Kristeleg Folkeparti og Senterpartiet har stått saman om før på dette området, kan ho konferera med kulturministeren. Ho har no erfaring med bokbussane. Den erfaringa er relevant i høve til kva som kan koma til å skje når ei øymerking av tilskot forsvinn. Det er eit faktum at då tilskotet til bokbussane forsvann fordi det gjekk inn i rammene, så såg kommunane seg nøyddde til å bruka desse midlane til andre og lovpålagde oppgåver. Og dei fleste bokbussane, og med dei dessverre mykje utlån av bøker, forsvann.

Det er etter vårt syn for risikabelt å satsa på eit liknande eksperiment når det gjeld krise- og incestsentra, av omsyn til alle dei som har bruk for det tilbodet som dei representerer, og av omsyn til alle dei frivillige som engasjerer seg innan dette feltet. Komiteen har føretatt ei nødvendig, om ikkje heilt fullgod gjenoppretting når det gjeld bokbussane. Statsråd Dāvøy bør skjera igjennom og unngå ein slik rundgang for desse sentra.

Statsråd Laila Dāvøy: Jeg er enig med representanten Kleppa i at forutsigbarhet er svært viktig når det gjelder krisesentrene. Jeg merker meg også av representantens første innlegg at hun mener det har tatt for lang tid å behandle en endring i finansieringsordningen. Rapporten om både krisesentrene og incestsentrene er faktisk nettopp ferdig, og vi har ennå ikke hatt mulighet til å behandle den politisk. Det er en omfattende rapport som tar for seg både organisering og økonomi. Jeg skal påse at dette arbeidet går så raskt som mulig, for det er et viktig arbeid.

En finansieringsordning som kan sikre et tilgjengelig og godt tilbud om krisetiltak til dem som har behov for det, er en klar målsetting. Det er også riktig at i St.prp. nr. 1 for 2000-2001 foreslo den daværende regjeringen at tilskuddsordningen ble videreført med tanke på en oppheving av øymerkingen fra 2004. Men jeg merker meg at representanten Kleppa advarer sterkt mot dette, og skal ta det med meg i det videre arbeidet når vi nå går inn på dette viktige området.

Så til Forbrukerrådet, det var også et spørsmål knyttet til det. Det som er viktig for meg i denne sammenhengen, er at forbrukerne har et sted å henvende seg, og at de sikres et godt servicetilbud. Service står i høysetet. Men det som er utvilsomt, er at henvendelsene har forandret form. Det er faktisk slik i dag at 98 pst. av henvendelsene til kontorene skjer via brev, telefon eller på andre måter via

fjernkommunikasjon. Så det har endret seg ganske dramatisk.

Jeg må også nevne at økonomien i Forbrukerrådet de siste årene har vært veldig stram, noe som kanskje tilsier både en faglig og organisatorisk nytenking. Og jeg har ikke gitt uttrykk for at jeg pr. dags dato nødvendigvis ønsker å legge ned eller slå sammen forbrukerkontorene. Det som omtales i budsjettet, og som allerede lå i forslaget fra den forrige regjeringen, er at rådet gjennom opprettelsen av et eget styre og ved nye vedtekter skal få litt større fullmakter til selv å ta stilling til hvordan organisasjonen bør utvikles. Men viktige organisatoriske endringer vil likevel, slik jeg ser det, måtte undergis politisk behandling.

Utover våren kommer vi til å intensivere arbeidet med organisasjonsstrukturen for forbrukerområdet. Det er mulig det ikke er et godt nok svar for representanten Kleppa, i og med at jeg ikke står her og sier: Ja, alt skal opprettholdes. Men i tråd med den utviklingen vi har hatt, mener jeg det må være riktig å se både på organisasjonsstruktur og måter å jobbe på.

Åslaug Haga (Sp): Få samfunnsområder er plaget av så stor avstand mellom politiske festtaler og reell politisk vilje til oppfølging som frivillig sektor. Dette er trist fordi svært små midler kan bidra til å få utrettet store oppgaver. Det er mye av stortingsflertallets lønnsomhetstenking Senterpartiet ikke følger, men på frivillighetsområdet vil det virkelig være grunn for Stortinget til å se på avkastning i forhold til investering. Det pussige er at det ønsker man ikke. Man holder festtaler og unngår å bevilge penger. Barne- og familiedepartementets budsjett er intet unntak.

I festtaler mener de fleste politikere at frivillige organisasjoner har egenskaper som velferdsstaten og næringslivet mangler, og som er viktige for samfunnsolidariteten. Men så var det praksis: Både regjeringen Stoltenbergs og Samarbeidsregjeringas forslag til budsjett innebærer en reduksjon i tilskuddet til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner. Dette vises særlig i kap. 857 post 72 Styrking av oppvekstmiljøet, som skal være et tilskudd til kommunenes satsing på barn og unges deltakelse og levekår, og post 75 om ungdomssatsing i distriktene. Disse postene blir slått sammen, og det er foreslått bevilget 5,86 mill. kr, og da er ikke posten engang prisjustert. Dessuten er bevilgningen til FRIFOND, som går til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner, på samme nivå som for 2001. Denne bevilgningen er ikke prisjustert til tross for at flertallet ikke mangler godord om FRIFOND i sine generelle merknader.

Jeg må få spørre: Ingen kan da mene at det er utviklingstendenser i samfunnet som forsvarer at de frivillige organisasjonene for barn og ungdom skal få trangere vilkår? Komiteen uttrykker snarere en voldsom bekymring for utviklingen hos denne gruppa knyttet til vold, trusler, mobbing og overgrep. Det må være lov å spørre om hvor sammenhengene er!

Mange frivillige organisasjoner opplever stor slitasje. De strir med å skaffe tilstrekkelige midler til drift og i

økende grad med å finne tillitsvalgte som har tid og mulighet til å ta på seg lederverv i organisasjonene. Mange ildsjeler gjør fortsatt en enorm innsats år ut og år inn. Med bedre grunnfinansiering ville arbeidet bli lettere, og ikke minst kunne de som ønsker å drive med frivillig barne- og ungdomsarbeid, bruke tida til barn og unge, ikke til kakebasarer, loppemarkeder og krevende papirarbeid for å skrape sammen penger.

Det frivillige arbeidet er sjølsagt like viktig i byene som på bygda. Derfor ønsker Senterpartiet også å styrke posten for ungdomstiltak i større bysamfunn, i tillegg til postene for FRIFOND, styrking av oppvekstmiljøet og ungdomssatsing i distriktene. Vi foreslo en økning på til sammen 33 mill. kr i vårt budsjettopplegg. Dersom flertallet hadde blitt med på dette, ville Stortinget vært med på å skape bedre samsvar mellom ord og handling i forhold til frivilligheten. Det hadde Frivillighets-Norge forjent.

Torny Pedersen (A): Jeg vil bare si noen ord om våre industrimuseer, som representanten Olemic Thomassen så vidt var innom i sitt innlegg.

Jeg ser med bekymring på utviklingen i forhold til våre industrimuseer. Vi har til sammen 31 registrerte industriminne. Myndighetene har selv plukket ut åtte av disse som satsingsområder. Dessverre er vi i den situasjon at bare halvparten av disse får støtte fra Kulturdepartementet. De samme fire har fått støtte de siste årene. Alle åtte får fortsatt støtte fra Miljøverndepartementet. Vi vet jo at det en samhandling mellom Miljøverndepartementet og Kulturdepartementet for å få disse på fote.

Jeg håper at statsråden kan gå gjennom disse verdifulle minnene og gi et håndslag slik at alle åtte fortsatt skal få lov å være med i satsingsområdene, siden myndighetene selv har vært pådriver for alle disse åtte. Spesielt håper jeg at kulturministeren nå går i dialog med Miljøverndepartementet for å se hva vi har gjort feil, siden vi ikke greier å ta vare på alle åtte. Iallfall tre av de fire som ikke har fått støtte de siste årene, har store økonomiske problemer. Jeg håper at statsråden også ser det som ganske meningsløst, når staten selv har valgt ut åtte som kulturminner, at det bare er halvparten som skal få midler. Jeg vil minne statsråden om at vi har fått sterke signaler om at det er problemer rundt om i landet med disse industriminne.

Så jeg håper at man kan gå gjennom dette, og at man i alle fall kan komme til enighet om de åtte som staten selv har sagt vi skal ta vare på.

Presidenten: Representanten Ola T. Lånke har hatt ordet to ganger og får ordet til ein kort merknad, avgrensa til 1 minutt.

Ola T. Lånke (KrF): Jeg tar ordet for å gå videre i forhold til denne lille diskusjonen jeg hadde med representanten Åslaug Haga om plasseringene på kapittel 320 post 60 i kulturbudsjettet.

Slik jeg leser dette forslaget som representanten Haga har lagt fram, handler det om en ren teknisk plassering på

post og kapittel i budsjettet. Det mener jeg vi må kunne gjøre noe med. Jeg anmoder representanten Haga om å gjøre dette forslaget om til et oversendelsesforslag til Regjeringen, så regner jeg med at dette ordner seg.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland: Representanten Giske var i sitt siste innlegg opptatt av at statsråden hadde vore negativ til ein del av det som innstillinga inneheld. Då vil eg minna representanten om at eg både begynte og slutta innlegget mitt med å seia at eg var godt fornøgd, men eg peikte på nokre av dei endringane som komiteen har gjort i det budsjettet som vi la fram. Det aller meste står fast, og det er eg glad for. Men samtidig vil det vera galt av meg å ikkje peika på dei områda der det har skjedd endringar. Eg er likevel trass i det veldig glad for den fleirtalsinnstillinga som ligg på bordet i dag, og eg vil få god moglegheit til å utvikla vidare ein god kulturpolitikk ut frå det grunnlaget som Stortinget vil gi oss.

Så var det representanten frå SV som var forundra over at eg tar så lett på signala som kjem frå NRK og det som styret har vedtatt. Ein kan diskutera kva det vil seia å ta lett på, men ein kan òg diskutera kva ein statsråd kan gjera i forhold til dei rettane vi har gitt NRK sitt styre og kringkastingssjefen. Eg tar på ingen måte lett på den situasjonen som NRK er oppe i – eg har til og med bedt om å få koma til Stortinget med ei utgreiing, der vi kan ha ein gjennomgang av det.

Eg vil òg minna om at budsjettet for NRK som ligg til vedtak i dag, er ein kopi av det budsjettet Arbeidarpartiet la fram. Vi har ikkje gjort nokre endringar i Arbeidarpartiet sine forslag. Eg vil tru at Arbeidarpartiet hadde langt meir tid til å gå gjennom NRK sin økonomiske situasjon før dei la fram budsjettet enn det eg har hatt på dei tre vekene eg fekk før vi la fram vårt budsjett. Men debatten får vi ta på nyåret når eg kjem med ei utgreiing.

Når det gjeld dette med den distriktspolitiske profilen og vesentlege endringar, har vi sagt at dersom det skjer vesentlege endringar, må vi koma tilbake til Stortinget, men vi har førebels ikkje sett vesentlege endringar på den distriktspolitiske profilen. Programtilbodet som skal gå ut i distriktssendingane, har ikkje vi merka noka vesentleg endring i. At ein må kutta på tilsette òg ved distriktkontora, slik som ein må i NRK på Marienlyst, er ein del av styret sitt ansvar utifrå dei økonomiske rammane dei har fått. Det er eit ansvar som eg faktisk vil gi styret. Dersom det skjer vesentlege endringar i det tilbodet som lyttarane og sjåarane får, så vil vi måtta koma tilbake med det anten til generalforsamlinga eller til Stortinget, slik vi òg veit skal skje.

Så tilbake til representanten Giske i forhold til Kulturrådet. Eg trur at den store forskjellen går mellom det å «instruera» og det å gi signal. Eg har òg gitt signal til Kulturrådet, og òg innstillinga gir signal, men det er forskjell på å gi signal og den instruksjonen som Ellen Horn la inn i det budsjettet som vart lagt fram av Stoltenbergregjeringa. Eg ynskjer ikkje å instruera, men å gi signal har både Stortinget og Regjeringa rett og plikt til å gjera.

Presidenten: Åslaug Haga har hatt ordet to gonger og får ordet til ein kort merknad, avgrensa til 1 minutt.

Åslaug Haga (Sp): Det er kun til henstillingen fra Lånke:

Jeg aksepterer ikke at mitt forslag, nr. 35, kun handler om teknikk. Men i lys av den uttrykte vilje her i salen til å rydde opp i den uryddige behandlinga som har blitt lokale- og regionale kulturbygg til del, aksepterer vi oversendelse. Da får vi i alle fall synliggjort flertallets manglende vilje til å prioritere lokale og regionale kulturbygg.

Presidenten: Fleire har ikkje bede om ordet til sak nr. 1.

(Votering, sjå side 1115)

S a k n r . 2

Innstilling frå familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om sikring av museumsbanen ved Norsk Bergverksmuseum (Innst. S. nr. 34 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 5 (2001-2002))

Presidenten: Ingen har bede om ordet.

(Votering, sjå side 1143)

S a k n r . 3

Innstilling frå familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringar på statsbudsjettet for 2001 under Barne- og familiedepartementet (Innst. S. nr. 43 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 14 (2001-2002))

Presidenten: Ingen har bede om ordet.

(Votering, sjå side 1143)

S a k n r . 4

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer i bevilgninger under folketrygden i statsbudsjettet for 2001 (Innst. S. nr. 44 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 23 (2001-2002) kap. 2530)

Presidenten: Ingen har bede om ordet.

(Votering, sjå side 1144)

S a k n r . 5

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer på statsbudsjettet for 2001 under Arbeids- og administrasjonsdepartementet (Innst. S. nr. 45 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 26 (2001-2002))

Presidenten: Ingen har bede om ordet.

(Votering, sjå side 1144)

S a k n r . 6

Innstilling fra finanskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2002 vedkommende rammeområdene 21 (eksportgarantier mv.), enkelte kapitler under Nærings- og handelsdepartementet, rammeområde 22 (finansadministrasjonen), enkelte kapitler under Finansdepartementet, enkelte garantier under Finansdepartementet, statsbudsjettets 90-poster og kapitlene som gjelder overføring til eller fra Statens petroleumsfond (Budsjettinnst. S. nr. 6 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 1 (2001-2002) og St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 4 (2001-2002))

Tore Nordtun (A): Debattene i disse sakene har vi jo hatt, så for Arbeiderpartiets del vil jeg nå bare oppta våre forslag og de forslagene der vi står sammen med andre – så det er herved gjort.

Presidenten: Tore Nordtun har teke opp dei forslaga han gjorde greie for.

Gjermund Hagesæter (FrP): Framstegspartiet er oppteke av effektivisering, forenkling og avbyråkratisering. Derfor har vi i vårt primære budsjettforslag gått inn for ein rammesum for ramme 22 som er 199 mill. kr lågare enn den vedtatte rammesummen. Vi trur nemleg at det er behov og moglegheit for å setje i verk effektiviseringstiltak innanfor finansadministrasjonen.

Toll- og avgiftsetaten og skatteetaten har dei siste fire åra fått auka sine netto driftsutgifter med ca. 28 pst. Vi har derfor gjort eit beskjedent kutt på ca. 5 pst. på driftsutgiftene på desse nemnde etatane.

Sidan vårt primære forslag heller ikkje denne gongen har fått fleirtal, vil vi likevel innanfor den vedtatte ramma slutte oss til regjeringspartia sitt forslag.

Framstegspartiet har heile tida vore imot det nasjonale registeret for fritids- og småbåtar. Vi meiner at dette er eit unødvendig register som med fordel kan avviklast, noko vi også legg fram forslag om.

Når det gjeld provenyet som blei frigjort ved at Oslo Børs blei omdanna til aksjeselskap og seld, synest vi det er positivt at ein del av dette provenyet blir brukt til å opprette eit finansmarknadsfond. Vi meiner likevel at ikkje berre 90 mill. kr, men heile provenyet bør bli sett av til eit slikt fond. Dette bør skje seinast ved revidert nasjonalbudsjett. Grunngevinga for dette er todelt. Vi trur nemleg at fondet må opp på ein slik storleik for å kunne oppfylle sitt formål på ein tilfredsstillande måte. Vi synest også det er urimeleg at staten direkte skal profitere på salet av Oslo Børs. Vi er derfor av den klare oppfatning at heile provenyet frå salet av Oslo Børs bør gå uavkorta inn i eit finansmarknadsfond.

På bakgrunn av denne gjennomgangen vil Framstegspartiet gjenta forslaga i innstillinga frå finanskomiteen.

Presidenten: Presidenten oppfatar det sånn at Gjermund Hagesæter har teke opp forslaga frå Framstegspartiet.

Gjermund Hagesæter (FrP): Ja.

Heidi Grande Røys (SV): Eg skal berre få lov å ta opp forslaga frå SV i innstillinga.

Presidenten: Heidi Grande Røys har teke opp dei forslaga ho gjorde greie for.

Morten Lund (Sp): Jeg vil ta opp de forslag Senterpartiet har, alene eller sammen med andre, i innstillingen.

Presidenten: Morten Lund har teke opp dei forslag han gjorde greie for.

Jan Tore Sanner (H): Jeg vil tillate meg å gjøre det samme. På vegne av samarbeidspartiene tar jeg opp våre forslag, og anbefaler den delen av innstillingen som vi står bak.

Presidenten: Jan Tore Sanner har teke opp dei forslaga han gjorde greie for.

Presidenten trur då at alle forslaga er opptekne. Fleire har ikkje bede om ordet til sak nr. 6. (Votering, sjå side 1145)

S a k n r . 7

Innstilling fra finanskomiteen om fullmakt til å ta opp innenlandske og utenlandske statslån (Innst. S. nr. 48 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 28 (2001-2002))

Presidenten: Ingen har bede om ordet. (Votering, sjå side 1158)

S a k n r . 8

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Lodve Solholm, Øystein Hedstrøm og Harald T. Nesvik om at innførselskvotene av reiseutstyr og reisegods, som alkohol og tobakk m.m., harmoniseres med EUs regler (Innst. S. nr. 33 (2001-2002), jf. Dokument nr. 8:8 (2001-2002))

Per Erik Monsen (FrP): I årene som kommer, vil det bli en betydelig økning i kvotene for innførsel av alkohol og tobakk mellom EU-landene, og mange land praktiserer allerede i dag fri innførsel. Dette vil føre til et stadig økende press for å harmonisere nivået på alkohol- og tobakksavgiftene. Den nye danske regjeringen har allerede varslet at den vil foreta betydelige avgiftsreduksjoner over en treårsperiode, med start i 2003. Svenskene er også godt i gang. Dette vil etter hvert skape et sammenfallende avgiftsnivå innen hele EU-området, tilpasset landene med det laveste avgiftsnivået.

Fremskrittspartiet mener at det verken er ønskelig eller mulig å opprettholde et system hvor prisforskjellene mellom naboland med en lang og vanskelig kontrollerbar felles grense er så store. En betydelig avgiftsreduksjon vil derfor også måtte komme i Norge, ikke minst for å

sette en stopper for den betydelige ulovlige omsetningen vi har, som gir kriminelle enorme fortjenester. Eksempelvis var det fram til november i år beslaglagt 226 000 liter sprit, som er ny rekord med god margin, og som tyder på at dette er en virksomhet i vekst.

Jeg ser ingen grunn til at norske borgere ikke skal kunne ha den samme rett til privat innførsel av alkohol- og tobakksvarer som EU-borgere har. Det er viktig å presisere at forslaget gjelder en harmonisering med EUs regelverk. Det vil si at nye grenser for innførsel skal gjelde mellom Norge og EU-land på samme måte som de gjelder EU-landene imellom, og at det ikke dreier seg om de såkalte taxfree-kvotene. Dette dreier seg om varer som det er betalt avgift for, i et EU-land. Med ett unntak er alle våre naboland medlemmer av EU, og Norge blir liggende som en øy med sære og spesielle regler i forhold til våre naboer.

Det er for meg et paradoks at mens innbyggerne i andre europeiske land drikker alkoholvarer av kjent opprinnelse og av en viss kvalitet, består nesten halvparten av brennevinet som konsumeres i Norge, av dårlig hjemmebrent, destillert vindusspylervæske, rødsprit og smuglersprit av ukjent opprinnelse. Dette annerledeslandet er jeg ikke tilhenger av.

Jeg vil med dette ta opp mindretallsforslaget i innstillingen.

J ø r g e n K o s m o hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Presidenten: Per Erik Monsen har tatt opp det forslaget han refererte til.

Øystein Hedstrøm (FrP): Våre naboland Danmark, Finland og Sverige gjennomfører omfattende omlegninger i avgiftspolitikken, spesielt på alkoholområdet. Innen 2004 vil de tre landene ha etablert tollfrie innførselskvoter på bl.a. 10 liter brennevin, 20 liter sterkvin og 90 liter vin. Opptrappingen til EUs regler startet i fjor, og kvotene økes inntil klimaks nås i 2004.

Etter forhandlinger med EU-kommisjonen har den svenske regjeringen godtatt en gradvis opptrapping av tollkvotene for alkohol. Dette er en nødvendighet, mener flertallet av svenske politikere, fordi man i avgifter har ligget høyest av medlemslandene, med økt trafikk til Danmark som resultat, fordi man her har de laveste avgifter i Norden. Som en følge av opptrappingen av EUs tollfrie turistkvoter har regjeringene i Sverige, Danmark og Finland blitt satt under sterkt press for å senke sine alkoholavgifter.

Her hjemme skjer det nær sagt ingenting. Både i statsbudsjettet for 2000, i revidert budsjett for samme år og i statsbudsjettet for 2001 lovet man fra arbeiderpartihold å sette ned avgiften på brennevin, men resultatene uteble. Samarbeidsregjeringen gir oss avgiftsreduksjoner på et nivå som har liten eller ingen praktisk betydning. Og resultatene ser vi. Stadig flere nordmenn lokkes til svenske systembutikker for å handle.

Fremskrittspartiet registrerer at det dessverre har vært umulig å få det politiske flertallet i Norge med på å følge utviklingen i Europa. Vi har som et resultat av dette det høyeste avgiftsnivået på alkohol i verden, og vi har en tilsvarende verdensrekord for smugling, hjemmebrenning og grensehandel. Det virker som at det kun er en eksplosiv utvikling av grensehandelslekkasjen til Sverige og Danmark som kan få Stortingets flertall inn på nye tanker. Vi tror at juledimensjoner på grensehandelen hele året må til for å få til en endring. Med halvtomme matvarebutikker og folketomme vinmonopol langs grensen vil muligheten åpne seg for endringer. Gjennom først å innføre tollfrie importkvoter av betydelig omfang vil det i neste omgang være mulig å få til helt nødvendige avgiftsreduksjoner på lokkevarer også her hjemme. Da oppnår vi én ting i tillegg: En vanlig reisende vil sjelden kunne pågripes for smugling. Det betyr at tollvesenet og politiet gis anledning til å bruke mer tid til å konsentrere seg om bekjempelse av internasjonale smuglerbander og øvrig kriminalitet ved landegrensene.

Fremskrittspartiets forslag blir stemt ned her i dag. Vi hadde håpet at det ved inngangen til et nytt millennium ville være et flertall i denne sal som ville stille seg bak forslaget om en harmonisering av innførselskvoter av reiseproviant til de regler som skal gjelde i hele EU-området. Men vi tok feil. Fortsatt ønsker et flertall å melde Norge ut av Norden og Europa på dette området. Det betyr at Kari og Ola Nordmann i sterkere grad vil protestere mot norsk avgiftspolitikkk gjennom å valfarte til Sverige i den søte juletid. Det skjer nok ikke bare for å tøye husholdningsbudsjettene, men for å markere at lovgivningen står fjernt fra mange konsumenters rettsoppfatning.

Presidenten: Presidenten skal ikke kommentere det siste – men det er jo mange enklere måter å få det til på enn å reise helt til Sverige.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 8.
(Votering, se side 1158)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Da skulle vi være klare for votering. Den kommer til å ta litt tid, for det er mange saker det skal viteres over.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt fram 34 forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslagene nr. 2, 11, 12 og 22–27, fra May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslagene nr. 3–7, 13–15, 18, 28 og 29, fra Ulf Erik Knudsen på vegne av Fremskrittspartiet
- forslagene nr. 8, 19 og 30, fra May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti
- forslagene nr. 9, 20 og 21, fra Ulf Erik Knudsen på vegne av Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet

- forslag nr. 10, fra Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti
- forslagene nr. 16, 17 og 31–34, fra Eli Sollied Øveraaas på vegne av Senterpartiet
- forslag nr. 35, fra Åslaug Haga på vegne av Senterpartiet

Under debatten er forslag nr. 26, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, trukket, så det vil ikke bli votert over.

Forslagene nr. 1–34 er inntatt på sidene 104–120 i innstillingen, mens forslag nr. 35 er omdelt på representantenes plasser i salen.

Det voteres først over mindretallsforslagene under de enkelte rammeområdene, og vi begynner med rammeområde 1.

Vi starter med forslagene nr. 3–6, fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen arbeide for at ordninger og avtaler om midler til tjenestemannsorganisasjonenes opplysnings- og utviklingsfond (kap. 1503) avvikles ved tariffperiodens utløp.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen umiddelbart gjennomføre Stortingets vedtak av 15. juni 2001 som sier: – «Stortinget ber Regjeringen sørge for en praktisering av samordningsloven slik at ingen kan tape på å ha opptjent pensjonspoeng i folketrygden.»»

Forslag nr. 5 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen avvikle prosjektet Nytt Operahus.»

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen senest i forbindelse med revidert budsjett legge frem en sak om konsekvenser av og bakgrunn for fjerning av «knekkpunktet» i Statens Pensjonskasse, og grunnlaget for ikke å gjøre endringene gjeldende for de som er pensjonert før 1. mai 2000. Før saken legges frem skal pensjonistenes organisasjoner ha saken til høring.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 85 mot 16 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.54.12)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 2, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om at avtalefestet pensjon kan kombineres med mulighet for arbeidsinntekt inntil 1 G.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 83 mot 18 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.54.30)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 1, fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet:

«Stortinget samtykker i at Arbeidsforskningsinstituttet omgjøres fra forvaltningsorgan til stiftelse med virkning fra 1. januar 2002.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 56 mot 45 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.54.51)

Presidenten: Det voteres så over mindretallsforslag under rammeområde 2.

Vi starter med forslagene nr. 16 og 17, fra Senterpartiet.

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen øke bevilgningene til Barn og Unges kontaktelefon i budsjettet for 2002, for å kunne øke markedsføringen, gi et godt kontaktilbud til barn og unge, og for å kunne vurdere andre kommunikasjonsformer.»

Forslag nr. 17 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen ikke innføre stykkprisfinansiering av barnehagene, men øke det øremerkede tilskuddet til barnehagene i budsjettet for 2003, slik at kommunene kan oppfylle sin andel av 30 pst. av kostnadene med barnehagene.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Senterpartiet ble mot 6 stemmer ikke bifalt.

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 8, fra Sosialistisk Venstreparti. Forslaget lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
800		Barne- og familiedepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	75 946 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	2 945 000	

Forhandlinger i Stortinget nr. 75

14. des. – Votering i sak nr. 1

2001

1117

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
830		Foreldreveiledning og samlivstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	3 055 000	
	70	Tilskudd	3 600 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	1 700 000	
	60	Tilskudd til kommuner til krisetiltak, <i>overslagsbevilgning</i>	74 212 000	
	70	Tilskudd til voldsforebyggende tiltak m.v.	1 200 000	
841		Familievern og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter	13 530 000	
	70	Utviklings- og opplysningsarbeid m.v.	7 691 000	
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	16 050 000 000	
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 50</i>	14 000 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 21, kap. 844 post 21 og kap. 856 post 21</i>	7 000 000	
	70	Tilskudd	4 360 000	
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	825 000	
	72	Tiltak for lesbiske og homofile	2 500 000	
	73	Prosjekt kvinneliv	100 000 000	
847		Kompetansesenter for likestilling		
	50	Basisbevilgning	5 530 000	
848		Likestillingsombudet		
	1	Driftsutgifter	5 468 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	7 289 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	34 490 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet		
	1	Driftsutgifter	68 959 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	17 599 000	
	63	Særskilte tiltak, <i>kan overføres</i>	102 008 000	
	64	Tilskudd for enslige mindreårige flyktninger og asylsøkere, <i>overslagsbevilgning</i>	170 432 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 025 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i>	33 946 000	
856		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	21 184 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	8 113 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning, kan nyttes under kap. 844 post 70</i>	7 009 945 000	
	64	Prøveprosjekt Oslo indre Øst	7 079 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
857		Barne- og ungdomstiltak		
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	7 124 000	
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	70 274 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	6 866 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	18 892 000	
	73	Ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	30 539 000	
	75	Frivillig barne- og ungdomsarbeid lokalt	47 500 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	21 661 000	
858		Statens ungdoms- og adopsjonskontor (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter	14 327 000	
859		UNG i Europa (jf. kap. 3859)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	4 729 000	
860		Forbrukerrådet (jf. kap. 3860)		
	1	Driftsutgifter	74 566 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	2 111 000	
862		Positiv miljømerking		
	70	Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	2 458 000	
865		Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid		
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid	13 397 000	
866		Statens institutt for forbruksforskning		
	50	Basisbevilgning	18 452 000	
867		Forbrukertvistutvalget		
	1	Driftsutgifter	4 057 000	
868		Forbrukerombudet		
	1	Driftsutgifter	12 699 000	
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger		
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	7 741 000 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	410 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	223 000 000	
	73	Adopsjonspenger mv., <i>overslagsbevilgning</i>	106 000 000	
		Totale utgifter.....		32 686 283 000
I n n t e k t e r				
3859		UNG i Europa (jf. kap. 859)		
	1	Tilskudd fra Europakommisjonen	1 850 000	
3860		Forbrukerrådet (jf. kap. 860)		
	1	Salg av Forbrukerrapporten	7 420 000	
	2	Salg av opplysningsmateriell	2 688 000	
	3	Oppdragsinntekter og refusjoner	2 061 000	
	5	Andre inntekter	250 000	
		Totale inntekter		14 269 000

II
Satser for barnetrygd
 Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i

medhold av lov 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd § 2 første ledd kan utbetale barnetrygd med kr 11 664 pr. barn pr. år.

For hvert stønadsberettiget barn mellom 1 og 3 år ytes et tillegg i barnetrygden, det såkalte småbarnstillegget, på kr 7 884 pr. år. Tillegget ytes fra og med kalendermåneden etter at barnet fyller 1 år til og med den kalendermåneden barnet fyller 3 år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstonad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år, har rett til ett ekstra småbarnstillegg på kr 7 884 pr. år. Dette tillegget gis pr. enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadsmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvæningen, Kåfjord, Lyngen, Nordrei-

sa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på kr 3 792 pr. barn pr. år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Ved utbetaling av barnetrygd for barn på barnehjem, spesialskole eller lignende institusjon skal institusjonen i tillegg til generell barnetrygd også ha utbetalt eventuelt tillegg for barn mellom 1 og 3 år. Finnmarkstillegget skal utbetales for barn i barnehjem, spesialskoler m.v. i de aktuelle kommunene.

III

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp for 1- og 2-åringer:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontant støtte i kroner
Ikke bruk av barnehage	100	36 000
Til og med 8 timer pr. uke	80	28 800
9-16 timer pr. uke	60	21 600
17-24 timer pr. uke	40	14 400
25-32 timer pr. uke	20	7 200
33 timer eller mer pr. uke	0	0

IV

Satser for engangsstønad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kan utbetale:

1. Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§ 14-12 og 14-20	kr 32 138
2. Stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens § 5-13	kr 1 765»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 89 mot 12 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 15.55.38)

Presidenten: Det voteses så over forslagene nr. 7 og 13-15, fra Fremskrittspartiet.
Forslag nr. 7 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
800		Barne- og familiedepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	70 946 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	2 945 000	
830		Foreldreveiledning og samlivstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	2 055 000	
	70	Tilskudd	2 600 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	1 700 000	
	60	Tilskudd til kommuner til krisetiltak, <i>overslagsbevilgning</i>	56 212 000	
	70	Tilskudd til voldsforebyggende tiltak m.v.	1 500 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
841		Familievern og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter	13 530 000	
	70	Utviklings- og opplysningsarbeid m.v.	7 191 000	
844		Kontantstøtte		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	2 278 000	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under kap. 856 post 60, overslagsbevilgning</i>	3 163 769 000	
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	15 334 000 000	
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	825 000	
847		Kompetansesenter for likestilling		
	50	Basisbevilgning	1 530 000	
848		Likestillingsombudet		
	1	Driftsutgifter	1 468 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	7 289 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	15 330 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet		
	1	Driftsutgifter	68 959 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	8 599 000	
	63	Særskilte tiltak, <i>kan overføres</i>	17 008 000	
	64	Tilskudd for enslige mindreårige flyktninger og asylsøkere, <i>overslagsbevilgning</i>	85 216 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 025 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i>	28 946 000	
856		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	11 184 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	4 113 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning, kan nyttes under kap. 844 post 70</i>	4 792 945 000	
	70	Tilskudd til private barnehager	250 000 000	
857		Barne- og ungdomstiltak		
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	5 124 000	
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	60 274 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	3 866 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	5 860 000	
	73	Ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	20 039 000	
	75	Frivillig barne- og ungdomsarbeid lokalt	43 500 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	15 661 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
858		Statens ungdoms- og adopsjonskontor (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter	14 327 000	
859		UNG i Europa (jf. kap. 3859)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	2 729 000	
860		Forbrukerrådet (jf. kap. 3860)		
	1	Driftsutgifter	71 566 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	2 111 000	
862		Positiv miljømerking		
	70	Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	2 458 000	
865		Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid		
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid	7 897 000	
866		Statens institutt for forbruksforskning		
	50	Basisbevilgning	16 452 000	
867		Forbrukertvistutvalget		
	1	Driftsutgifter	3 557 000	
868		Forbrukerombudet		
	1	Driftsutgifter	11 699 000	
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger		
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	7 706 000 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	410 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	223 000 000	
	73	Adopsjonspenger mv., <i>overslagsbevilgning</i>	106 000 000	
		Totale utgifter		32 686 283 000
I n n t e k t e r				
3859		UNG i Europa (jf. kap. 859)		
	1	Tilskudd fra Europakommisjonen	1 850 000	
3860		Forbrukerrådet (jf. kap. 860)		
	1	Salg av Forbrukerrapporten	7 420 000	
	2	Salg av opplysningsmateriell	2 688 000	
	3	Oppdragsinntekter og refusjoner	2 061 000	
	5	Andre inntekter	250 000	
		Totale inntekter		14 269 000

II

Satser for barnetrygd

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd § 2 første ledd kan utbetale barnetrygd med kr 11 664 pr. barn pr. år.

For hvert stønadsberettiget barn mellom 1 og 3 år ytes et tillegg i barnetrygden, det såkalte småbarnstillegget, på kr 7 884 pr. år. Tillegget ytes fra og med kalendermåneden etter at barnet fyller 1 år til og med den kalendermåneden barnet fyller 3 år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstønad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år, har rett til ett ekstra småbarnstillegg på kr 7 884 pr. år. Dette tillegget gis pr. enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på kr 3 792 pr. barn pr. år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Ved utbetaling av barnetrygd for barn på barnehjem, spesialskole eller lignende institusjon skal institusjonen i tillegg til generell barnetrygd også ha utbetalt eventuelt tillegg for barn mellom 1 og 3 år. Finnmarkstillegget skal utbetales for barn i barnehjem, spesialskoler m.v. i de aktuelle kommunene.

III

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp for 1- og 2-åringer:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontant støtte i kroner
Ikke bruk av barnehage	100	36 000
Til og med 8 timer pr. uke	80	28 800
9-16 timer pr. uke	60	21 600
17-24 timer pr. uke	40	14 400
25-32 timer pr. uke	20	7 200
33 timer eller mer pr. uke	0	0

IV

Satser for engangsstønad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kan utbetale:

1. Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§ 14-12 og 14-20	kr 32 138
2. Stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens § 5-13	kr 1 765»

Forslag nr. 13 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fordele tilskuddene under kap. 846 til Aleneforeldreforeningen og Foreningen 2 Foreldre, etter medlemstall fra og med 1. januar 2002.»

Forslag nr. 14 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om utvikling av likestillingsombudet, og endring av likestillingsloven slik at andre instanser, herunder domstolene og arbeidstilsynet får i oppgave å håndheve de sentrale bestemmelser i loven.»

Forslag nr. 15 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om vurdering av sammenslåing av en eller flere av institusjonene og kapitlene innen forbrukerområdet. Herunder kap. 860 Forbrukerrådet, kap. 865 Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid, kap. 866 Institutt for forbrukerforskning, kap. 867 Forbrukertvistutvalget og kap. 868 Forbrukerombudet.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 85 mot 16 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.56.02)

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 11 og 12, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet.

Forslag nr. 11 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til å opprette et kompetansesenter på homofiles levekår for å motvirke diskriminering av homofile i samfunnet.»

Forslag nr. 12 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sikre at bevilgningene til forbrukerkontor dekker kostnadene med ett forbrukerkontor i hvert fylke. Ved merbehov bes Regjeringen om å komme tilbake til Stortinget i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.»

V o t e r i n g

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 83 mot 18 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.56.26)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 10, fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

«Stortinget vil be Regjeringen følge utviklingen med rapportert merbruk av kontantstøtten blant svake grupper og eventuelt sikre disse barna en barnehageplass.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti ble med 62 mot 39 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.56.49)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 9, fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag i barnetrygdloven om at barnetrygden automatisk prisjusteres hvert år.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 67 mot 34 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.57.12)

Presidenten: Så skal det votes over mindretallsfor-
slag under rammeområde 3.

Vi starter med forslagene nr. 31–34, fra Senterpartiet.

Forslag nr. 31 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å bevilge et drifts-
tilskudd til Noregs Ungdomslag på 1 mill. kroner.»

Forslag nr. 32 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen evaluere bortfallet av
kunstfagstipendet, og gjenopprette en stipendordning
for kunstfagstudenter.»

Forslag nr. 33 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å gjeninnføre det
øremerkede tilskuddet til bokbuss i forbindelse med
Revidert nasjonalbudsjett, med virkning fra 1. august
2002, og videre øremerket tilskudd til bokbuss i kul-
turbudsjettet for 2003.»

Forslag nr. 34 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen videreføre tilskudds-
ordningen til politiske partiers informasjonsvirksom-
het og publikasjoner på samme nivå som for 2001, og
øker bevilgningen på kap. 335 post 76 Tilskudd til
ymse publikasjoner med 6,1 mill. kroner.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Senterpartiet ble mot 6 stemmer ikke
bifalt.

Presidenten: Forslag nr. 35, som er omdelt på repre-
sentantenes plasser, er gjort om til et oversendelsesforslag
og får da følgende ordlyd:

«Det henstilles til Regjeringen å trekke ut tiltak fra
kap. 320 post 60 som ikke har noe med lokale og regio-
nale kulturhus å gjøre, og foreslå tilsvarende summer
på relevante kapitler og poster i statsbudsjettet i forbin-
delse med behandlingen av Revidert nasjonalbudsjett
2002»

Presidenten foreslår at dette forslag oversendes Regje-
ringen uten realitetsvotering – og anser det som bifalt.

Det votes så over forslagene nr. 19 og 30, fra Sosia-
listisk Venstreparti.

Forslag nr. 19 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
300		Kultur-og kirke departementet		
	1	Driftsutgifter	84 075 000	
301		Deltaking i internasjonale organisasjoner (jf. kap. 3301)		
	1	Driftsutgifter	4 720 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	266 000	
	74	De Forente Nasjoners organisasjon for undervisning, vitenskap og kultur (UNESCO)	17 497 000	
	75	Tilskudd til internasjonalt samarbeid	1 078 000	
305		Lotteritilsynet (jf. kap. 3305)		
	1	Driftsutgifter	52 394 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	35 167 000	
	50	Norsk kulturfond	227 167 000	
	51	Fond for lyd og bilde	27 500 000	
	52	Norges forskningsråd	1 971 000	
	53	Samiske kulturformål	29 109 000	
	60	Kulturbygg og bredbånd i folkebibliotekene, <i>kan overføres</i>	52 370 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	83 950 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i>	86 751 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	6 621 000	
	76	Hundreårsmarkeringen 1905-2005, <i>kan overføres</i>	23 500 000	
	78	Ymse faste tiltak	20 421 000	
	79	Til disposisjon	633 000	
	80	Tilskuddsordning for frivillige organisasjoner	27 295 000	
	81	Kulturell skolesekk, <i>kan overføres</i>	12 300 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	10 719 000	
	72	Etableringsstipend for kunststudenter, <i>overslagsbevilgning</i>	10 700 000	
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	82 653 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	78 913 000	
	75	Vederlagsordninger	88 182 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	103 787 000	
	21	Store utstillinger	1 162 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	12 313 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	7 000 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	29 500 000	
	73	Nasjonalt kunstmuseum	4 000 000	
	75	Offentlig rom, kunsthåndverk og design	17 345 000	
	78	Ymse faste tiltak	39 279 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	104 937 000	
	70	Nasjonale institusjoner	138 754 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	91 880 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	20 299 000	
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	12 624 000	
	78	Ymse faste tiltak	35 407 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	83 936 000	
	70	Nasjonale institusjoner	470 214 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	175 529 000	
	73	Region- og distriktsopera	15 349 000	
	78	Ymse faste tiltak	26 961 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	37 035 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	21 985 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	196 873 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	8 040 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	17 246 000	
	73	Noregs Mållag	1 402 000	
	74	Det Norske Samlaget	6 348 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok m.v.	7 396 000	
	78	Ymse faste tiltak	54 081 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	29 896 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	13 561 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	2 807 000	
	60	Tilskuddsordning for museer	145 160 000	
	70	Nasjonale institusjoner	155 449 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	17 695 000	
	73	Museumsreformen	24 100 000	
	78	Ymse faste tiltak	34 189 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	150 026 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 500 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	3 837 000	
	78	Ymse faste tiltak	3 951 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	103 306 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	7 923 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	216 733 000	
	71	Filmproduksjon m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	28 653 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	5 566 000	
	75	Medieprogrammet, <i>kan overføres</i>	11 976 000	
	78	Ymse faste tiltak	19 820 000	
	79	Til disposisjon	66 000	
335		Pressestøtte		
	71	Produksjonstilskudd	234 500 000	
	73	Anvendt medieforskning og etterutdanning	15 269 000	
	75	Tilskudd til samiske aviser	11 000 000	
	76	Tilskudd til ymse publikasjoner	33 250 000	
	77	Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark	1 530 000	
336		Informasjonsberedskap – Norsk rikskringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	2 694 000	
		Totale utgifter.....		4 085 091 000
I n n t e k t e r				
3300		Kultur- og kirke departementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	50 000	
3301		Deltaking i internasjonale organisasjoner (jf. kap. 301)		
	1	Ymse inntekter	4 417 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	266 000	
3305		Inntekter fra spill og lotterier (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	1 706 640 000	
	2	Gebyr	58 962 000	
	3	Refusjon	7 620 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	250 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 322)		
	1	Ymse inntekter	4 600 000	
	2	Inntekter fra store utstillinger	1 162 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	15 383 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	10 000 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	712 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 069 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	8 040 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 336 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	13 561 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 200 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	5 500 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	5 000 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	7 923 000	
	70	Gebyr	10 000 000	
		Totale inntekter.....		1 866 691 000

II Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2002 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 301 post 1	kap. 3301 post 1
kap. 305 post 1	kap. 3305 post 2 og 3
kap. 320 post 1	kap. 3320 post 1 og 3
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1

overskride bevilgningen under

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1
kap. 301 post 21	kap. 3301 post 2
kap. 322 post 21	kap. 3322 post 2
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kulturdepartementet i 2002 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
320		Allmenne kulturformål	
	73	Nasjonale kulturbygg	164,3 mill. kroner
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	8,3 mill. kroner

IV

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2002 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 750 mill. kroner.

V

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2002:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/ landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål og kap. 324 Teater- og operaformål.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunst-

- håndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 334 Film- og medieformål.
3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål.

VI

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2002 skal:

- gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 1,40. Kulturdepartementet kan sette ned eller frita for gebyr i visse tilfelle.
- avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
- kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 775. Tilleggsavgiften ved forsinket betaling av

kringkastingsavgiften og når melding ikke blir gitt etter reglene i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.»

Forslag nr. 30 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre prøveprosjekt med kulturkort for ungdom.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti ble med 89 mot 12 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.58.22)

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 18, 28 og 29, fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 18 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
300		Kultur-og kirke departementet		
	1	Driftsutgifter	63 505 000	
301		Deltaking i internasjonale organisasjoner (jf. kap. 3301)		
	1	Driftsutgifter	3 720 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	266 000	
	74	De Forente Nasjoners organisasjon for undervisning, vitenskap og kultur (UNESCO)	15 497 000	
305		Lotteritilsynet (jf. kap. 3305)		
	1	Driftsutgifter	49 394 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	34 767 000	
	50	Norsk kulturfond	194 167 000	
	51	Fond for lyd og bilde	20 000 000	
	52	Norges forskningsråd	1 971 000	
	53	Samiske kulturformål	19 109 000	
	60	Kulturbygg og bredbånd i folkebibliotekene, <i>kan overføres</i>	38 870 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	68 950 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i>	50 751 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	6 621 000	
	76	Hundreårsmarkeringen 1905-2005, <i>kan overføres</i>	18 500 000	
	78	Ymse faste tiltak	15 421 000	
	79	Til disposisjon	2 333 000	
	80	Tilskuddsordning for frivillige organisasjoner	871 192 000	
	82	Jugendstilmuseet i Ålesund	2 000 000	
	84	Dissimilis	500 000	
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	10 719 000	
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	47 353 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	76 913 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	75	Vederlagsordninger	88 182 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	83 287 000	
	21	Store utstillinger	1 162 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	10 313 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	3 000 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	29 500 000	
	73	Nasjonalt kunstmuseum	6 000 000	
	75	Offentlig rom, kunsthåndverk og design	17 345 000	
	78	Ymse faste tiltak	18 279 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	84 937 000	
	70	Nasjonale institusjoner	131 754 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	71 880 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	15 299 000	
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	6 624 000	
	78	Ymse faste tiltak	29 407 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	71 436 000	
	70	Nasjonale institusjoner	420 214 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	155 529 000	
	73	Region- og distriktsopera	10 349 000	
	78	Ymse faste tiltak	25 461 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	37 035 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	22 485 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	196 373 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	8 040 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	17 246 000	
	73	Noregs Mållag	1 002 000	
	74	Det Norske Samlaget	1 348 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok m.v.	7 396 000	
	78	Ymse faste tiltak	52 181 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	28 896 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	13 561 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	2 807 000	
	60	Tilskuddsordning for museer	135 160 000	
	70	Nasjonale institusjoner	144 949 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	16 695 000	
	73	Museumsreformen	22 000 000	
	74	Statsraad Lehmkuhl	10 000 000	
	75	Seilskipene	50 000 000	
	78	Ymse faste tiltak	30 189 000	
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	145 026 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 500 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ..	3 837 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	78	Ymse faste tiltak	3 951 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	73 306 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 923 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	116 733 000	
	71	Filmproduksjon m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	14 653 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	1 566 000	
	75	Medieprogrammet, <i>kan overføres</i>	11 976 000	
	78	Ymse faste tiltak	9 820 000	
	79	Til disposisjon	266 000	
336		Informasjonsberedskap – Norsk rikskringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	2 694 000	
		Totale utgifter.....		4 085 091 000
		I n n t e k t e r		
3300		Kultur- og kirke departementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	50 000	
3301		Deltaking i internasjonale organisasjoner (jf. kap. 301)		
	1	Ymse inntekter	4 417 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	266 000	
3305		Inntekter fra spill og lotterier (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	1 706 640 000	
	2	Gebyr	58 962 000	
	3	Refusjon	7 620 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	250 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 322)		
	1	Ymse inntekter	4 600 000	
	2	Inntekter fra store utstillinger	1 162 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	15 383 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	10 000 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	712 000	
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 069 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	8 040 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 336 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	13 561 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 200 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	2	Inntekter ved oppdrag	5 500 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	5 000 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	7 923 000	
	70	Gebyr	10 000 000	
		Totale inntekter.....		1 866 691 000

II Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2002 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 301 post 1	kap. 3301 post 1
kap. 305 post 1	kap. 3305 post 2 og 3
kap. 320 post 1	kap. 3320 post 1 og 3
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1
kap. 301 post 21	kap. 3301 post 2
kap. 322 post 21	kap. 3322 post 2
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kulturdepartementet i 2002 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
320		Allmenne kulturformål	
	73	Nasjonale kulturbygg	164,3 mill. kroner
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	8,3 mill. kroner

IV

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2002 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 750 mill. kroner.

V

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2002:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/ landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål og kap. 324 Teater- og operaformål.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunst-

håndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 334 Film- og medieformål.

3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål.

VI

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2002 skal:

1. gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 1,40. Kulturdepartementet kan sette ned eller frita for gebyr i visse tilfelle.
2. avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
3. kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 775. Tilleggsavgiften ved forsinket betaling av kringkastingsavgiften og når melding ikke blir gitt etter reglene i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om

kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.»

Forslag nr. 28 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å avvikle ordningen med stipend til kunstnere.»

Forslag nr. 29 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å avvikle ordningen med garantiinntekter til kunstnere.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 85 mot 16 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.58.46)

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 22–25 og 27, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet.

Forslag nr. 22 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen øke antallet garantiinntekter fra 2003, og trappe antallet opp, slik at garantiinntekt kan tildeles langt flere kunstnere.»

Forslag nr. 23 lyder:

«Det henstilles til Regjeringen å vurdere om Førde Internasjonale Folkemusikkfestival kan gis status som nasjonalt kompetansesenter for formidling av norsk og utenlandsk folkemusikk.»

Forslag nr. 24 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i samarbeid med de aktuelle fylkene starte arbeidet med innkjøp av en ny kulturbåt.»

Forslag nr. 25 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen øke tilskuddet til Det Norske Samlaget med 500 000 kroner.»

Forslag nr. 27 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere å legge inn et driftstilskudd til cinematekene i Bergen og Trondheim i budsjettet for 2003.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 83 mot 19 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.59.13)

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 20 og 21, fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet.

Forslag nr. 20 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen opprette et produksjonsfond for etablerte koreografer. Fondet skal sikre støtte til produksjoner som ikke faller inn under Kulturrådets kriterier for fri scenekunst.»

Forslag nr. 21 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utvide prøveperioden for Tegnspråkteatret med ett år. Tegnspråkteatret bør ha sin lokalisering til Ål også i denne del av prøveperioden.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 67 mot 34 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.59.34)

Presidenten: Da skulle vi ha votert oss gjennom alle mindretallsforslagene under de tre rammeområdene, og vi går løs på innstillingens forslag til vedtak.

Presidenten tar først opp rammeområde 1.

Komiteen hadde innstillet:

A. Rammeområde 1 (Statsforvaltning)

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1		H. M. Kongen og H. M. Dronningen		
	1	Apanasjer	6 000 000	
	50	Hofforvaltningen m.v.	74 050 000	
2		H. K. H. Kronprinsen og H. K. H. Kronprinsessen		
	1	Apanasje	2 500 000	
	50	H. K. H. Kronprinsens og H. K. H. Kronprinsessens stab m.v.	4 860 000	
20		Statsministerens kontor (jf. kap. 3020)		
	1	Driftsutgifter	51 370 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
21		Statsrådet (jf. kap. 3021)		
	1	Driftsutgifter	89 800 000	
24		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 3024)		
	1	Driftsutgifter	31 400 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	4 900 000	
664		Pensjonstrygden for sjømenn		
	70	Tilskudd	178 600 000	
666		Avtalefestet pensjon (AFP)		
	70	Tilskudd	589 000 000	
1500		Arbeids- og administrasjonsdepartementet (jf. kap. 4500)		
	1	Driftsutgifter	146 312 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	108 891 000	
1503		Midler til tjenestemannsorganisasjonenes opplærings- og utviklingsarbeid		
	70	Tilskudd	151 111 000	
1510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 4510)		
	1	Driftsutgifter	729 258 000	
1520		Statskonsult (jf. kap. 4520)		
	1	Driftsutgifter	98 386 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	21 247 000	
1522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 4522)		
	1	Driftsutgifter	227 314 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	25 258 000	
	22	Fellesutgifter for R-kvartalet	47 100 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	10 771 000	
1530		Tilskudd til de politiske partier		
	70	Tilskudd til de politiske partiers sentrale organisasjoner	148 287 000	
	71	Tilskudd til kommunepartiene, <i>overslagsbevilgning</i>	24 575 000	
	72	Tilskudd til kommunestyregruppene, <i>overslagsbevilgning</i>	19 360 000	
	73	Tilskudd til fylkespartiene, <i>overslagsbevilgning</i>	50 530 000	
	74	Tilskudd til fylkestingsgruppene, <i>overslagsbevilgning</i>	7 515 000	
	76	Tilskudd til de politiske partiers sentrale ungdomsorganisasjoner, <i>overslagsbevilgning</i>	5 700 000	
1541		Pensjoner av statskassen		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	26 156 000	
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse og Pensjonsordningen for apoteketaten		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	6 808 326 000	

Forhandlinger i Stortinget nr. 76

2001

14. des. – Votering i sak nr. 1

1133

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	84 095 000	
1543		Arbeidsgiveravgift til folketrygden		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	270 589 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	5 356 000	
1546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 4546)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	36 800 000	
1547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 4547)		
	1	Driftsutgifter	69 224 000	
1550		Konkurransetilsynet (jf. kap. 4550)		
	1	Driftsutgifter	64 214 000	
1560		Pristilskudd		
	70	Til regulering av forbrukerprisene	25 000 000	
1580		Bygg utenfor husleieordningen		
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	762 870 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	116 400 000	
	33	Reserve for byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	4 320 000	
	36	Kunstnerisk utsmykking, <i>kan overføres</i>	10 560 000	
1581		Eiendommer til kongelige formål		
	1	Driftsutgifter	17 628 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	6 700 000	
1582		Utvikling av Fornebuområdet		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	10 220 000	
	30	Investeringer på Fornebu, <i>kan overføres</i>	165 690 000	
1583		Utvikling av Pilestredet Park (jf. kap. 4583)		
	30	Investeringer Pilestredet Park, <i>kan overføres</i>	700 000	
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i> .	-2 117 673 000	
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> ..	871 629 000	
		3 Avskrivninger	293 176 000	
		4 Renter av statens kapital	24 000 000	
		5 Til investeringsformål	710 000 000	
		6 Til reguleringsfondet	164 320 000	
			-54 548 000	
	30	Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	32 100 000	
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	493 780 000	
	32	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	79 030 000	
	33	Reserve for byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	9 110 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	92 154 000	
	49	Kjøp av eiendommer, <i>kan overføres</i>	100 030 000	
2470		Statens Pensjonskasse		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i> . -258 257 000		
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> .. 200 322 000		
		3 Avskrivninger	28 342 000	
		4 Renter av statens kapital	1 727 000	
		5 Til reguleringsfond	1 210 000	
	45	Investeringer i medlemsdatabasen	-26 656 000	
		Totale utgifter	19 047 000	
				12 082 990 000
		I n n t e k t e r		
3024		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 24)		
	1	Erstatning for utgifter i rettssaker	2 570 000	
	3	Oppdrag	300 000	
4500		Arbeids- og administrasjonsdepartementet (jf. kap. 1500)		
	2	Salg av personalhåndboka	588 000	
4520		Statskonsult (jf. kap. 1520)		
	2	Andre inntekter	1 695 000	
	3	Inntekter fra prosjektoppdrag	1 825 000	
	5	Inntekter fra sentral opplæring	21 956 000	
	6	Inntekter fra rådgivning	19 777 000	
4522		Statens forvaltningstjeneste (jf. kap. 1522)		
	1	Inntekter fra generell rådgivning overfor departementene innen EDB-drift	138 000	
	3	Driftsvederlag – Akademika	1 000 000	
	4	Inntekter – Norsk lysingsblad	48 696 000	
	5	Inntekter fra publikasjoner	764 000	
	7	Parkeringsinntekter	1 125 000	
4546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 1546)		
	1	Premie yrkesskadeforsikring	54 288 000	
4547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 1547)		
	1	Premieinntekter gruppelivsforsikring	23 035 000	
4583		Salg av eiendom i Pilestredet Park (jf. kap. 1583)		
	39	Salg av eiendom	115 300 000	
5445		Statsbygg (jf. kap. 2445)		
	39	Avsetning til investeringsformål	710 000 000	
5446		Salg av eiendom, Fornebu		
	1	Leieinntekter, Fornebu	3 560 000	
	2	Refusjon fra Luftfartsverket for oppryddingskostnader	13 000 000	
	40	Salgsinntekter	153 300 000	
5607		Renter av boliglånsordningen til statsansatte		
	80	Renter	685 000 000	
		Totale inntekter		1 857 917 000

II

Unntak fra bruttoprinsippet

Stortinget samtykker i at det enkelte departement eller den virksomhet departementet bemyndiger som et ledd i ordningen med bonus og rabatter, i 2002 kan nettoføre som utgiftsreduksjon på vedkommende utgiftspost tilbakebetalt bonus og rabatt, også om tilbakebetalingen refererer seg til kjøp i tidligere år.

III

Partistøtte

Stortinget samtykker i at Arbeids- og administrasjonsdepartementet i 2002 på bakgrunn av valgresultatet ved kommune- og fylkestingsvalget i 1999 og bevilgning på kap. 1530 Tilskudd til de politiske partier postene 71, 72, 73 og 74, kan beregne nye satser for 2002 for:

1. støtte pr. stemme til de politiske partiers kommuneorganisasjoner
2. grunnbeløp til kommunestyregruppene
3. representanttillegg til kommunestyregruppene
4. støtte pr. stemme til de politiske partiers fylkesorganisasjoner der det foreligger søknad fra ungdomsorganisasjonene
5. støtte pr. stemme til de politiske partiers fylkesorganisasjoner der det ikke foreligger søknad fra ungdomsorganisasjonene
6. grunnbeløp til fylkestingsgruppene
7. representanttillegg til fylkestingsgruppene.

IV

Særaldersgrense for fengselsbetjenter/fengselsførstebetjenter

Stortinget samtykker i at offentlige tjenestemenn ansatt i følgende stillingskoder på lønnsplan 08.200 gis en særaldersgrense på 63 år med virkning fra 1. januar 2002: 0264 Fengselsbetjent og 0265 Fengselsførstebetjent.

V

Fullmakter til å overskride

Stortinget samtykker i at Arbeids- og administrasjonsdepartementet i 2002 kan:

1. avvike Statsbyggs driftsbudsjett mot dekning i reguleringsfondet
2. overskride kap. 2445 Statsbygg postene 30-49 med inntil 175 mill. kroner, mot dekning i reguleringsfondet
3. overskride kap. 2445 Statsbygg postene 30-49 med beløp som tilsvarer inntekter fra salg av eiendommer, samt medregne ubenyttede inntekter fra salg av eiendom ved beregning av overført beløp
4. overskride andre departementers byggebevilgninger som stilles til disposisjon for Statsbygg mot tilsvarende innsparing under kap. 1580 Bygg utenfor husleieordningen/kap. 2445 Statsbygg post 33 Reserve for byggeprosjekter.

VI

Omdisponeringsfullmakter

Stortinget samtykker i at Arbeids- og administrasjonsdepartementet i 2002 kan omdisponere:

1. mellom postene 30-38 under kap. 1580 Bygg utenfor husleieordningen
2. mellom postene 1 og 45 under kap. 1581 Eiendommer til kongelige formål
3. mellom postene 30-49 under kap. 2445 Statsbygg
4. fra post 21 Spesielle driftsutgifter til post 30 Investeringer på Fornebu under kap. 1582 Utvikling av Fornebuområdet
5. fra post 21 Spesielle driftsutgifter til post 30 Investeringer Pilestredet Park under kap. 1583 Utvikling av Pilestredet Park.

VII

Fullmakter til å igangsette eller utvide byggeprosjekter

Stortinget samtykker i at Arbeids- og administrasjonsdepartementet i 2002 kan iverksette nye prosjekter eller utvide igangsatte prosjekter der bruker/fagdepartement har nødvendige leiemidler innenfor eget budsjett på følgende vilkår:

1. For prosjekter inntil 25 mill. kroner (fullmaktsprosjekter) er fullmakten begrenset til å inngå forpliktelser innenfor en samlet ramme på 150 mill. kroner til igangsetting av prosjekter utover bevilgningen under kap. 2445 Statsbygg postene 30-49.
2. For kurante prosjekter er fullmakten begrenset til å inngå forpliktelser innenfor en samlet ramme på 1 000 mill. kroner til videreføring/ferdigstilling av prosjekter som igangsettes innenfor bevilgningen under kap. 2445 Statsbygg post 30 Igangsetting av byggeprosjekter.

VIII

Diverse fullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Arbeids- og administrasjonsdepartementet i 2002 kan:
 - a) godskrive det enkelte bygge- og eiendomsprosjekt med innbetalt dagmulkt, konvensjonalbot og erstatning for misligholdt entreprise, ved at innbetalingen blir postert i statsregnskapet på vedkommende investeringspost som en utgiftsreduksjon.
 - b) godkjenne salg, makeskifte og bortfeste av eiendom som forvaltes av Statsbygg eller av andre statlige etater som ikke har egen fullmakt til å avhende eiendom, til en verdi av 150 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle og for inntil 300 mill. kroner totalt i terminen.
 - c) godkjenne kjøp av eiendom finansiert ved salgsinntekter, innsparte midler eller midler fra reguleringsfondet for inntil 75 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle, og for inntil 150 mill. kroner totalt, utover bevilgningen på kap. 2445 Statsbygg post 49 Kjøp av eiendom.

- d) overdra til underpris eller vederlagsfritt eiendommer og bygninger som har vært disponert av statlige spesialskoler, grunnskoler og videregående skoler, til kommuner og fylkeskommuner. Fullmakten gjelder kun når ansvaret for virksomheten overtas av kommunen/fylkeskommunen eller det ikke er mulig å oppnå full pris.
- e) foreta bortfeste, salg og makeskifter av eiendommer som er nødvendig ved disponering av statens eiendommer på Fornebu for inntil 500 mill. kroner, samt reinvestere inntekter ved bortfeste, salg, makeskifter i samme område for inntil 25 mill. kroner.
- f) godkjenne at staten v/Statsbygg i forbindelse med etterbruksarbeidet på Fornebu inngår i selskapsdannelser med formål å påvirke en gunstig eiendomsutvikling på Fornebu, slik at den langsiktige økonomiske avkastning for staten øker.
- g) foreta de salg og makeskifter som er nødvendig ved disponering og avvikling av statens eiendommer i Pilestredet Park.
- h) feste bort til underpris en nærmere spesifisert statlig eiendom i Pilestredet Park og/eller på Hauge-
rud (begge i Oslo) til Studentsamskipnaden for utbygging av studentboliger.

IX

Stikkord "overslagsbevilgning" utgår

Forslaget til bevilgning i St.prp. nr. 1 (2001-2002) under kap. 1547 Gruppelivsforsikring, post 1 Driftsutgifter, tilføyes stikkordet "overslagsbevilgning".

X

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at Statsministerens kontor i 2002 kan overskride bevilgningen på kap. 21 Statsrådet for å iverksette nødvendige sikkerhetstiltak for statsministeren og regjeringens øvrige medlemmer.

B. Rammeområde 2 (Familie og forbruker)

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
800		Barne- og familiedepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	75 946 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	2 945 000	
830		Foreldreveiledning og samlivstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	3 055 000	
	70	Tilskudd	3 600 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	1 700 000	
	60	Tilskudd til kommuner til krisetiltak, <i>overslagsbevilgning</i>	53 712 000	

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 89 mot 11 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 16.00.19)

Presidenten: Under rammeområde 1 foreligger det to rammeuavhengige forslag.

Komiteen hadde innstillet:

I

Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om at avtalefestet pensjon kan kombineres med mulighet for arbeidsinntekt inntil 15 000 kroner.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 89 mot 12 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 16.01.08)

Videre var innstillet:

II

Stortinget gir fullmakt til Kongen i 2002 å kunne avhende statlig eiendom til lavere pris enn markedspris der særlige hensyn tilsier det.

Presidenten: Presidenten regner med at Fremskrittspartiet vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 83 mot 17 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 16.01.39)

Presidenten: Vi tar nå for oss rammeområde 2 i innstillingen.

Komiteen hadde innstillet:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	70	Tilskudd til voldsforebyggende tiltak m.v.	1 200 000	
841		Familievern og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter	13 530 000	
	70	Utviklings- og opplysningsarbeid m.v.	7 691 000	
844		Kontantstøtte		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i> .	2 278 000	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under kap. 856 post 60, overslagsbevilgning</i>	2 612 914 000	
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	14 960 000 000	
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 50</i>	14 000 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 21, kap. 844 post 21 og kap. 856 post 21</i>	7 000 000	
	70	Tilskudd	3 860 000	
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	825 000	
	72	Tiltak for lesbiske og homofile	2 500 000	
847		Kompetansesenter for likestilling		
	50	Basisbevilgning	5 530 000	
848		Likestillingsombudet		
	1	Driftsutgifter	5 468 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	7 289 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	15 330 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet		
	1	Driftsutgifter	68 959 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	9 599 000	
	63	Særskilte tiltak, <i>kan overføres</i>	15 008 000	
	64	Tilskudd for enslige mindreårige flyktninger og asylsøkere, <i>overslagsbevilgning</i>	170 432 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 025 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i>	28 946 000	
856		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	21 184 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	8 113 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning, kan nyttes under kap. 844 post 70</i>	5 809 945 000	
	64	Prøveprosjekt Oslo indre Øst	7 079 000	
857		Barne- og ungdomstiltak		
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	5 124 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	60 274 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	3 866 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	5 860 000	
	73	Ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	18 539 000	
	75	Frivillig barne- og ungdomsarbeid lokalt	43 500 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	20 661 000	
858		Statens ungdoms- og adopsjonskontor (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter	14 327 000	
859		UNG i Europa (jf. kap. 3859)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	4 729 000	
860		Forbrukerrådet (jf. kap. 3860)		
	1	Driftsutgifter	74 566 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	2 111 000	
862		Positiv miljømerking		
	70	Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	2 458 000	
865		Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid		
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid	9 397 000	
866		Statens institutt for forbruksforskning		
	50	Basisbevilgning	18 452 000	
867		Forbrukertvistutvalget		
	1	Driftsutgifter	3 057 000	
868		Forbrukerombudet		
	1	Driftsutgifter	12 699 000	
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger		
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	7 706 000 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	410 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	223 000 000	
	73	Adopsjonspenger mv., <i>overslagsbevilgning</i>	106 000 000	
		Totale utgifter		32 686 283 000
I n n t e k t e r				
3859		UNG i Europa (jf. kap. 859)		
	1	Tilskudd fra Europakommisjonen	1 850 000	
3860		Forbrukerrådet (jf. kap. 860)		
	1	Salg av Forbrukerrapporten	7 420 000	
	2	Salg av opplysningsmateriell	2 688 000	
	3	Oppdragsinntekter og refusjoner	2 061 000	
	5	Andre inntekter	250 000	
		Totale inntekter		14 269 000

II
Satsen for barnetrygd

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i

medhold av lov 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd § 2 første ledd kan utbetale barnetrygd med kr 11 664 pr. barn pr. år.

For hvert stønadsberettiget barn mellom 1 og 3 år ytes et tillegg i barnetrygden, det såkalte småbarnstillegget, på kr 7 884 pr. år. Tillegget ytes fra og med kalendermåneden etter at barnet fyller 1 år til og med den kalendermåneden barnet fyller 3 år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstonad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år, har rett til ett ekstra småbarnstillegg på kr 7 884 pr. år. Dette tillegget gis pr. enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadsmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvæningen, Kåfjord, Lyngen, Nordrei-

sa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på kr 3 792 pr. barn pr. år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Ved utbetaling av barnetrygd for barn på barnehjem, spesialscole eller lignende institusjon skal institusjonen i tillegg til generell barnetrygd også ha utbetalt eventuelt tillegg for barn mellom 1 og 3 år. Finnmarkstillegget skal utbetales for barn i barnehjem, spesialscoler m.v. i de aktuelle kommunene.

III

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp for 1- og 2-åringer:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontant støtte i kroner
Ikke bruk av barnehage	100	36 000
Til og med 8 timer pr. uke	80	28 800
9-16 timer pr. uke	60	21 600
17-24 timer pr. uke	40	14 400
25-32 timer pr. uke	20	7 200
33 timer eller mer pr. uke	0	0

IV

Satser for engangsstønad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2002 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kan utbetale:

1. Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§ 14-12 og 14-20	kr 32 138
2. Stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens § 5-13	kr 1 765

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 83 mot 16 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 16.02.10)

Presidenten: Så gjenstår rammeområde 3.

Komiteen hadde innstillet:

C. Rammeområde 3 (Kultur)

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
300		Kultur-og kirke departementet		
	1	Driftsutgifter	84 075 000	
301		Deltaking i internasjonale organisasjoner (jf. kap. 3301)		
	1	Driftsutgifter	4 720 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	266 000	
	74	De Forente Nasjoners organisasjon for undervisning, vitenskap og kultur (UNESCO)	17 497 000	
	75	Tilskudd til internasjonalt samarbeid	1 078 000	
305		Lotteritilsynet (jf. kap. 3305)		

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	1	Driftsutgifter	52 394 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	35 167 000	
	50	Norsk kulturfond	227 167 000	
	51	Fond for lyd og bilde	25 000 000	
	52	Norges forskningsråd	1 971 000	
	53	Samiske kulturformål	29 109 000	
	60	Kulturbygg og bredbånd i folkebibliotekene, <i>kan overføres</i>	49 870 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	83 950 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i>	86 751 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	6 621 000	
	76	Hundreårsmarkeringen 1905-2005, <i>kan overføres</i>	23 500 000	
	78	Ymse faste tiltak	20 421 000	
	79	Til disposisjon	4 133 000	
	80	Tilskuddsordning for frivillige organisasjoner	27 295 000	
	81	Kulturell skolesekk, <i>kan overføres</i>	12 300 000	
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	11 019 000	
	72	Etableringsstipend for kunststudenter, <i>overslagsbevilgning</i>	10 700 000	
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	82 653 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	78 913 000	
	75	Vederlagsordninger	88 182 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	103 787 000	
	21	Store utstillinger	1 162 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ...	12 313 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	7 000 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	29 500 000	
	73	Nasjonalt kunstmuseum	4 000 000	
	75	Offentlig rom, kunsthåndverk og design	17 345 000	
	78	Ymse faste tiltak	39 279 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	104 937 000	
	70	Nasjonale institusjoner	138 754 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	91 880 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	20 299 000	
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	12 624 000	
	78	Ymse faste tiltak	35 407 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	83 936 000	
	70	Nasjonale institusjoner	470 214 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	175 529 000	
	73	Region- og distriktsopera	15 349 000	
	78	Ymse faste tiltak	26 961 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	37 035 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	21 985 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	196 873 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	21	Spesielle driftsutgifter	8 040 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	17 246 000	
	73	Noregs Mållag	1 402 000	
	74	Det Norske Samlaget	6 348 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok m.v.	7 396 000	
	78	Ymse faste tiltak	54 081 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	29 896 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	13 561 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	2 807 000	
	60	Tilskuddsordning for museer	145 160 000	
	70	Nasjonale institusjoner	155 449 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	17 695 000	
	73	Museumsreformen	24 100 000	
	78	Ymse faste tiltak	34 189 000	
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	150 026 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 500 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	3 837 000	
	78	Ymse faste tiltak	3 951 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	103 306 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	7 923 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	216 733 000	
	71	Filmproduksjon m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	28 653 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	5 566 000	
	75	Medieprogrammet, <i>kan overføres</i>	11 976 000	
	78	Ymse faste tiltak	19 820 000	
	79	Til disposisjon	1 266 000	
335		Pressestøtte		
	71	Produksjonstilskudd	234 500 000	
	73	Anvendt medieforskning og etterutdanning	15 269 000	
	75	Tilskudd til samiske aviser	11 000 000	
	76	Tilskudd til ymse publikasjoner	33 250 000	
	77	Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark	1 530 000	
336		Informasjonsberedskap – Norsk rikskringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	2 694 000	
		Totale utgifter		4 085 091 000
		I n n t e k t e r		
3300		Kultur- og kirke departementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	50 000	
3301		Deltaking i internasjonale organisasjoner (jf. kap. 301)		
	1	Ymse inntekter	4 417 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	266 000	
3305		Inntekter fra spill og lotterier (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	1 706 640 000	
	2	Gebyr	58 962 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	3	Refusjon	7 620 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	250 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 322)		
	1	Ymse inntekter	4 600 000	
	2	Inntekter fra store utstillinger	1 162 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	15 383 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	10 000 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	712 000	
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 069 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	8 040 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 336 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	13 561 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 200 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	5 500 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	5 000 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	7 923 000	
	70	Gebyr	10 000 000	
		Totale inntekter		1 866 691 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2002 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 301 post 1	kap. 3301 post 1
kap. 305 post 1	kap. 3305 post 2 og 3
kap. 320 post 1	kap. 3320 post 1 og 3
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 301 post 21	kap. 3301 post 2
kap. 322 post 21	kap. 3322 post 2
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kulturdepartementet i 2002 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
320		Allmenne kulturformål	
	73	Nasjonale kulturbygg	164,3 mill. kroner
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	8,3 mill. kroner

IV

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2002 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 750 mill. kroner.

V

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2002:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål og kap. 324 Teater- og operaformål.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 334 Film- og medieformål.
3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom, kap. 323 Musikkformål og kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål.

VI

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2002 skal:

1. gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 1,40. Kulturdepartementet kan sette ned eller frita for gebyr i visse tilfelle.
2. avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
3. kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 775. Tilleggsavgiften ved forsinket betaling av kringkastingsavgiften og når melding ikke blir gitt etter reglene i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.

Presidenten vil her vise til at komiteens leder i debatten har redegjort for en korreksjon som må foretas. Det gjelder kapitlene 323 og 326 og postene 78 under disse kapitler.

Under kap. 323 post 78 er innstillingens beløp 35 407 000 kr, mens det skal være 34 907 000 kr.

Under kap. 326 post 78 er innstillingens beløp 54 081 000 kr, mens det skal være 54 581 000 kr.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling – med de foretatte rettelsener – bifaltes med 84 mot 16 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.03.30)

Presidenten: Da skulle vi være ferdige med voteringen under sak nr. 1.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstillet:

I

I statsbudsjettet for 2001 blir det gjort følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
328		Museums- og andre kulturformål	
	70	Nasjonale institusjoner blir auka med frå kr 145 560 000 til kr 151 560 000	6 000 000

II

Stortinget samtykker i at det i 2001 blir gjeve tilsegn om tilskot til Norsk Bergverksmuseum på inntil 12 mill. kroner utover løyvinga i 2001 under kap. 328 post 70 til vidare gjennomføring av sikringsprosjektet.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet:

I statsbudsjettet for 2001 blir det gjort følgende endringer:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
840		Tilskot til krisetiltak	
	60	Tilskot til kommunar til krisetiltak, <i>overslagsløyving</i> , aukast med frå kr 50 571 000 til kr 54 371 000	3 800 000
841		Familievern og konfliktløysing	
	21	Særskilde driftsutgifter, aukast med frå kr 8 615 000 til kr 10 415 000	1 800 000
844		Kontantstøtte	
	70	Tilskot, <i>overslagsløyving</i> , kan nyttast under kap. 856 post 60, aukast med frå kr 2 820 914 000 til kr 2 920 914 000	100 000 000
845		Barnetrygd	
	70	Tilskot, reduserast med frå kr 14 914 000 000 til kr 14 833 000 000	81 000 000
856		Barnehagar	
	61	Stimuleringstilskot, reduserast med frå kr 12 000 000 til kr 10 450 000	1 550 000
862		Positiv miljømerking	
	70	Driftstilskot, aukast med frå kr 2 386 000 til kr 3 586 000	1 200 000

V o t e r i n g :

Votering i sak nr. 4

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Komiteen hadde innstillet:

I statsbudsjettet for 2001 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger	
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 7 280 047 000 til kr 7 550 047 000	270 000 000
	71	Engangsstønad ved fødsel, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 474 000 000 til kr 423 000 000	51 000 000
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 216 825 000 til kr 210 825 000	6 000 000

V o t e r i n g :

Votering i sak nr. 5

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Komiteen hadde innstillet:

I

I statsbudsjettet for 2001 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
U t g i f t e r :			
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse og Pensjonsordningen for apoteketaten	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 6 370 305 000 til kr 6 088 192 000	282 113 000
	70	For andre medlemmer av Statens pensjonskasse, nedsettes med fra kr 79 384 000 til kr 61 497 000	17 887 000
1544		Boliglån til statsansatte	
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 4 000 000 000 til kr 4 500 000 000	500 000 000
1545		Ventelønn	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 248 543 000 til kr 290 000 000	41 457 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1546		Yrkesskadeforsikring	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 13 217 000 til kr 40 000 000	26 783 000
1547		Gruppelivsforsikring	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 66 883 000 til kr 72 883 000	6 000 000
1550		Konkurransetilsynet	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 75 461 000 til kr 77 961 000	2 500 000
1571		Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 62 664 000 til kr 63 664 000	1 000 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 798 000 til kr 7 298 000	6 500 000
1580		Bygg utenfor husleieordningen	
	31	Videreføring av byggeprosjekt, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 609 585 000 til kr 585 485 000	24 100 000
1583		Utvikling av Pilestredet Park	
	30	Investeringer i Pilestredet Park, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 63 000 000 til kr 18 000 000	45 000 000
I n n t e k t e r :			
2445		Statsbygg	
	31	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 536 460 000 til kr 509 010 000	27 450 000
	45	Større utstyrsanskaffelser, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 99 157 000 til kr 97 043 000	2 114 000
5446		Salg av eiendom, Fornebu	
	1	Leieinntekter, forhøyes med fra kr 15 000 000 til kr 20 000 000	5 000 000
	40	Salgsinntekter, Fornebu, forhøyes med fra kr 698 000 000 til kr 714 550 000	16 550 000

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

II

Opsjon om kjøp av Keysersgate 6 i Oslo

Stortinget samtykker i at Statsbygg i budsjettet for 2001 kan innfri opsjonen om kjøp av Keysersgate 6 i Oslo.

Presidenten: Her har Fremskrittspartiet varslet at de ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 83 mot 16 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 16.05.02)

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Under debatten er det satt fram tolv forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Tore Nordtun på vegne av Arbeiderpartiet
- forslagene nr. 2 og 10, fra Heidi Grande Røys på vegne av Sosialistisk Venstreparti
- forslagene nr. 3 og 11, fra Morten Lund på vegne av Senterpartiet og Kystpartiet
- forslag nr. 4, fra Tore Nordtun på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslag nr. 5, fra Tore Nordtun på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslag nr. 6, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Kystpartiet
- forslag nr. 7, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 8, fra Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet og Kystpartiet
- forslag nr. 9, fra Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet

– forslag nr. 12, fra Morten Lund på vegne av Senterpartiet

Det voteres først over mindretallsforslagene og deretter over innstillingens forslag til vedtak.

Det voteres over forslag nr. 12, fra Senterpartiet.
Forslaget lyder:

«På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
574		Tilskudd til gjeldsslette i kommunesektoren	
	90	Gjeldsslette	12 000 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Senterpartiet ble mot 6 stemmer ikke bifalt.

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 3 og 11, fra Senterpartiet og Kystpartiet.
Forslag nr. 3 lyder:

**«Rammeområde 22
(Finansadministrasjon)**

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1600		Finansdepartementet (jf. kap. 4600)		
	1	Driftsutgifter	198 650 000	
	21	Spesielle forsknings- og utredningsoppdrag, <i>kan overføres</i>	23 950 000	
1602		Kredittilsynet (jf. kap. 4602)		
	1	Driftsutgifter	119 600 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	700 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)		
	1	Driftsutgifter	808 300 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	4 000 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	54 500 000	
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618)		
	1	Driftsutgifter	3 102 600 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	58 700 000	
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres</i>	376 400 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	124 100 000	
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620)		
	1	Driftsutgifter	312 950 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	106 000 000	
	22	Folke- og bolig telling mv., <i>kan overføres</i>	32 000 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	7 650 000	
1630		Tiltak for å styrke den statlige økonomiforvaltning		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	9 400 000	
1632		Kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner		
	60	Tilskudd	1 217 000 000	
1634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 4634)		
	1	Driftsutgifter	169 200 000	
1637		EU-opplysning		
	70	Tilskudd til frivillige organisasjoner	3 000 000	
1650		Statsgjeld, renter m.m. (jf. kap. 5606)		
	1	Driftsutgifter	12 250 000	
	88	Renter og provisjon m.m. på utenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	355 000 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	89	Renter og provisjon m.m. på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	16 893 000 000	
1670		Avsetninger til Den nordiske investeringsbank		
	50	Tapsfond for miljølåneordningen	10 000 000	
		Totale utgifter		23 998 950 000
I n n t e k t e r				
4602		Kredittilsynet (jf. kap. 1602)		
	1	Bidrag fra tilsynsenhetene	120 300 000	
4610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 1610)		
	1	Ekspedisjonsgebyr	16 300 000	
	2	Andre inntekter	1 800 000	
	3	Pante- og tinglysingsgebyrer	1 000 000	
	4	Gebyr for registrering av småbåter	13 900 000	
	5	Gebyr ved kontroll av teknisk sprit	400 000	
	11	Gebyr på kredittdeklarasjoner	113 700 000	
	13	Gebyr ved avskilting av kjøretøy	300 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618)		
	1	Pante- og tinglysingsgebyr (Namsmannen)	24 200 000	
	2	Andre inntekter	14 500 000	
	3	Lignings-ABC	400 000	
	4	Gebyr for folkeregisteropplysninger	1 030 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger	8 300 000	
	6	Økonomitjenester	11 000 000	
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser	2 000 000	
4620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 1620)		
	1	Salgsinntekter	4 900 000	
	2	Spesialoppdrag	106 000 000	
	4	Tvangsmulkt	5 100 000	
4634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634)		
	2	Refusjoner	15 900 000	
	81	Bøter, inndragninger	550 000 000	
	82	Vegadministrasjonsgebyr	49 000 000	
	84	Gebyr ved for sent innsendt regnskap m.m.	57 700 000	
	85	Misligholdte lån i Statens lånekasse for utdanning	85 000 000	
5351		Overføring fra Norges Bank		
	70	Overføring	8 857 301 000	
5491		Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	30	Avskrivninger	700 764 000	
5603		Renter av statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	80	Renter av statens faste kapital	67 047 000	
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer		
	81	Av verdipapirer og bankinnskudd i utenlandsk valuta	5 000 000	
	82	Av innenlandske verdipapirer	100 000	
	83	Av alminnelige fordringer	130 000 000	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank	4 885 000 000	
		Totale inntekter		15 847 942 000»

Forslag nr. 11 lyder:

«På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
1429		Riksantikvaren (jf. kap. 4429)	
	90	Kulturminnefond	1 000 000 000»

Votering:

Forslagene fra Senterpartiet og Kystpartiet ble mot 6 stemmer ikke bifalt.

Presidenten: Det voterer så over forslagene nr. 2 og 10, fra Sosialistisk Venstreparti.
Forslag nr. 2 lyder:

**«Rammeområde 22
(Finansadministrasjon)**

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1600		Finansdepartementet (jf. kap. 4600)		
	1	Driftsutgifter	184 850 000	
	21	Spesielle forsknings- og utredningsoppdrag, <i>kan overføres</i>	23 950 000	
1602		Kredittilsynet (jf. kap. 4602)		
	1	Driftsutgifter	119 600 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	700 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)		
	1	Driftsutgifter	808 300 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	4 000 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	54 500 000	
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618)		
	1	Driftsutgifter	3 116 400 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	58 700 000	
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres</i>	376 400 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	124 100 000	
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620)		
	1	Driftsutgifter	312 950 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	106 000 000	
	22	Folke- og bolig telling mv., <i>kan overføres</i>	32 000 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	7 650 000	
1630		Tiltak for å styrke den statlige økonomiforvaltning		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	9 400 000	
1632		Kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner		
	60	Tilskudd	1 217 000 000	
1634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 4634)		
	1	Driftsutgifter	169 200 000	
1637		EU-opplysning		
	70	Tilskudd til frivillige organisasjoner	3 000 000	
1650		Statsgjeld, renter m.m. (jf. kap. 5606)		
	1	Driftsutgifter	12 250 000	
	88	Renter og provisjon m.m. på utenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	355 000 000	
	89	Renter og provisjon m.m. på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	16 893 000 000	
1670		Avsetninger til Den nordiske investeringsbank		
	50	Tapsfond for miljølåneordningen	10 000 000	
		Totale utgifter		<u>23 998 950 000</u>
I n n t e k t e r				
4602		Kredittilsynet (jf. kap. 1602)		
	1	Bidrag fra tilsynsenhetene	120 300 000	
4610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 1610)		
	1	Ekspedisjonsgebyr	16 300 000	
	2	Andre inntekter	1 800 000	
	3	Pante- og tinglysningsgebyrer	1 000 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	4	Gebyr for registrering av småbåter	13 900 000	
	5	Gebyr ved kontroll av teknisk sprit	400 000	
	11	Gebyr på kredittdeklarasjoner	113 700 000	
	13	Gebyr ved avskilting av kjøretøy	300 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618)		
	1	Pante- og tinglysingsgebyr (Namsmannen)	24 200 000	
	2	Andre inntekter	14 500 000	
	3	Lignings-ABC	400 000	
	4	Gebyr for folkeregisteropplysninger	1 030 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger	8 300 000	
	6	Økonomitjenester	11 000 000	
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser	2 000 000	
4620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 1620)		
	1	Salgsinntekter	4 900 000	
	2	Spesialoppdrag	106 000 000	
	4	Tvangsmulkt	5 100 000	
4634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634)		
	2	Refusjoner	15 900 000	
	81	Bøter, inndragninger	550 000 000	
	82	Vegadministrasjonsgebyr	49 000 000	
	84	Gebyr ved for sent innsendt regnskap m.m.	57 700 000	
	85	Misligholdte lån i Statens lånekasse for utdanning	85 000 000	
5351		Overføring fra Norges Bank		
	70	Overføring	8 857 301 000	
5491		Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	30	Avskrivninger	700 764 000	
5603		Renter av statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	80	Renter av statens faste kapital	67 047 000	
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer		
	81	Av verdipapirer og bankinnskudd i utenlandsk valuta	5 000 000	
	82	Av innenlandske verdipapirer	100 000	
	83	Av alminnelige fordringer	130 000 000	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank	4 885 000 000	
		Totale inntekter		15 847 942 000»

Forslag nr. 10 lyder:

«Stortinget slutter seg til Regjeringens forslag om garantifullmakter knyttet til GIEK, med følgende endringer:

Nr. 1 skal lyde:

1. Garanti-Instituttet for Eksportkreditt fullmakt om nye garantier innenfor en ramme for nye garantier og gammelt ansvar på inntil 35 000 mill. kroner ved eksport til og investeringer i utlandet innenfor den alminnelige ordning (tidligere Samfunnsdelen) og inkludert gammel alminnelig ordning. Garantivirksomheten skal finne sted innenfor de rammer som Consensusavtalen setter. Alminnelig ordning skal drives i balanse på lang sikt. Nærings- og handelsdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette vedtak.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti ble med 87 mot 14 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.07.38)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 9, fra Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen, senest i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2002, fremme forslag om at hele provenyet fra omdannelsen av Oslo Børs avsettes i et fond utenfor statsbudsjettets årlige rammer og at fondet opprettes som egen stiftelse med egne vedtekter og eget styre.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 86 mot 16 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.08.02)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 1, fra Arbeiderpartiet. Forslaget lyder:

**«Rammeområde 22
(Finansadministrasjon)**

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1600		Finansdepartementet (jf. kap. 4600)		
	1	Driftsutgifter	198 650 000	
	21	Spesielle forsknings- og utredningsoppdrag, <i>kan overføres</i>	23 950 000	
1602		Kredittilsynet (jf. kap. 4602)		
	1	Driftsutgifter	119 600 000	
	45	Større utstysanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	700 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)		
	1	Driftsutgifter	808 300 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	4 000 000	
	45	Større utstysanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	54 500 000	
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618)		
	1	Driftsutgifter	3 103 600 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	58 700 000	
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres</i>	376 400 000	
	45	Større utstysanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	124 100 000	
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620)		
	1	Driftsutgifter	312 950 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	106 000 000	
	22	Folke- og bolig telling m.v., <i>kan overføres</i>	32 000 000	
	45	Større utstysanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ..</i>	7 650 000	
1630		Tiltak for å styrke den statlige økonomiforvaltning		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	9 400 000	
1632		Kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner		
	60	Tilskudd	1 217 000 000	
1634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 4634)		
	1	Driftsutgifter	169 200 000	
1637		EU-opplysning		
	70	Tilskudd til frivillige organisasjoner	2 000 000	
1650		Statsgjeld, renter m.m. (jf. kap. 5606)		
	1	Driftsutgifter	12 250 000	
	88	Renter og provisjon m.m. på utenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	355 000 000	
	89	Renter og provisjon m.m. på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	16 893 000 000	
1670		Avsetninger til Den nordiske investeringsbank		
	50	Tapsfond for miljølåneordningen	10 000 000	
		Totale utgifter		23 998 950 000
I n n t e k t e r				
4602		Kredittilsynet (jf. kap. 1602)		
	1	Bidrag fra tilsynsenhetene	120 300 000	
4610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 1610)		
	1	Ekspedisjonsgebyr	16 300 000	
	2	Andre inntekter	1 800 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	3	Pante- og tinglysingsgebyrer	1 000 000	
	4	Gebyr for registrering av småbåter	13 900 000	
	5	Gebyr ved kontroll av teknisk sprit	400 000	
	11	Gebyr på kredittdeklarasjoner	113 700 000	
	13	Gebyr ved avskilting av kjøretøy	300 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618)		
	1	Pante- og tinglysingsgebyr (Namsmannen)	24 200 000	
	2	Andre inntekter	14 500 000	
	3	Lignings-ABC	400 000	
	4	Gebyr for folkeregisteropplysninger	1 030 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger	8 300 000	
	6	Økonomitjenester	11 000 000	
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser	2 000 000	
4620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 1620)		
	1	Salgsinntekter	4 900 000	
	2	Spesialoppdrag	106 000 000	
	4	Tvangsmulkt	5 100 000	
4634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634)		
	2	Refusjoner	15 900 000	
	81	Bøter, inndragninger	550 000 000	
	82	Vegadministrasjonsgebyr	49 000 000	
	84	Gebyr ved for sent innsendt regnskap m.m.	57 700 000	
	85	Misligholdte lån i Statens lånekasse for utdanning	85 000 000	
5351		Overføring fra Norges Bank		
	70	Overføring	8 857 301 000	
5491		Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	30	Avskrivninger	700 764 000	
5603		Renter av statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	80	Renter av statens faste kapital	67 047 000	
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer		
	81	Av verdipapirer og bankinnskudd i utenlandsk valuta	5 000 000	
	82	Av innenlandske verdipapirer	100 000	
	83	Av alminnelige fordringer	130 000 000	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank	4 885 000 000	
		Totale inntekter		15 847 942 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet ble med 75 mot 27 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.08.23)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 8, fra Fremskrittspartiet og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest legge frem en avviklingsplan for det nasjonale register for fritids- og småbåter.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Kystpartiet ble med 86 mot 16 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.08.41)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 7, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310)	
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsbevilgning</i>	8 430 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre

ble med 62 mot 40 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.09.01)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 6, fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
161		Næringsutvikling (jf. kap. 3161)	
	90	NORFUND – grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland	276 250 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Kystpartiet ble med 62 mot 40 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.09.22)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 5, fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2412		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 5312 og 5615)	
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i>	12 167 000 000
5312		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412)	
	90	Avdrag	6 380 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 56 mot 46 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.09.46)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 4, fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet. Forslaget lyder:

«På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
2420		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 5320 og 5620)	
	92	Lån til grunnfinansierings- og lavrisikolåneordningen, <i>overslagsbevilgning</i>	37 000 000 000
5320		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 2420)	
	93	Avdrag på utestående fordringer, grunnfinansierings- og lavrisikolåneordningen	37 000 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 56 mot 45 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.10.05)

Presidenten: Da er det votert over mindretallsforslagene, og vi går over til innstillingens forslag til vedtak. Vi voterer først over rammeområde 21.

Komiteen hadde innstillet:

**A. Rammeområde 21
(Eksportgarantier mv.)**

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
2460		Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (jf. kap. 5460)		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, refusjon av driftsutgifter fra risikoavsetningsfond	-40 500 000	
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	40 500 000	0
	50	Tilskudd til risikoavsetningsfond for SUS/Baltikum-ordningen		25 000 000
		Totale utgifter		25 000 000

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
I n n t e k t e r				
5460		Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (jf. kap. 2460)		
	50	Tilbakeføring fra risikoavsetningsfond for SUS/Baltikum-ordningen	5 000 000	
	71	Tilbakeføring fra Gammel alminnelig ordning	201 500 000	
	72	Tilbakeføring fra Gammel særordning for utviklingsland	203 900 000	
	80	Utbytte fra GIEK Kredittforsikring AS	2 000 000	
		Totale inntekter		412 400 000

II Garantifullmakter

Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet i 2002 kan gi:

- Garanti-Instituttet for Eksportkreditt fullmakt til å gi tilsagn om nye garantier innenfor en ramme for nye garantier og gammelt ansvar på inntil 40 000 mill. kroner ved eksport til og investeringer i utlandet innenfor den alminnelige ordning (tidligere Samfunnsdelen) og inkludert gammel alminnelig ordning. Garantivirkomheten skal finne sted innenfor de rammer som Consensusavtalen setter. Alminnelig ordning skal drives i balanse på lang sikt. Nærings- og handelsdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette vedtak.
- Garanti-Instituttet for Eksportkreditt fullmakt til å gi tilsagn om nye garantier innenfor en ramme for nye garantier og gammelt ansvar på 3 000 mill. kroner ved eksport til og investeringer i SUS-landene og de baltiske land. Garantivirkomheten skal finne sted innenfor de rammer som Consensusavtalen setter. Virksomheten skal drives i balanse på lang sikt, gitt bevilgninger til risikoavsetningsfond. Nærings- og handelsdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette vedtak.

III Tilsagnsfullmakt

Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet i 2002 kan gi Eksportfinans ASA tilsagn om statlig dekning av framtidig underskudd på avregningskontoen for eksisterende eksportkredittordning, den såkalte 108-ordningen. Fullmakten gjelder for samlede framtidige underskudd som oppstår som følge av tilsagn om lån fram til 31. desember 2002. Fullmakten har som forutsetning at:

- Eksportfinans ASA fram til 31. desember 2002 kan gi tilsagn om lån ved eksport av kapitalvarer og skip til de gunstigste rentevilkår og kredittider som OECD (Consensus-reglene) tillater.
- de enkelte innlån til Eksportfinans ASA under ordningen må godkjennes av Nærings- og handelsdepartementet. Nærings- og handelsdepartementet kan for øvrig utarbeide nærmere retningslinjer for ordningen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

B. Rammeområde 22 (Finansadministrasjon)

I

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1600		Finansdepartementet (jf. kap. 4600)		
	1	Driftsutgifter	198 650 000	
	21	Spesielle forsknings- og utredningsoppdrag, <i>kan overføres</i>	23 950 000	
1602		Kredittilsynet (jf. kap. 4602)		
	1	Driftsutgifter	119 600 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	700 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)		
	1	Driftsutgifter	805 300 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	4 000 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres ...</i>	54 500 000	
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618)		

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	1	Driftsutgifter	3 090 100 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	58 700 000	
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres</i>	376 400 000	
	45	Større utstyranskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ...	124 100 000	
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620)		
	1	Driftsutgifter	311 450 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	106 000 000	
	22	Folke- og bolig telling mv., <i>kan overføres</i>	32 000 000	
	45	Større utstyranskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ...	7 650 000	
1630		Tiltak for å styrke den statlige økonomiforvaltning		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	9 400 000	
1632		Kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner		
	60	Tilskudd	1 217 000 000	
1634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 4634)		
	1	Driftsutgifter	167 200 000	
1637		EU-opplysning		
	70	Tilskudd til frivillige organisasjoner	2 000 000	
1650		Statsgjeld, renter m.m. (jf. kap. 5606)		
	1	Driftsutgifter	12 250 000	
	88	Renter og provisjon m.m. på utenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	355 000 000	
	89	Renter og provisjon m.m. på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	16 893 000 000	
1670		Avsetninger til Den nordiske investeringsbank		
	50	Tapsfond for miljølåneordningen	10 000 000	
		Totale utgifter		23 978 950 000
I n n t e k t e r				
4602		Kredittilsynet (jf. kap. 1602)		
	1	Bidrag fra tilsynsenhetene	120 300 000	
4610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 1610)		
	1	Ekspedisjonsgebyr	16 300 000	
	2	Andre inntekter	1 800 000	
	3	Pante- og tinglysningsgebyrer	1 000 000	
	4	Gebyr for registrering av småbåter	13 900 000	
	5	Gebyr ved kontroll av teknisk sprit	400 000	
	11	Gebyr på kredittdeklarasjoner	113 700 000	
	13	Gebyr ved avskilting av kjøretøy	300 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618)		
	1	Pante- og tinglysningsgebyr (Namsmannen)	24 200 000	
	2	Andre inntekter	14 500 000	
	3	Lignings-ABC	400 000	
	4	Gebyr for folkeregisteropplysninger	1 030 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger	8 300 000	
	6	Økonomitjenester	11 000 000	
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser	2 000 000	
4620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 1620)		
	1	Salgsinntekter	4 900 000	
	2	Spesialoppdrag	106 000 000	
	4	Tvangsmulkt	5 100 000	
4634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634)		
	2	Refusjoner	15 900 000	
	81	Bøter, inndragninger	550 000 000	
	82	Vegadministrasjonsgebyr	49 000 000	
	84	Gebyr ved for sent innsendt regnskap m.m.	57 700 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	85	Misligholdte lån i Statens lånekasse for utdanning	85 000 000	
5351		Overføring fra Norges Bank		
	70	Overføring	8 857 301 000	
5491		Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	30	Avskrivninger	700 764 000	
5603		Renter av statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2481)		
	80	Renter av statens faste kapital	67 047 000	
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer		
	81	Av verdipapirer og bankinnskudd i utenlandsk valuta	5 000 000	
	82	Av innenlandske verdipapirer	100 000	
	83	Av alminnelige fordringer	130 000 000	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank	4 865 000 000	
		Totale inntekter		15 827 942 000

II

Garantifullmakter

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2002 kan gi garantier for:

1. grunnkapitalen til Den nordiske investeringsbank innenfor en totalramme for nye tilsagn og gammelt ansvar som ikke må overstige 715 959 651 euro.
2. lån fra Den nordiske investeringsbank vedrørende ordningen med prosjektinvesteringsslån innenfor en totalramme for nye tilsagn og gammelt garantiansvar som ikke må overstige 340 991 000 euro.
3. miljølån til Nordens nærområder gjennom Den nordiske investeringsbank innenfor en totalramme for nye tilsagn og gammelt garantiansvar som ikke må overstige 63 500 000 euro.

III

Fullmakt til fortsatt bobehandling

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet for 2002 kan bestemme at det under ordningen med oppfølging av statens krav i konkursbo pådras forpliktelser utover gitte bevilgninger, men slik at totalrammen for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger 21,5 mill. kroner. Utbetalinger dekkes av bevilgningene under henholdsvis kap. 1610 Toll- og avgiftsetaten post 21 Spesielle driftsutgifter og kap. 1618 Skatteetaten post 21 Spesielle driftsutgifter.

IV

Merinntektsfullmakt

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2002 kan overskride bevilgningen under kap. 1620 post 21 mot tilsvarende merinntekter under kap. 4620 post 2.

V

Merinntektsfullmakt

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2002 kan overskride bevilgningen under kap. 1634 post 1 mot tilsvarende merinntekter under kap. 4634 post 2.

VI

Merinntektsfullmakt

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2002 kan overskride bevilgningen under kap. 1618 post 1 mot tilsvarende merinntekter under kap. 4618 post 2.

VII

Mindreinntektsfullmakt

Stortinget samtykker i at inntektene under kap. 4602 Kredittilsynet kan bli lavere enn i saldert budsjett 2002, da bidrag fra tilsynsenhetene for dekning av Kredittilsynets utgifter i 2002 skjer etterskuddsvis, og ikke vil bli innbetalt før i 2003.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Da gjenstår det å votere over komiteens innstilling punkt C, og det dreier seg om vedtak utenfor rammeområdene.

Komiteen hadde innstillet:

C. Vedtak utenfor rammeområdene

I

Statens petroleumsfond

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
2800		Statens petroleumsfond (jf. kap. 5800)		
	50	Overføring til fondet	186 770 000 000	
		Totale utgifter		186 770 000 000
I n n t e k t e r				
5800		Statens petroleumsfond (jf. kap. 2800)		
	50	Overføring fra fondet	36 900 000 000	
		Totale inntekter		36 900 000 000

II

Lånetransaksjoner mv.

På statsbudsjettet for 2002 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
101		Utenriksstasjonene (jf. kap. 3101)		
	90	Lån til norske borgere i utlandet som ikke er sjømenn	360 000	
161		Næringsutvikling (jf. kap. 3161)		
	90	NORFUND – grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland	307 500 000	
281		Fellesutgifter for universiteter og høyskoler (jf. kap. 3281)		
	90	Kapitalinnskudd i forskningsstiftelser m.v.	1 408 000	
286		Fondet for forskning og nyskaping		
	90	Fondskapital	3 000 000 000	
287		Forskningsinstitutter og andre tiltak		
	90	Niels Henrik Abels minnefond	200 000 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	90	Kjøp av aksjer	34 000	
935		Internasjonale investeringstiltak		
	92	Innskudd i Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling (EBRD)	28 800 000	
1020		Havforskningsinstituttet (jf. kap. 4020)		
	90	Innskudd aksjekapital PROTEVS AS	330 000	
1023		Fiskeri-, havbruks- og transportrettet FoU (jf. kap. 4023)		
	90	Innskudd aksjekapital PROTEVS AS	330 000	
1544		Boliglån til statsansatte		
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i>	1 500 000 000	
1600		Finansdepartementet (jf. kap. 4600)		
	90	Finansmarkedsfond	90 000 000	
1651		Statsgjeld, avdrag og innløsning		
	90	Avdrag på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	45 836 000 000	
	91	Avdrag og innløsning av statens grunnkjøpsobligasjoner, <i>overslagsbevilgning</i>	21 000 000	
	92	Avdrag på utenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	1 561 000 000	
1725		Fellesinstitusjoner og -utgifter under Forsvarets overkommando (jf. kap. 4725)		
	90	Lån til private, <i>kan overføres</i>	1 000 000	
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310)		
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsbevilgning</i>	8 165 000 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
2412		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 5312 og 5615)		
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i>	11 267 000 000	
2420		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 5320 og 5620)		
	91	Lån til risikolåneordningen, <i>overslagsbevilgning</i>	5 400 000 000	
	92	Lån til grunnfinansierings- og lavrisikolåneordningen, <i>overslagsbevilgning</i>	36 000 000 000	
2422		Statens miljøfond		
	90	Statens miljøfond, lån, <i>kan overføres</i>	45 000 000	
2426		SIVA (jf. kap. 5326 og 5613)		
	90	Lån til SIVA, <i>overslagsbevilgning</i>	215 000 000	
	91	Innskuddskapital	10 000 000	
I n n t e k t e r				
3101		Utenriksstasjonene (jf. kap. 101)		
	90	Tilbakebetaling av nødlån i utlandet	318 000	
3571		Tilbakeføring av forskudd (jf. kap. 571)		
	90	Tilbakeføring av forskudd	34 000 000	
3950		Forvaltning av statlig eierskap (jf. kap. 950)		
	90	Salg av aksjer	10 000 000	
3961		Statsforetak under NHD		
	91	Avdrag, Statskraft SF	425 000 000	
4350		Jernbaneverket (jf. kap. 1350)		
	91	Nedbetaling av lån til BaneTele AS	196 000 000	
4725		Fellesinstitusjoner og -inntekter under Forsvarets overkommando (jf. kap. 1725)		
	90	Lån til boligformål	4 527 000	
4860		Statsforetak under Olje- og energidepartementet		
	90	Avdrag, Statnett SF	400 200 000	
5310		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 2410)		
	90	Avdrag	4 600 000 000	
	91	Tap og avskrivninger	709 000 000	
5312		Den Norske Stats Husbank (jf. kap. 2412)		
	90	Avdrag	6 375 000 000	
5320		Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (jf. kap. 2420)		
	91	Avdrag på utestående fordringer, risikolåneordningen	5 400 000 000	
	93	Avdrag på utestående fordringer, grunnfinansierings- og lavrisikolåneordningen	36 250 000 000	
5322		Statens miljøfond, avdrag		
	91	Innbetaling av avdrag	10 000 000	
5326		SIVA (jf. kap. 2426)		
	90	Avdrag på utestående fordringer	145 000 000	
5341		Avdrag på utestående fordringer		
	91	Alminnelige fordringer	19 517 000	
5999		Statslånemidler		
	90	Lån	58 821 200 000	

III

Forskudd på rammetilskudd

Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2002 kan utgiftsføre uten bevilgning:

1. inntil 150 mill. kroner under kap. 571 Rammetilskudd til kommuner post 90 Forskudd på rammetilskudd, som forskudd på rammetilskudd for 2003 til kommuner.

2. inntil 50 mill. kroner under kap. 572 Rammetilskudd til fylkeskommuner post 90 Forskudd på rammetilskudd, som forskudd på rammetilskudd for 2003 til fylkeskommuner

IV

Omdisponeringsfullmakter i forbindelse med forsøk med rammefinansiering

Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2002 i samråd med Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet, Sosial- og helsedepartementet og Barne- og familiedepartementet, får adgang til å omdisponere mellom bevilgningen under kap. 571 Rammetilskudd til kommuner post 68 Forsøk med rammefinansiering av øremerkede tilskudd på den ene siden og bevilgningene under:

1. kap. 221 Tilskudd til grunnskolen post 63 Tilskudd til skolefritidsordninger.
2. kap. 221 Tilskudd til grunnskolen post 65 Tilskudd til opplæring for språklige minoriteter i grunnskolen.
3. kap. 221 Tilskudd til grunnskolen post 66 Tilskudd til leirskoleopplæring.
4. kap. 221 Tilskudd til grunnskolen post 67 Tilskudd til kommunale musikk- og kulturskoler.
5. kap. 254 Tilskudd til voksenopplæring post 60 Tilskudd til norskopplæring for innvandrere.
6. kap. 521 Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere post 60 Integreringstilskudd.
7. kap. 550 Lokal næringsutvikling post 61 Kommunale næringsfond.
8. kap. 586 Tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser post 63 Tilskudd til kompensasjon for utgifter til renter og avdrag.
9. kap. 673 Tiltak for funksjonshemmede post 61 Oppfølging av ansvarsreformen for mennesker med psykisk utviklingshemming.
10. kap. 743 Statlige stimulerings tiltak for psykisk helsevern post 62 Tilskudd til psykiatri i kommuner.
11. kap. 840 Tilskudd til krisetiltak post 60 Tilskudd til kommuner til krisetiltak.
12. kap. 856 Barnehager post 60 Driftstilskudd til barnehager.

V

Fullmakt til å korrigere uoppklarte differanser og feilposter i tidligere års statsregnskap

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2002 i enkeltsaker kan korrigere uoppklarte differanser i regnskapene og feilposter i statsregnskapet som gjelder tidligere års regnskaper, ved postering over konto for forskyvninger i balansen i det sentrale statsregnskapet i det inneværende års regnskap. Fullmakten gjelder inntil 1 mill. kroner.

VI

Statstilskudd til finansiering av folketrygden

Stortinget samtykker i at statstilskudd til finansiering av folketrygden, jf. folketrygdloven § 23-10, gis med 57 585 500 000 kroner, hvorav 14 510 000 000 kroner gis til dekning av utgifter som fullt ut skal dekkes ved tilskudd fra staten, jf. § 23-10 tredje ledd.

VII

Utbetaling under garantiordninger (trekkfullmakter)

Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet i 2002 kan foreta utbetalinger til Garanti- Instituttet for Eksportkreditt uten bevilgning i den utstrekning behovet for utbetalinger under den enkelte garantiordning overstiger innestående likvide midler tilknyttet ordningen innenfor følgende rammer:

1. Saldoen for nytt og gammelt trekk på trekkfullmaktskontoen for gammel SUS/Baltikum-ordning skal ikke overstige 10 mill. kroner. Utbetalinger på trekkfullmakten posteres under kap. 2460 Garanti-Instituttet for Eksportkreditt, post 96 Utbetaling iflg. trekkfullmakt – gammel SUS/Baltikum-ordning.
2. Saldoen for nytt og gammelt trekk på trekkfullmaktskontoen for ny SUS/Baltikum-ordning skal ikke overstige 10 mill. kroner. Utbetalinger på trekkfullmakten posteres under kap. 2460 Garanti-Instituttet for Eksportkreditt, post 97 Utbetaling iflg. trekkfullmakt – ny SUS/Baltikum-ordning.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 7

Komiteen hadde innstillet:

I

Finansdepartementet får fullmakt til å ta opp nye langsiktige innanlandske statslån til eit beløp av 80 000 mill. kroner i 2002.

II

Finansdepartementet si fullmakt til å ha utestående kortsiktige marknadslån blir sett til 80 000 mill. kroner.

III

Finansdepartementet si fullmakt til å ha utestående andre kortsiktige lån blir auka til 100 000 mill. kroner.

IV

Finansdepartementet får fullmakt til å ta opp nye lån i utlandet i 2002 til eit beløp motsvarande 20 000 mill. kroner utrekna på grunnlag av valutakursane per 31. oktober 2001.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 8

Presidenten: Under debatten har Per Erik Monsen på vegne av Fremskrittspartiet satt fram et forslag. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om at innførselskvotene i bestemmelsene om tollfrihet for reiseutstyr og rei-

segods, som alkohol og tobakk m.m., harmoniseres med EUs regler.»

Det voterer alternativt mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet.

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:8 (2001-2002) – forslag fra stortingsrepresentantene Lodve Solholm, Øystein Hedstrøm og Harald T. Nesvik om at innførselskvotene av reiseutstyr og reise gods, som alkohol og tobakk m.m., harmoniseres med EUs regler – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet bifaltes innstillingen med 84 mot 16 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.12.46)

Presidenten: Da er vi ferdig med voteringene i de sakene som er oppført på dagens kart.

Før vi går til sak nr. 9, Referat, har presidenten for ordens skyld lyst til å referere en omtale av det som fant sted under stortingsdebatten den 14. desember 1946:

Stortinget vedtok i dag statsbudsjettet for 1946-47 enstemmig, uten avvikende, forutgående forslag og uten debatt (latter i salen). Den eneste som hadde ordet, var finanskomiteens formann, Mons Lid, som redegjorde for innstillingen. Etter vedtaket ble sluttsummen i budsjettet

på vel 2,5 milliarder kr, som er noe høyere enn foreslått av Regjeringen. Finansdepartementet mener at budsjettet er for høyt og vil senere foreslå utgiftsreduksjoner av enkelte bevilgninger.

– Det er mye som har forandret seg, men ikke alt!

S a k n r . 9

Referat

1. (120) Forslag fra stortingsrepresentantene Gunn Karin Gjøl, Knut Storberget, Anne Helen Rui og Signe Øye om å utsette iverksettelsen av lov om tomtefeste (Dokument nr. 8:31 (2001-2002))

Enst.: Legges ut til gjennomsyn til tingets medlemmer i minst én dag og føres deretter opp på kartet til behandling, jf. forretningsordenens § 28 tredje ledd bokstav c.

2. (121) Helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (St.meld. nr. 7 (2001-2002))

Enst.: Sendes kommunalkomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for energi- og miljøkomiteen til uttalelse før innstilling avgis.

3. (122) Endring av Grunnloven § 100 (St.meld. nr. 42 (1999-2000))

Enst.: Sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen.

4. (123) Skånland kommune sender uttalelse datert 5. desember 2001 med protest fra kommunestyret mot flere halvfinanserte statlige pålegg/reformer.

Enst.: Vedlegges protokollen.

Møtet hevet kl. 16.15.
